

Fredag den 2. november 2012 (D)

1

Kl. 10:00

13. møde

Fredag den 2. november 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme og jordfordelingsloven. (Nedlæggelse af jordbrugskommissionerne og oprettelse af nye jordfordelingskommissioner m.v.).
Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 11.10.2012).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget. (Behandling af sprøjteoplysninger m.v.).
Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 11.10.2012).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om akutjob og jobpræmie til arbejdsgivere.
Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).
(Fremsættelse 30.10.2012).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, regionsloven, lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Særligt vederlag til næstformand i udvalg, diæter ved valg og folkeafstemninger samt frihed til senere frist for ansøgning om afstemning i hjemmet m.v.).
Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 10.10.2012).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Istjeneste. (Nyordning af Statens Istjeneste og indførelse af beredskab for isbrydning i danske farvande).
Af forsvarsministeren (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 26.10.2012. Omtrykt).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 20: (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af au pair-ordningen).

Peter Skaarup (DF), Tom Behnke (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 21: (Forslag til folketingsbeslutning om højere straffe for bortskaffelse af bogføringsmateriale og bilag ved konkurser).

Rosa Lund (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 22: (Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af bonus ved tidlig studiestart).

Søren Espersen (DF) m.fl.:

Lovforslag nr. L 54: (Forslag til lov om ændring af lov om straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse)).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme og jordfordelingsloven. (Nedlæggelse af jordbrugskommissionerne og oprettelse af nye jordfordelingskommissioner m.v.).
Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 11.10.2012).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det lovforslag, vi nu skal behandle, omhandler ændringer i landbrugs- og jordfordelingsloven. Det foreslås for det første at nedlægge jordbrugskommissionerne. Landbrugslovens regler vil fremover blive administreret af NaturErhvervsstyrelsen. For det andet foreslås det, at analyse af jordbrugserhvervene til sikring af jordbrugsmæssige interesser flyttes fra Statsforvaltningen Nordjylland til Fødevareministeriet. For det tredje foreslås ændring af jordfordelingskommissionernes struktur. Der er i dag syv jordfordelingskommissioner. De bliver slået sammen til to.

Som følge af liberaliseringen af landbrugslovgivningen er det helt naturligt at foretage en rationalisering og effektivisering på området, f.eks. nedlæggelse af jordbrugskommissionerne og forenklinger vedrørende jordfordelingskommissionerne. Men vi finder det problematisk og er imod at centralisere hele administrationen af landbrugsloven i København, og på et område, som vedrører landdistrikterne, er det netop oplagt at placere nogle aktiviteter og arbejdspladser uden for København. Alle partier, tror jeg, har sagt, at de vil gøre noget for landdistrikterne. Her gør man så lige det stik modsatte. Det er vi kritiske over for. Centraliseringen skaber set med Venstres øjne problemer i form af tab af lokalkendskab og tab af arbejdspladser i landdistrikterne. Sidstnævnte går nærmest direkte imod udviklingen af landdistrikterne.

Vi anmoder ministeren om at redegøre nærmere for konsekvenserne for og påvirkningen af landdistrikterne, herunder beskæftigelsen. Vi ønsker disse forhold afklaret i forbindelse med udvalgsbehandling. Herefter vil Venstre klargøre sin stilling til lovforslaget. Tak.

Kl. 10:03

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Orla Hav som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:03

(Ordfører)

Orla Hav (S):

På vegne af den socialdemokratiske gruppe skal jeg meddele, at vi støtter ministerens forslag.

Den første del af lovforslaget om en nedlæggelse af jordbrugskommissionerne er mere eller mindre en konsekvens af den liberalisering af landbrugsloven, der har fundet sted. Det kunne siges at være en opfølgning, der har ladet vente på sig – trimningen af budgetterne har ikke fundet sted samtidig med ændringerne i lovgivningen. Det er vigtigt, at der fortsat er en mulighed for at medvirke til jordfordelingen. Ministeren har valgt at pege på, at denne opgave forankres i en vestlig og en østlig enhed. Desuden sker der en styrkelse af det juridiske element i sagsafgørelserne. Dette kan begrundes med de store interesser, der står på spil i udformningen af fremtidens landbrug.

Lovforslaget er også koblet sammen med udmøntningen af den effektiviseringspulje på 5 pct., som den nuværende regering overtog fra den tidligere. Ministeren har valgt at indhente dette rationale ved at ændre på bemandingen af en række af ministeriets funktioner spredt ud over landet.

Vi har noteret os, at der i ministeriet er overvejelser om at tilgode disse muligheder for samspil mellem vidensmiljøer og administrative funktioner til gavn for innovation og nytænkning. Det har vi forventninger til, da det er et af de udviklingspotentialer, som kan give fremgang for det danske samfund.

Vi har noteret os, at indenrigs- og økonomiministeren har spillet ud med et forslag til organisering af statsforvaltningerne, hvor der

bliver mulighed for at tilgode områder i landet, som er hårdt presset af de centraliseringer, vi har oplevet i kølvandet på kommunalreformen. Det tror vi er klogt og fremsynet af en regering, der klart har markeret sit ønske om at udvikle *hele* Danmark.

Med disse begrundelser kan vi støtte forslaget fra ministeren.

Kl. 10:05

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. René Christensen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:05

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Når man ser forslaget her om nedlæggelse af jordbrugskommissioner og oprettelse af nye jordfordelingskommissioner, må vi sige, at de to foregående ordførere jo glimrende redegjort for, hvad det indeholder.

Vi har som Venstre som udgangspunkt egentlig også læst det her sådan positivt, men vi har alligevel også nogle spørgsmål om noget af det, og det er bl.a. også om lokalkendskabet. Det går igennem nogle af høringssvarene, at det er vigtigt, selv om vi nu får lavet det her og får en ensartethed og måske smidigere gennemgang, at vi undgår det, som måske har været en udfordring nogle gange, nemlig at det har været meget forskelligt og afhængigt af, hvor man boede henne i landet, hvordan de her sager blev afgjort. Det er jo positivt.

Men det er vigtigt, at der også bliver en mulighed for nu, når man får centraliseret det her nogle få steder, at indkalde nogen, som har det her lokalkendskab, så sagerne kan blive afgjort på et godt og oplyst grundlag, især i forhold til de helt specielle sager, som vi jo ved der også vil være. Så der har vi i Dansk Folkeparti nogle spørgsmål om, hvordan ministeren vil give mulighed for, at man kan indhente sådan nogle oplysninger i de sager, hvor det muligt.

En anden ting, som vi også synes er interessant, er – nu vi har gang i alt det her – vedrørende fortrinsstillingen. Det er jo noget, som særlig de små brug har glæde af, og vi har også kunnet se, at man i nogle af høringssvarene lægger op til, når vi nu alligevel har åbnet for posen, om man kunne kigge på at flytte på arealstørrelserne i forhold til de landmænd, som ønsker at gøre brug af deres fortrinsstilling. Så det vil vi også spørge ministeren om, altså om ministeren vil være lydhør og se på det nu, når vi er i gang med lovgivningen her.

Så derfor er vi som udgangspunkt positive over for forslaget, men der er dog nogle punkter, hvor vi ønsker at få nærmere beskrevet, hvordan man skal klare nogle særlige situationer. Så det skal være vores udgangspunkt, og vi glæder os selvfølgelig til udvalgsbehandling.

Kl. 10:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Camilla Hersom som radikal ordfører.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Vi skal i dag behandle L 34 om lov om landbrugsejendomme og jordfordelingsloven, og der er allerede redegjort for detaljerne i lovforslaget. Jeg vil derfor begrænse mig til at gentage, hvad jeg har sagt før fra denne talerstol, nemlig at riget fattes penge, vi må vende hver øre og dermed også overveje meget nøje, om vi får det ud af vores indsatser, som vi bør.

Landbrugsloven, som vi diskuterer i dag, blev liberaliseret kraftigt i 2010, og det, jordbrugskommissionerne varetager i dag, er for en stor dels vedkommende rutinemæssige skrivebordsafgørelser. Disse regler kan lige så godt administreres ét sted. Landbrugslovens

kerneopgave varetages i forvejen i NaturErhvervsstyrelsen i København, og vi finder det derfor fornuftigt, at man samler opgaverne her. Der kan ved denne ændring realiseres en besparelse, ligesom det vurderes, at opgaven fortsat kan varetages kvalitetsmæssig forsvarligt.

Det Radikale Venstre kan derfor støtte forslaget.

Kl. 10:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Steen Gade som SF's ordfører.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Det bliver svært at tilføje meget nyt, og måske skal man bare indskrænke sig til at sige, at man støtter lovforslaget. Der er en række elementer, som er helt naturlige konsekvenser af det, vi har foretaget os før. Vi skal fortsat have noget fokus på jordfordeling, og vi skal udmønte den effektiviseringspulje, som også den tidligere regering ønskede at gennemføre. Og det gør vi alt sammen med det her lovforslag. Så jeg ser frem til, at det får en let gang gennem Tinget.

Kl. 10:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er vel logisk nok, at både Venstres og Dansk Folkepartis ordførere var relativt positive over for det her lovforslag, for det er jo en naturlig konsekvens af de ændringer af landbrugsloven, som det flertal, som eksisterede før sidste valg, gennemførte. Det er ændringer, som Enhedslisten var imod, og det er ændringer, som vi tror vil blive revideret, når vi skal til at diskutere, hvordan vi skal organisere landbruget fremadrettet med udgangspunkt i den kommission, der er nedsat for at beskæftige sig med det spørgsmål.

Men det ændrer jo ikke noget ved, at når man har gennemført en række forenklinger af lovgivningen og derfor får brug for et mindre antal medarbejdere, fordi der er færre opgaver, så skal man selvfølgelig lave en tilpasning af den del af loven, som vedrører det. Så derfor er Enhedslisten positiv over for det her lovforslag.

Det er klart, at når man gennemfører, hvad der godt nok i relativt lille omfang kan karakteriseres som en centralisering af arbejdsopgaver – der flyttes også i det her tilfælde i relativt begrænset omfang arbejdspladser fra provinsen til København – skal man selvfølgelig være meget opmærksom på, om de begrundelser, der bruges for at flytte de arbejdspladser, holder hele vejen igennem og altså gør det til en nødvendighed at flytte arbejdspladserne. Og der vil jeg sige, at det er noget, vi vil bære en lille smule i under udvalgsarbejdet, også fordi det jo ellers kunne komme til at lyde, som om det ville gå fuldstændig glat uden spørgsmål og den slags – og det er jo aldrig godt, hvis man skal have en grundig og seriøs lovbehandling. Vi vil bære i det, både med hensyn til hvilke opgaver der findes i forhold til landbrugsloven, og med hensyn til om de gevinster, man opnår ved at flytte løsningen af alle de her opgaver til København, er til at få øje på. Det siger ministeren de er, så det er jeg sikker på at ministeren også kan fremlægge yderligere dokumentation for. Man plejer jo at kunne regne med, hvad ministeren siger.

Det andet, som vi også vil interessere os en lille smule for, er spørgsmålet om de der jordmålinger, som jo bl.a. i dag er baseret på, at man i Nordjylland har et tæt samarbejde med landinspektørudnænnelsen, der jo ligger i Nordjylland. Det kan selvfølgelig godt undre nogen, at der er en uddannelse, der ligger i Nordjylland og kun dér. Men sådan er det på det område. Og jeg vil gerne sige, at det synes

jeg sådan set er meget fornuftigt. Det tror jeg alle i grunden er glade for. Men der er altså et samarbejde, og når man så i andre sammenhænge snakker om, at man gerne vil have samarbejde mellem det arbejde, der foregår i den offentlige sektor, og videnudvikling osv., så kunne man godt stille sig selv det spørgsmål, om det nu også er helt gennemtænkt, at man er nået frem til den konklusion. Men bare for at løfte sløret lidt for det vil jeg sige, at jeg alligevel har meget svært ved at forestille mig, at Enhedslisten ikke i lighed med Folketingets andre partier vil kunne stemme for det her lovforslag, når det kommer til tredje behandling.

Kl. 10:12

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Lene Espersen.

Kl. 10:12

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Per Clausen for i hvert fald at sætte fingeren på et af de ømme punkter, der er i lovforslaget, nemlig spørgsmålet om, hvis man skal centralisere, hvor man centraliserer klogest. Derfor skal mit første spørgsmål til hr. Per Clausen også være: Hvad er det så for elementer, der i sidste ende vil være afgørende for, hvor Enhedslisten mener at opgaven bedst placeres? Vil det være en strikt økonomisk betragtning om, hvor man gør det billigst, eller vil det være en beslutning, der primært er båret af, hvor kompetencerne er højest – eller begge dele? Det synes jeg i hvert fald kunne være meget væsentligt for det videre arbejde i udvalget.

Kl. 10:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:12

Per Clausen (EL):

Når man som jeg ved, hvor vanskeligt det er at flytte arbejdspladser fra hovedstaden til provinsen, synes jeg jo i en vis udstrækning, at det skal være lige så vanskeligt at flytte dem den anden vej. Det vil sige, at der altså skal være rigtig gode argumenter for, at man skal gøre det, og så skal det selvfølgelig også ses i en sammenhæng med, hvilken politik regeringen og for den sags skyld Fødevareministeriet i øvrigt fører i forhold til, hvordan man placerer arbejdspladser. For man kan jo ikke have en opfattelse af, at nogle arbejdspladser i provinsen altid skal blive der, men det er vigtigt at se på, om det generelle indtryk, man får, når man kigger på regeringens politik, er, at arbejdspladserne går den ene vej, eller om man faktisk sørger for også indimellem at bruge de anledninger, der nu er til det, til at flytte arbejdspladser til provinsen.

Kl. 10:13

Formanden:

Fru Lene Espersen, ikke mere? Så siger vi tak til ordføreren. Fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance er den næste.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Med L 34 bliver det foreslået, at jordbrugskommissionerne nedlægges, og at landbrugslovens regler fremover skal administreres af NaturErhvervsstyrelsen. Forslaget indebærer også, at Fødevareministeriet fremover varetager opgaven i relation til udarbejdelse af jordbrugsanalyser. De foreslåede ændringer skal ses som en følge af handlingsplanen om en effektiv administration i staten. Som konsekvens af nedlæggelsen af jordbrugskommissionerne ændres også sammensætningen af jordfordelingskommissionerne, så der oprettes en jordfordelingskommission for hver landsdel.

Derudover indeholder lovforslaget en række forslag til mindre ændringer. Vi har læst høringssvarene meget omhyggeligt, og det er klart, at det er meget svært at være imod, at vi skal lave en så effektiv administration som overhovedet muligt, men på baggrund af de høringssvar, der er indkommet, vil vi i Liberal Alliance gerne afvente de kommende forhandlinger, før vi tager stilling. Vi er ikke sikre på, at centralisering altid er lig med effektivisering, ligesom vi heller ikke er sikre på, at centralisering altid bør foregå fra vest mod øst. Så vi venter med vores stillingtagen, til forhandlingerne har været gennemført.

Kl. 10:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

I lovforslaget foreslås det jo at nedlægge jordbrugskommissionerne og overføre administrationen af landbrugsloven til NaturErhvervstyrelsen. Jeg vil gerne indledningsvis sige – for nu har der været mange referencer til den liberalisering af landbrugsloven, der skete for snart mange år siden – at de ændringer, der dengang skete, mener vi har været til gavn for landbruget og til gavn for Danmark. Men jeg synes også, det er vigtigt her at få sagt, at langt de fleste af de effektiviseringer, der kom af at lave den liberalisering, altså for længst er høstet. Det er i hvert fald ikke det, man skal bruge som løftestang til nu at argumentere for, at nu er der pludselig rigtig meget at hente. En meget stor del af effektiviseringerne er hentet.

Vi er enige i den del af lovforslaget, der nedlægger jordbrugskommissionerne, men jeg må sige, at vi er meget skeptiske over for resten. Vi mener f.eks., at lovforslaget vil medføre, at viden og kompetence fjernes, uden at der er nogen nævneværdig økonomisk gevinst, men måske et tab. Det siger sig selv, at når man skal træffe beslutninger om arealer, prissætning, kontrol af bopælspligt og vurdering af bygninger, så er det lokale kendskab afgørende. Uanset hvordan man vender og drejer det, vil en centralisering betyde videtab og er derfor uacceptabel efter vores opfattelse. Beslutninger og vurderinger skal ske tæt på borgerne, ikke mindst på de borgernære områder, og der er vel ikke noget sted i landet, hvor der er mindre landbrug end i København. Så hvorfor i alverden centralisere der?

Det er værd at notere sig nogle meget kritiske bemærkninger, der har været i høringssvarene. Jeg har noteret mig, at Kommunernes Landsforening har fremhævet, at man er bekymret over, hvor meget arbejde kommunerne nu reelt kommer til at stå med, fordi staten skal spare penge, og det er selvfølgelig noget, vi vil uddybe under udvalgsbehandlingen. På papiret er der indtil videre intet i denne sag, der har anskueliggjort, at der spares penge på denne øvelse, tværtimod, og jeg har allerede stillet en række spørgsmål til ministeren om lovforslaget.

Derudover synes jeg også, at jeg bliver nødt til at fremhæve her, at der har været tale om en fuldstændig uhyrlig nyskabelse i høringsprocessen, hvor Økonomi- og Indenrigsministeriet undervejs har forsøgt at true sig til nye høringssvar fra statsforvaltningerne. I det svar, vi har fået fra økonomi- og indenrigsministeren, har argumentet været, at det ikke var relevant at dække økonomien i forslaget. Undskyld mig, er baggrunden for dette forslag ikke ren og skær økonomi?

Nyskabende er også måden at indhente besparelser på. Ved at opføre statsforvaltningernes forbrug på opgaven på en måde, som regeringen selv har oplyst ikke kan realiseres, kan man flytte besparelserne rundt som i en anden stoleleg. Efter at statsforvaltningerne har udmøntet deres del af effektiv administration, kan de nu få lov at udmønte den samme besparelse en gang til. Og når man så opgør beløbet til at være højere, end udgiften rent faktisk lader til at være, så er

det jo nærmest absurd. Man sparer altså ingenting ved at finde på udgiftsniveauer.

Vi erkender, vil jeg gerne sige klart, at man sparer udgiften til kommissionerne ved at nedlægge dem, men det gør man jo, og det sagde hr. Per Clausen også, uanset om opgaven flyttes til København eller til Aalborg. Som vi læser det opgjorte, mener Fødevarerministeriet at kunne løse opgaven, når kommissionerne er nedlagt og opgaven er centraliseret, med to årsværk færre. Ud over at vi har svært ved at se, at en reduktion på to årsværk kan medføre en besparelse i den størrelsesorden, som Fødevarerministeriet peger på, så er vi også ret sikre på, at statsforvaltningerne under de samme betingelser kan lave en tilsvarende reduktion. Og i modsætning til NaturErhvervstyrelsen har statsforvaltningerne rent faktisk bevist, at de er i stand til at effektivisere på området, uden at det på nogen måde er gået ud over kvaliteten.

Jeg må sige, at jeg har været meget overrasket over hele argumentationsrækken i det her forslag, og det var faktisk først i sidste uge, hvor jeg hørte økonomi- og indenrigsministeren for alvor gå til angreb på statsforvaltningerne, at det begyndte at gå op for mig, at det her måske er et led i en lidt større plan, der handler om at få frtaget statsforvaltningerne flest mulige opgaver.

Vi kan ikke støtte lovforslaget, som det foreligger lige nu, og vi vil selvfølgelig forfølge mange af de svar, der allerede er afgivet i sagen, og som vi ikke mener viser et korrekt billede. De reelle facts skal på bordet, og så håber jeg faktisk på udvalgsbehandlingen. Jeg er opmuntret af, hvad Enhedslisten har sagt, nemlig at der er en mulighed for, at den her sag måske bliver set på med nye øjne under udvalgsbehandlingen, så vi får truffet en klog beslutning, hvor kompetence og viden er i centrum.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til De Konservatives ordfører. Der er ikke nogen bemærkninger. Så er det fødevarerministeren.

Kl. 10:19

Fødevarerministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for bemærkningerne til lovforslaget. Baggrunden for lovforslaget er jo Fødevarerministeriets handlingsplan for en effektiv administration i staten, og den er ensbetydende med, at der skal ske en reduktion af ministeriets bevillinger på 5 pct. Vi skal vende hver en krone, det er det, der drejer sig om. Der har været meget bred politisk enighed om behovet for en mere fokuseret statslig opgavevaretagelse i en tid med store udfordringer for finanserne.

I forhold til jordbrugskommissionerne har det været relevant at se på, om det er hensigtsmæssigt at opretholde en administration, hvor landbrugsloven administreres af syv jordbrugskommissioner, som sekretariatsbetjenes af de fem statsforvaltninger i henholdsvis Aalborg, Ringkøbing, Aabenraa, Nykøbing Falster og København. Siden 1990 er loven gradvis blevet liberaliseret og forenklet, altså landbrugsloven, og i 2010 skete der en væsentlig liberalisering og forenkling, hvor mange af de hidtidige regler forsvandt og der således ikke længere var det samme behov for kendskab til lokale forhold. Det kan derfor være helt naturligt at se på, om reglerne kan administreres mere effektivt, mere enkelt og mere ensartet ved at nedlægge jordbrugskommissionerne og samle administrationen af loven i NaturErhvervstyrelsen.

Konklusionen er, at der ved en forenkling og samling af landbrugslovens administration i NaturErhvervstyrelsen vil kunne opnås både en besparelse og en bedre administration.

For det første kan vi opnå stordriftsfordele i sagsbehandlingen. Det sker ved at samle administrationen ét sted, så vi derved får etableret en mere rationel sagsbehandling. Efter liberaliseringen er behovet for besigtigelser endvidere aftaget, og de besigtigelser, der fort-

sat er behov for at foretage, kan med fordel koordineres med styrelsens øvrige kontrolaktiviteter. Det vil altså sige, at det lokale kendskab, der her fra talerstolen er blevet efterlyst, rent faktisk varetages af styrelsens regionale medarbejdere, det vil sige, at det ikke nødvendigvis er folk fra København, der rejser ud. Vi har jo i Fødevarerministeriet en lang række medarbejdere rundtomkring i landet.

For det andet vil vi kunne opnå en mere målrettet og enkel sagsbehandling, når sagerne ikke længere skal forelægges jordbrugskommissionerne. Det skulle også gerne give en mere ensartet og effektiv administration for hele landet.

For det tredje er der synergier i forhold til NaturErhvervsstyrelsens øvrige opgaver. Styrelsen vil kunne etablere et samlet fagligt miljø, der under et varetager alle de opgaver, der hidtil har ligget i NaturErhvervsstyrelsen, hos jordbrugskommissionerne og hos statsforvaltningen. På den måde vil vi fremadrettet kunne sikre den faglige bæredygtighed og kvalitet på et område, hvis volumen har været stærkt faldende.

Som jeg nævnte ved samrådet den 29. marts 2012 i Udvalget for Landdistrikter og Øer, er jeg naturligvis opmærksom på, at der er nogle, der mener, at hele opgaven med at administrere landbrugsloven bør ligge i provinsen. Men der er faktisk gode argumenter og mange argumenter for placeringen i NaturErhvervsstyrelsen i København. Det er jo sådan, at NaturErhvervsstyrelsen allerede i dag varetager alle styringsopgaver vedrørende landbrugsloven, dvs. regeludstedelse, landbrugsplanlægning, politisk betjening og faglig rådgivning.

Der er også en række opgaver, hvor der samarbejdes med Naturstyrelsen, som jo også ligger i København. Så der vil faktisk kunne etableres et teknisk-fagligt miljø, der under et varetager alle de opgaver, der hidtil har været varetaget af NaturErhvervsstyrelsen, jordfordelingskommissionerne og statsforvaltningen.

Endelig har NaturErhvervsstyrelsens regionale kontrolafdelinger koordinationsmæssigt ophævet NaturErhvervsstyrelsens centralenhed i København. De regionale kontrolafdelinger vil fremover kunne varetage de praktiske tilsynsopgaver. Jeg må bare konstatere, at de samme økonomiske og faglige synergier ikke vil kunne ske ved en placering i Tønder, men når det er sagt, vil jeg altså også gerne have lov at sige, at Fødevarerministeriet faktisk lagde vægt på, at de personaletilpasninger, vi har været nødt til at foretage, har været regionalt afbalanceret. Det er sådan, at vi alene i 2012 har måttet sige farvel til 167 stillinger – 167 stillinger. Heraf er de 159 i Københavnsområdet, og det vil sige, at man i høj grad har prøvet at tilgodese, at der også skal være medarbejdere ude i hele landet.

Kl. 10:25

Med den ændring af landbrugsloven, vi står med nu, vil der for jordbrugsanalysernes vedkommende ske en overførsel af opgaven med at drive det it-system, der leverer datagrundlaget. Kommunerne ansvar ændres ikke. Men når statsforvaltningerne ikke længere skal være sekretariat for jordbrugskommissionerne, er det naturligt, at placeringen af opgaven med at administrere data til jordbrugsanalyserne også tages op til overvejelse.

Jeg synes, at det er vigtigt, at det faglige grundlag er på plads, og jeg er derfor ved at undersøge, hvor det er mest hensigtsmæssigt at placere arbejdet med at drive internetportalen. Opgaven vil selvfølgelig blive placeret dér, hvor vi kan få det bedste faglige resultat til den bedste pris.

Når det så kommer til ændring af jordfordelingsloven, indeholder det her forslag jo en nødvendig konsekvens af, at vi nedlægger jordbrugskommissionerne. Som det ser ud i dag, er jordbrugskommissionerne nemlig en del af jordfordelingskommissionerne. Vi foreslår i stedet, at der oprettes to nye jordfordelingskommissioner, en vest og en øst for Lillebælt.

Deres sammensætning er inspireret af principperne for sammensætning af ekspropriationskommissionerne, hvor hver jordforde-

lingskommission skal bestå af 12 medlemmer, 1 formand og 2 viceformænd, som er dommere, 3 vurderingskyndige medlemmer, 3 medlemmer, der repræsenterer landbrugserhvervet, samt 3 medlemmer, der repræsenterer kommunerne. Til afsigelse af hver jordfordelingskendelse sammensættes så en kommission bestående af 4 medlemmer, 1 fra hver af de 4 grupper. Med den foreslåede opbygning sikres, at de nødvendige kompetencer er til stede til de nye jordfordelingskommissioner.

Det samlede lovforslag indebærer, at der vil kunne opnås en mere målrettet, ensartet og enkel sagsbehandling. Dermed kan vi samtidig sikre kvaliteten i opgaveløsningen og gennemføre effektiviseringer til gavn for landbrugserhvervet og statens finanser.

Kl. 10:26

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:26

Erling Bonnesen (V):

Tak for redegørelsen. Vi er som nævnt tidligere i debatten enige i, at det er fint nok at få kigget på rationaliseringerne, men med hensyn til placeringen af opgaverne har vi jo også givet udtryk for bekymring for, at man samler det hele i København. Men er ministeren ikke enig i, at man godt kan opnå begge dele, altså både at få samlet og koncentreret opgaverne, og så i forbindelse med placeringen f.eks. lægge nogle af aktiviteterne et sted uden for København? I erhvervslivet er der jo også store firmaer, der kan finde ud af f.eks. at have et hovedkontor i København og så have store afdelinger placeret andre steder i landet. Kunne sådan noget ikke også praktiseres på dette område?

Kl. 10:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:27

Fødevarerministeren (Mette Gjerskov):

Det gør vi jo rent faktisk også. Altså, der ligger jo i det her lovforslag en lang række forskellige elementer. Vi taler om, at der både bliver oprettet en jordfordelingskommission i øst og en i vest.

Med hensyn til centralisering taler vi så om, at man lægger opgaverne med sagsbehandling i NaturErhvervsstyrelsen. Men vi skal jo også have foretaget nogle analyser, så vi kan finde det fagligt bedste sted at lægge opgaverne. Så der bliver jo med det her lovforslag lagt masser af opgaver rundtomkring i hele landet.

Kl. 10:27

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:27

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det er sådan set en principiel bekræftelse af, at det godt kan lade sig gøre. Det giver så også håb om, at vi måske ved udvalgsbehandlingen og hvad der måtte komme af forhandlinger i løbet af processen også kan få et lidt fornyet fokus på måske at placere nogle flere af arbejdspladserne i provinsen.

På den måde kan vi sikre, at der ikke bliver helt så stor en koncentration af opgaverne, som betyder, at der foregår en flytning udefra og ind til København, men at vi kan få det til at gå lidt den anden vej.

Er det i ministerens optik også stadig væk en mulighed?

Kl. 10:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:28

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg forstår ikke helt, hvad det er, ordføreren taler om. Det, jeg prøver at forklare, er, at der er nedlagt 167 stillinger i Fødevareministeriet, og heraf er 159 nedlagt i Københavnsområdet. Så der er da ikke tale om, at Fødevareministeriet generelt flytter stillinger ude fra landet og ind til København. Det er så bare sådan, at der helt konkret med hensyn til de her få medarbejdere ville kunne opnås en bedre synergi i NaturErhvervsstyrelsen, men det er jo ikke ensbetydende med, at alt flytter til København. Vi opretter f.eks. jordfordelingskommissioner både i øst og vest. Der skal foretages nogle analyser, hvor vi finder ud af, hvor de fagligt set bedst kan placeres.

Jeg er altså stærkt optaget af, at alting her i verden ikke kommer til at ligge i København, og jeg er heldigvis minister i et ministerium, som har en lang række aktiviteter ude i landet.

Kl. 10:29

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Tak til ministeren.
Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget. (Behandling af sprøjteoplysninger m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 11.10.2012).

Kl. 10:29

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:30

Forhandling

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Lovforslaget omhandler sprøjtejournalloven og består af tre dele.

For det første erstatter en ny EU-lovgivning på pesticidområdet Fødevareministeriets regler om registrering af sprøjteoplysninger. For det andet foreslås det, at fødevareministeren bemyndiges til at kunne indhente oplysninger, som er indberettet til andre offentlige myndigheder. Og for det tredje indeholder lovforslaget et krav om registrering af navn på sprøjtefører, og hvilken sprøjte der anvendes.

Den første del af lovforslaget omhandler en ændring fra EU, og vi synes i Venstre, at det er udmærket at få set på, om man kan få foretaget en harmonisering af de her ting på EU-niveau.

Den anden del af forslaget om bemyndigelse til at indhente oplysninger kan være værd at overveje, men vi skal have præciseret omfanget heraf i udvalgsbehandlingen.

Venstre er derimod skeptisk over for den tredje del af forslaget, der omhandler registrering af sprøjtefører og sprøjte. Vi finder, at dette måske kan være et udtryk for overimplementering, altså registrering af sprøjtefører og sprøjte giver ikke en ændret adfærd i sig selv. Det kunne ligne bureaukrati, og vi skal i hvert fald have sikret os, at det ikke bare er bureaukrati for bureaukратиets skyld og dermed en dansk overimplementering.

Selvfølgelig skal vi have fokus på at sikre vores grundvand og rent vand i hannerne, det kan ingen være i tvivl om, men vi skal have afklaret, i hvor høj udstrækning lovforslaget er en ren EU-implementering, og i hvilket omfang der kan forekomme danske særregler oveni og i givet fald hvilke.

Det skal vi have afklaret i udvalgsbehandlingen, og jeg vil også anmode ministeren om at redegøre nærmere for det. Herefter vil Venstre klargøre vores stilling til lovforslaget. Tak.

Kl. 10:31

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Orla Hav som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Tak for det. Der skal ikke være tvivl om, at vi fra socialdemokratisk side støtter det her lovforslag. Det gør vi, fordi det er aldeles vigtigt, at når man bruger sprøjtegifte i vores miljø, skal man gøre det med åbne øjne. Og det, der lægges op til med det her lovforslag, er jo, at vi har styr på, hvad det er, der sprøjtes med, og i hvor store mængder, hvem det er, der forestår sprøjningen, om de tilstrækkelige kompetencer er til stede hos dem, der er sprøjteførere, og om de har de certifikater, der skal til, for at de kan omgås disse for vores miljø risikable, men også indimellem nødvendige produkter, som skal bruges. Det er vigtigt, at vi har styr på det.

Så er det også vigtigt, at vi yderligere har styr på, hvor meget sprøjtegift der bliver brugt, hvis der kan rejses tvivl om det, ved at der kan indhentes oplysninger hos andre myndigheder på området. Vi synes sådan set, at det er en naturlig tilretning til den linje, som regeringen står for, altså at vi skal have et godt miljø, og at vi skal omgås naturen på nogle fornuftige måder, der gør, at vi både er trygge ved vores drikkevand og ved de øvrige balancer, vi skal sikre der er til stede i naturen.

Så vi støtter varmt forslaget.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. René Christensen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:33

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Dansk Folkeparti kan også støtte det fremsatte forslag. Vi synes, at det er vigtigt, at der bliver taget hånd om de ting, også i forhold til sprøjtefører og sprøjte. Det er utrolig vigtigt, at de, som er sprøjteførere, også har et gyldigt sprøjtebevis. Det er vigtigt, at vi hele tiden i fællesskab sørger for, at de plantebeskyttelsesmidler, der bliver brugt på vores arealer, bliver brugt med en særlig omhu, sådan at vi ikke får et overforbrug af de her plantebeskyttelsesmidler.

Der er en ting, som jeg dog vil sige her. Vi har mange gange oplevet problemer, når staten skal lave noget it. Her lægges op til, at de skal indføre et navn, en sprøjte og andre ting, hvilket umiddelbart kan se ud til at være småting, de skal gøre, når de alligevel er i gang, men jeg håber meget, at man nu får lavet det her på en fornuftig måde, så man ikke får lavet et eller andet fuldstændig bureaukratisk skema. Hvis landmanden får sat krydset i den forkerte boks og der

derefter kommer kontrol, så falder hammeren jo meget hårdt for en landmand, hvis ikke han har passet sine ting. Så jeg vil bare opfordre til, at man, når man nu skal ind og revidere de her sprøjteskemaer, som skal udfyldes elektronisk, gør det på en fornuftig og god måde, så vi ikke skal igennem alle de her ting igen, som der har været i forhold til de her sprøjtejournaler.

Det kan jo undre, at næsten hver gang staten skal ind og kigge på, hvordan vi kan digitalisere og lave de her ting, så lyder det så nemt på papiret, men når det kommer ud i virkeligheden, fungerer det tit og ofte meget, meget tungt for brugerne. Så det er bare en opfordring til ministeren. Jeg kigger egentlig på ministeren og siger: Husk nu at få lavet det, så det bliver brugervenligt for de landmænd, som skal ind og registrere de her nye ting.

Så det var vores kommentarer.

Kl. 10:35

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Camilla Hersom som radikal ordfører.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Jeg vil sige, at vi kan tilslutte os forrige talers bemærkninger om, at ting gerne skal være fornuftige og hensigtsmæssige. Men det, vi skal i dag, er jo at behandle lovforslag om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget. Baggrunden er, som det allerede er sagt, at EU har vedtaget ny lovgivning på pesticidområdet, og det kræver en række tekniske ændringer i dansk lovgivning.

Samtidig ønsker regeringen med lovændringen at sikre mulighed for, at myndighederne kan komme i besiddelse af oplysninger, der kan give en mere effektiv og målrettet kontrol med brug af pesticider.

Brugen af pesticider har en række velkendte negative konsekvenser for miljøet. Det er også velkendt, at landbruget står for langt den overvejende del af forbruget. Det var mere end 90 pct. i 2010 for at være præcis. Dermed er forbruget stadig en hel del over forudsætningerne i pesticidhandlingsplanen. Radikale Venstre mener, at det er af afgørende betydning, at vi har så præcise oplysninger som overhovedet muligt om såvel omfanget som brugen af pesticider i Danmark. Det er grundlaget for en målrettet indsats hen imod nedbringelse af brugen.

Forslaget indeholder også krav om at registrere navnet på sprøjteføreren samt hvilken sprøjte der er anvendt. Det omfatter endvidere mulighed for, at fødevareministeren kan indhente oplysninger indberettet til andre myndigheder. Det er primært oplysninger fra toldsystemet og momssystemet, man har tanke på, særligt med henblik på oplysninger om, hvorvidt der har været grænseoverskridende handel med pesticider. Som bekendt er det ikke noget helt ukendt fænomen, og det kan være nyttigt at anvende de oplysninger i forhold til vurdering af, hvem der skal udtages til kontrol.

Radikale Venstre mener, at de nye muligheder ikke bare kan være nyttige, de kan måske endda være afgørende for at få et fyldestgørende overblik over brugen af pesticider i landbruget, herunder øget sikkerhed for, at kun de sprøjter, der er godkendt ved syn, anvendes, og at de, der bruger sprøjterne, har den påkrævede uddannelse. Det Radikale Venstre kan derfor støtte forslaget i sin helhed.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Steen Gade som SF's ordfører.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

SF kan støtte forslaget. Jeg synes, at man må sige, at det jo er dejligt, at det også er en EU-implementering, for der er jo ingen tvivl om, at vi har haft brug for at sørge for at have en sikker og klar lovgivning, som gør, at de, der arbejder med pesticider, virkelig udviser både rettidig omhu og særlig omhyggelighed. Det andet, som vi jo godt ved der er behov for, er bedre kontrol.

Derfor er der ingen tvivl hos os om, at vi skal gennemføre det her. Man kan vel, som hr. Orla Hav fremførte, sige, at det jo er et forslag, som det er svært at forstå at nogen kan være uenig i, for det svarer nemlig på de der helt simple hv-spørgsmål: Hvad bruges der? Hvor meget bruges der? Hvem gør det og med hvilke midler? Det er jo sådanne spørgsmål, hvorom det kan siges, at alle mener, at de bør være besvaret, når man omgås materiale, som der er en risiko forbundet med for både natur og mennesker.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Dette lovforslag ser vi i Enhedslisten i sammenhæng med, at der i øvrigt fra regeringens side tages en række initiativer for at sikre os mod at få pesticider i grundvandet. Det er vigtige initiativer, hvoraf en række måske er større end det her, men det ændrer jo ikke noget ved, at det her lovinitiativ også er nødvendigt og velkomment.

Vi noterer os selvfølgelig, at Danmark ikke alene med det her lovforslag implementerer de eksisterende EU-regler, men at man også i forhold til kontrollen med, at der ikke sker fejl og ulovligheder på det her område, indfører nogle særlige nationale regler. Det er måske, fordi hr. Erling Bonnesen er så uvant med, at man kan indføre miljøbeskyttelsesforanstaltninger, som ikke er dikteret af EU, for at gå videre, at han talte om overimplementering. Nej, må jeg sige til hr. Erling Bonnesen, det her er rettidig omhu, hvor man indfører nogle nødvendige, ekstra regler i Danmark for at sikre grundvandet. Det er også, fordi vi i Danmark har en særlig interesse i, at grundvandet bliver sikret.

Jeg synes sådan set, at der både i bemærkningerne til lovforslaget og i ministeriets kommentarer til de høringssvar, der er indkommet, argumenteres fornuftigt for, at det er nødvendigt at indføre nogle ganske enkelte udvidelser af regelsættet for kontrol i forhold til det, der gælder i EU-direktivet. Det hilser vi i Enhedslisten velkommen. Så det her lovforslag, kan jeg sige, vil i hvert fald ikke støde på nogen forsinkende spørgsmål fra Enhedslisten.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mette Bock som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:40

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

L 35 indebærer, at der skal gennemføres en række tekniske justeringer af sprøjtejournalloven. Baggrunden for ændringerne er ny EU-lovgivning på pesticidområdet. Den del af det er vi åbne over for, det siger sig selv.

Derudover betyder lovforslaget, at myndighederne skal sættes i besiddelse af oplysninger, der angiveligt er nødvendige for at føre en mere målrettet og effektiv kontrol med landbrugets forbrug af pesticider.

Den del af det er vi til gengæld skeptiske over for. Vi tolker det som en overimplementering af EU-lovgivningen og ser, at landbruget dermed bliver pålagt yderligere administrative byrder og omkostninger, uden at vi har en sikkerhed for, at det på nogen måde kommer til at få den effekt, som angiveligt er intentionen med lovforslaget.

Så vi er som udgangspunkt kritiske.

Kl. 10:41

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Lad mig starte med at understrege, at Det Konservative Folkeparti ser det som en helt grundlæggende opgave at sikre det danske grundvand, ikke mindst mod nedsivning af pesticider. Vi er derfor også enige i de ændringer af lovgivningen, der i dag lægges op til, og som er en konsekvens af, at der er kommet nye EU-krav på området. Så vidt, så godt, det er ganske udmærket.

Desværre – og det fremgår jo ret tydeligt af høringssvarene – ser det ud, som om ministeren vælger at gå videre end det, EU kræver.

Jeg vil gerne sige det krystallklart: Det danske erhvervsliv, og det gælder også landbruget, kan ikke tåle en eneste ekstra byrde. Vores erhvervsliv er i forvejen presset på konkurrenceevnen, og jeg mener simpelt hen ikke, at tiden er til at komme med en eneste ny administrativ bøvlet tilgang, som på sigt koster arbejdspladser.

Derfor kan vi ikke støtte, at ministeren nu foreslår, at man ud over EU-kravene ydermere kræver nye registreringer om navn på sprøjteførere, og hvilken sprøjte der er brugt. Jeg vil sige, at hvilken sprøjte man har brugt, og hvem der har sprøjtet, er fuldstændig irrelevant i forhold til at sikre grundvandet. Det er mængden, man sprøjter med, der er interessant.

Med andre ord er der et engelsk udtryk, der lyder: Nice to have, not need to have. Nu må vi ikke tale engelsk her i Folketingssalen, men oversat betyder det, at det da altid er noget dejlig information, man kan have og sidde og lege med, men det er egentlig ikke noget, der er nødvendigt for det, der er lovforslagets formål, nemlig at beskytte grundvandet. Som sagt er byrderne tunge nok i forvejen.

Det andet, som vi med en vis interesse vil bore i under udvalgsbehandlingen, er lovforslagets anden del om registersamkøring. Vi kan se, at Datatilsynet har nogle meget kritiske bemærkninger i høringssvaret, herunder om de materielle krav rent faktisk er til stede jævnfør persondataloven til at lave den samkøring.

Vi vil selvfølgelig dyrke, om en øget overvågning af borgerne er nødvendig for at nå ministerens mål, men det er muligt, at vi kan få nogle tilfredsstillende svar på det, så den del af det vil ende med at være noget, vi også giver vores tilslutning til.

Som det ser ud lige nu, er vi som sagt kritiske over for lovforslaget. Vi støtter EU-implementeringen, men har meget svært ved at støtte den anden del, og derfor så vi selvfølgelig helst, at lovforslaget blev delt op. Men der er måske også håb om, at vi under udvalgsbehandlingen kan finde hinanden på en sådan måde, at det her ikke skaber yderligere byrder for erhvervet.

Kl. 10:44

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 10:44

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge fru Lene Espersen, om jeg skulle tage det alvorligt, da fru Lene Espersen sagde, at der ikke skal være nogen regler om at beskytte grundvandet, som kan belaste erhvervslivet i Dan-

mark, og som ikke følger direkte af EU-ret. Det er det første spørgsmål.

Det andet er, om fru Lene Espersen ikke er enig med mig i, at det rent faktisk godt kan være relevant at vide, hvad det er for en sprøjte, der er blevet brugt til at sprøjte med, for ved at undersøge den sprøjte kunne man jo finde ud af, om den sprøjter korrekt. Hvis man ikke er sikker på, at det er den rigtige sprøjte, kan man jo få et helt misvisende resultat.

Kl. 10:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:44

Lene Espersen (KF):

Til hr. Per Clausen vil jeg sige til det første spørgsmål: Der kan sagtens være områder, hvor Danmark ønsker at gå videre. Vurderingen fra Det Konservative Folkepartis side er bare, at den situation, som dansk erhvervsliv står i, og den situation, som dansk landbrug står i, er en situation, hvor vi i forvejen er meget, meget voldsomt konkurrenceudsat, og hvor vi er meget, meget langt efter de lande, vi konkurrerer med.

Så der er endnu ikke plads til at give erhvervslivet nye byrder, der bare kommer til at koste arbejdspladser. Det vil sige, at hvis vi vil stille krav af hensyn til miljøet – og det vil jeg bestemt ikke udelukke at man kan gøre på nogle områder – må de ledsages af kompensation på anden måde, så erhvervslivet bliver neutralstillet, men samtidig sådan, at miljøet bliver tilgodeset.

Til det andet om, hvilken sprøjte man bruger, vil jeg sige, at så må man jo se på reglerne om registrering og kontrol af de sprøjter, der bliver brugt. Jeg anerkender bare ikke, at det i sig selv er nødvendigt at lave en detaljeret registerindkøring over, hvilke sprøjter man bruger, altså at det er det vigtigste, hvis man skal beskytte grundvandet. Og derfor er vi altså skeptiske over for det her.

Nogle vil sige, at det er at gå for meget op i petitesseer. Jeg tror bare, at vi er nået dertil, hvor de ikke kan tåle en dråbe mere.

Kl. 10:46

Formanden:

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

René Christensen (DF):

Jeg har en kort bemærkning til ordføreren. Jeg vil bare spørge, om ordføreren er enig i, at det er meget, meget vigtigt at have et sprøjtebevis, hvis man er sprøjtefører. Jeg tror, at alle, der har været ude at køre i landdistrikterne, hvor landmændene også er, må erkende, at der bliver importeret rigtig meget arbejdskraft, også til arbejde i landbruget. Det kan jo godt være, at der måske er nogle, der mangler et påkrævet sprøjtekursus. Derfor er det vel meget relevant at få sat sådan et lille kryds, så det kan kontrolleres, at dem, som kører der, hvor vores grundvand er lige under, har det kursus, som vi forlanger at de skal have, når de kører med de her plantebeskyttelsesmidler.

Jeg skal bare spørge: Er ordføreren ikke enig i, at det er vigtigt, at man har de kurser, som vi faktisk har forlangt at de skal have?

Kl. 10:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

Lene Espersen (KF):

Jeg vil sige, at selvfølgelig er det vigtigt. Der er nogle regler, og de skal naturligvis overholdes.

Det, som diskussionen her handler om, er bare, hvordan balancen mellem kontrol og tillid skal være. Hvor langt skal vi gå for at kontrollere og kontrollere og lægge nye administrative krav ind? Min holdning er den, at vore erhvervsliv, herunder landbruget, ikke kan tåle mere. Man kan ikke åbne en eneste avis eller en eneste rapport, der ikke siger, at en Danmarks største problemer, hvis vi skal bevare velfærden i fremtiden, er, hvordan vi bevarer konkurrenceevnen.

Det, der jo er farligt i den måde, som Dansk Folkepartis ordfører argumenterer på, er, at det altid er nemt at komme med små eksempler på, at man bare lige skal gøre det her, det her og det her. Men de mange små dråber ender altså med at være noget, der koster i sidste ende.

Derfor vil jeg sige, at hvis man har gode ideer til ting, man meget gerne vil vide, så er det fint, og så kan man diskutere det. Men så skal det altså ledsages af andre former for kompensation, der gør, at erhvervslivet samlet set ikke får nye administrative byrder.

Da VK-regeringen sad i 10 år, var det en kamp at reducere de administrative byrder med netto 25 pct. Det lykkedes for os. Problemet er lidt, at jeg oplever, at den nuværende regering lige så stille og roligt begynder at gå den anden vej igen og hele tiden lægger noget nyt ovenpå. Det koster arbejdspladser.

Kl. 10:48

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 10:48

René Christensen (DF):

Nu skal det ikke lyde, som om Dansk Folkeparti synes, at vi bare skal lægge byrder på erhvervslivet, men vi har det altså bare sådan, at vi ikke mener, at man skal begynde at konkurrere på laveste fælsnævner. Det skal man ikke. Vi forventer faktisk, at de, som arbejder i Danmark, skal leve op til de regler, det skal vi kunne forvente de gør, og de skal også have de kurser, der skal til.

Som jeg også gjorde opmærksom på, da jeg var på talerstolen, er det meget, meget vigtigt, at sprøjtejournalen bliver nem og tilgængelig, så vi ikke får lavet et meget bureaukratisk system.

Vi må sige, at vi fra Dansk Folkepartis side godt kan være bekymrede for, at der er nogle, som måske springer over, hvor gærdet er lavest. Og det kan man altså ikke gøre på det her område, hvor der er snak om sikring af vores grundvand.

Det er ikke et parameter, som jeg mener vil svække landbrugets konkurrenceevne.

Kl. 10:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:49

Lene Espersen (KF):

Jeg har megen respekt for, at Dansk Folkeparti har den holdning, at man ikke synes, at det er et problem at lægge flere administrative byrder på erhvervslivet på det her område. Jeg mener bare ikke, at hr. René Christensens argumentation holder, for vi stiller krav i dag om at man skal have tilstrækkelig uddannelse.

Spørgsmålet er, om vi har tillid til, at de fleste rent faktisk overholder reglerne, så det ikke er nødvendigt at kræve yderligere registrering, der giver administrativt bøvler.

Jeg har altså ikke set så tyngende beviser, at jeg tror, at det her er nødvendigt. Hvis det så viser sig at være nødvendigt, vil vores holdning være, at så skal man finde ledsagende kompensation, så hvervet samlet set ikke får nye administrative byrder.

Det er simpelt hen ikke det, Danmark har brug for. Vi har brug for at skabe nye arbejdspladser, ikke fjerne nogen.

Kl. 10:49

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det fødevareministeren.

Kl. 10:50

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Først vil jeg selvfølgelig sige tak til ordførerne for de bemærkninger, der er givet til regeringens lovforslag. Det er dejligt at se, at der er ganske stor opbakning til lovforslaget.

Jeg synes, at det er vigtigt at holde fast i, at grundlæggende handler det her lovforslag om, at vi skal beskytte det danske grundvand og dermed vores rene drikkevand; det skal være giftfrit.

I Danmark har vi faktisk tradition for skrappe regler for brugen af sprøjtegifte, og det er der gode grunde til. Vi vil gerne have lov til at drikke vores grundvand ufiltreret, urensset, uden at vi skal være bekymrede for rester af sprøjtegifte og andre ubehageligheder. Det er der ikke mange lande der kan sige at de gør, men det gør vi i Danmark.

Derfor er vi nødt til at sætte en effektiv stopper for de mennesker, der snyder med brugen af sprøjtegifte og skader både deres kollegers omdømme, det danske miljø og danskernes sundhed.

Det her lovforslag bidrager til at styrke kontrollen med sprøjtegifte, så vi kan forebygge brugen af ulovlige sprøjtegifte. Vi skal sikre os oplysninger om brugen af gift. På den måde får vi et bedre grundlag for kontrol og for regulering.

Erfaringerne har vist, at samarbejdet på tværs af myndigheder og registre kan være yderst effektivt i kampen mod kriminalitet. Jeg tror faktisk, at det var noget, man begyndte med i USA allerede i Al Capone-tiden: kan man ikke stoppe dem på den ene måde, må man stoppe dem på den anden måde. Og vi er faktisk ikke blege for at tage så mange midler i brug som muligt, for vi vil have, at reglerne overholdes.

Det her område med sprøjtegifte går på tværs af flere myndigheder, og derfor er det oplagt at tage så effektivt et instrument i brug som samkøring af oplysninger til brug for at skærpe kontrollen. Det sker ved, at kontrollen kan hente oplysninger hos SKAT om alle typer handel over grænsen, og så kan man altså sammenligne de oplysninger med de oplysninger, der kommer fra landmændene om deres sprøjtegiftforbrug. De oplysninger kan bruges til at lede kontrollen på sporet af landbrug, som ikke har rent mel i posen, når det drejer sig om sprøjtegift.

Jeg tror også, at mange har set de udsendelser, der har været i fjernsynet, og som jo ikke kun er en skændsel og en skandale, det er også superærgeligt for de landmænd, som rent faktisk overholder reglerne, at der er nogle ukammeratlige kolleger, som udsætter hele landbruget for at få et forringet omdømme.

Samtidig er vi optaget af her, at man via lovforslaget skal målrette kontrollen med sprøjtegift, så kontrollørernes tid bruges mest optimalt.

Hvis jeg nu skal henvende mig lidt direkte til nogle af ordførerne, vil jeg sige, at flere har nævnt, at der er tale om en overimplementering. Nej! Noget af det er implementering af EU-regler, men nu har det jo aldrig været sådan, at grænserne i EU's miljøregler nødvendigvis skulle være vores maksimumsgrænser. Det plejede normalt, i gamle dage, at være minimumsgrænser.

Når det gælder drikkevand, må vi bare konstatere, at der er masser af vores kolleger i EU, som ikke er lige så optaget af grundvandet, som vi er i Danmark. Derfor vil spørgsmålet om drikkevand sjældent være noget, hvor beskyttelsesniveauet i EU er så højt, at det er et, vi kan leve med.

Så vil jeg også gerne sige til det med, at det skulle være nogle helt forfærdelige administrative byrder, vi pålægger landmændene: Så slap nu af. Altså, jeg tør slet ikke tænke på, hvor mange landmænd der kunne have nået lige at lave den her registrering, bare

mens – hvad hedder det? – fru Lene Espersen var på talerstolen her. Hun brugte altså længere tid på at svare på spørgsmålene, end det tager for en landmand lige at notere: Den her sprøjte er brugt, og det er den her sprøjtefører, som har brugt den.

Det er ikke engang noget med, at det skal registreres centralt i registre og alt muligt andet, de skal bare have det registreret derhjemme, så man ved kontrollen, når man kommer ud, kan se, at de har brugt en sprøjte, som rent faktisk virker, og at den er blevet benyttet af en person, som rent faktisk ved, hvad han laver. Det tror jeg vi alle sammen kan være rigtig, rigtig trygge ved.

Derfor ser jeg også frem til udvalgsbehandlingen. Og jeg glæder mig til, at vi får afklaret nogle af de spørgsmål, der kan være. Jeg håber så, at der sker det, som jeg finder meget naturligt, nemlig at hele Folketinget kan støtte det her lovforslag.

Kl. 10:54

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om akutjob og jobpræmie til arbejdsgivere.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 30.10.2012).

Kl. 10:55

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Hans Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:55

Forhandling

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

I dag førstebehandles L 46, som er forslag til lov om akutjob og jobpræmie til arbejdsgivere.

Med lovforslaget etableres en midlertidig ordning, så arbejdsgivere kan opslå ledige stillinger som akutjob og dermed få mulighed for en økonomisk præmie på op til 25.000 kr. Præmien kan opnås af arbejdsgivere, der opslår og ansætter ledige fra målgruppen i akutjob. Lovforslaget giver derudover offentlige arbejdsgivere mulighed for at give ledige i målgruppen fortrinsadgang i forbindelse med rekrutteringen til akutjob.

Lovforslaget bliver fremsat som udmøntning af en aftale med arbejdsgiverne indgået den 24. oktober 2012 om at tilvejebringe et antal ledige akutjob målrettet dagpengemodtagere, der er i risiko for at opbruge dagpengeperioden.

Baggrunden er, at overgangen til den 2-årige dagpengeperiode, den midlertidige forlængelse af dagpengeperioden samt de svage konjunkturer betyder, at der i første kvartal 2013 er risiko for, at relativt mange mennesker vil falde ud af dagpengesystemet.

Venstre noterer sig regeringens akutte her og nu-indsats over for de dagpengemodtagere, der står til at miste deres dagpengetilgang den 1.

januar 2013. Venstre noterer sig også, at der med L 46 ikke er tale om skabelse af nye job, hvilket man ellers kunne få indtryk af, da statsministeren præsenterede aftalen.

Der er tværtimod tale om i forvejen udbudte job, der blot bliver øremærket en specifik samfundsgruppe, der så at sige får et fortrin – en forlomme – i køen til den offentlige og private jobkarrusel.

Denne akutpakke 2 har allerede fået stor opmærksomhed blandt arbejdsgivere og ikke mindst blandt dagpengemodtagere, og der har været flere spørgsmål end svar. Er der tale om 12.500 akutjob nye job, eller skifter de ledige bare plads i ledighedskøen? Hvorfor er det alene udfaldstruede dagpengemodtagere, der skal have positiv opmærksomhed? Hvad med den enlige og ufaglærte mor, der har været ledig i lige så lang tid som målgruppen for akutpakken?

Jeg håber derfor, at regeringen er indforstået med, at lovforslaget altså ikke kan stå alene, når vi skal adressere den beskæftigelsesudfordring, vi står over for. Jeg håber derfor også, at regeringen er interesseret i at skabe job og ikke bare omfordele de job, der er.

Jeg håber også, at regeringen er villig til at forhandle om en finanslovaftale, der giver virksomhederne bedre vilkår for vækst og dermed flere arbejdspladser til alle jobfrustrerede danskere.

Så selv om lovforslaget nu skal hastebehandles igennem Folketinget, er vi i Venstre af den opfattelse, at vi skal have større klarhed om effekten af forslaget og om økonomien i den samt have belyst problemet med, at en gruppe af ledige skal have fortrinsret frem for andre. Det ønsker vi at drøfte med ministeren i kommende samråd. Tak.

Kl. 10:58

Formanden:

Der er et antal korte bemærkninger. Jeg har foreløbig noteret fem medlemmer, først hr. Simon Kollerup.

Kl. 10:58

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Jeg synes, det er rigtigt – som der bliver sagt om den aftale, der er blevet lavet mellem regeringen og de danske arbejdsgivere i hele landet – at det her er Danmark, når det er bedst. Det er nu, vi viser, at vi kan rykke sammen og løse et akut problem for de borgere, som måske med utryghed ser frem mod nytårsaften.

Jeg vil bare spørge ordføreren, om ordføreren synes, at det er i orden, når nogle af borgmestrene fra ordføreren's eget parti melder, at man ikke forventer at skabe akutjob lokalt. Det er sådan set bare mit enkle spørgsmål, men det skal selvfølgelig ses i lyset af, at vi har et fælles ansvar her på tværs af partiskel og på tværs af grænser. De private arbejdsgivere løfter deres, de offentlige arbejdsgivere løfter deres, men synes ordføreren, det er i orden, at borgerlige borgmestre går ud og siger: Der bliver ikke skabt nogen akutjob her hos os?

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Hans Andersen (V):

Når jeg lytter til de borgerlige borgmestre, tror jeg ikke, de siger nej til at slå jobbene op på www.jobnet.dk og markere dem med en mærkat, der hedder akutjob.

Det, de sætter spørgsmålstegn ved, er, om det – når ansættelsen så skal ske – så bliver en ledig, der er på vej til at miste dagpengetilgangen, eller om det bliver en anden ledig, der måske kun har været ledig i 1 år. Det er det, de ikke vil garantere, og jeg er jo sådan set enig med dem i, at det har de jo heller ikke forpligtet sig til.

Formanden:

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 11:00

den her akutjobpakke, hvis den bliver vedtaget, som den ligger, nogle mennesker en fortrinsret frem for andre. Det er det, det handler om.

Kl. 11:00

Jeg synes da også, at det er en meget alvorlig situation, at der er mennesker, der har været ledige meget længe, og som ellers har været på arbejdsmarkedet hele deres liv. Det er jo også derfor, at jobcentrene i dag knokler for at tage kontakt til de ledige og få dem ud i arbejde igen.

Kl. 11:03

Simon Kollerup (S):

Men der er alligevel en udmelding til de folk, som står til at miste deres dagpenge, og udmeldingen hedder: I skal ikke regne med at få akutjob her i vores kommune, hvor der sidder en borgerlig borgmester.

Altså, mener ordføreren ikke, at man med rimelighed kan forvente, at de parter, der indgår en aftale – herunder landets borgmestre og herunder også landets borgerlige borgmestre – går aktivt ind i arbejdet for at skabe job til dem, der står til at falde ud af dagpengesystemet til nytår? Mener ordføreren ikke, at vi med rimelighed herindefra kan forvente, at vores borgmestre uanset partifarve går aktivt ind i arbejdet med at skabe akutjob?

Som det andet synes jeg egentlig heller ikke, jeg hørte ordføreren sige, om hans parti ville stemme for det fremsatte lovforslag.

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Formanden:

Hr. Jan Johansen.

Kl. 11:03

Jan Johansen (S):

Jeg synes ikke, ordføreren svarede på, om han ikke synes, det er en god idé, at arbejdsgiverne og regeringen har lavet en aftale – at det er godt, at arbejdsmarkedets parter og regeringen kan være enige om at hjælpe de mennesker her. Men jeg har ikke hørt, hvordan Venstre vil få de her mennesker i arbejde. Hvordan vil Venstre skabe vækst, så de her ikke falder ud af arbejdsmarkedet lige om lidt? Det vil jeg gerne høre hvordan Venstre vil gøre.

Kl. 11:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:03

Hans Andersen (V):

Som jeg sagde i min tale, noterer vi, at der er lagt den her akutjobpakke frem. Og vi vil gerne drøfte det i kommende samråd og få belyst effekten af den her akutpakke. Det forventer jeg kan ske meget hurtigt, da vi jo har aftalt med hinanden, at den her akutjobpakke skal behandles meget hurtigt. Så vi må have belyst de elementer, der er i det her lovforslag, grundigt. Det synes vi sådan set tjener alle.

Så er der spørgsmålet om de borgerlige borgmestre og deres indsats i forbindelse med det her. Jeg synes bare, at man skal notere sig, at de lægger de her job op på www.jobnet.dk med en mærkat, og så må det da være den enkelte leder af daginstitutionen, der vurderer, hvilken person der skal ansættes i det pågældende job. Det skal vi da ikke beslutte herfra.

Kl. 11:01

Hans Andersen (V):

Hvis spørgeren læser Venstres finanslovsforslag, kan han se, at vi jo vil reducere skatter og afgifter for dansk erhvervsliv og dermed skabe flere job, altså nye job. Det er den måde, vi vil prioritere på; det er det, vi vil prioritere i de kommende forhandlinger om finansloven. Vi er sådan set optaget af at skabe flere job og ikke færre.

Det her handler ikke om at skabe flere job; det her handler om at rykke rundt på borgere i ledighedskøen. Og det kan man jo vælge at gøre for at imødekomme en gruppe mennesker. Der er så bare en anden gruppe mennesker, der kommer lidt længere bagud. Det er det, jeg noterer mig at Socialdemokraterne ønsker at gøre.

Kl. 11:04

Formanden:

Hr. Jan Johansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:04

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om han ikke synes, det er rart og godt, at der er nogle, der vil hjælpe nogle mennesker, som har arbejdet hele deres liv – jeg kender en del af dem – og som har betalt deres skat med glæde, som aldrig ligget samfundet til last, men nu, fordi man har vedtaget, at perioden går fra 4 til 2 år, og fordi man er inde i en krise, er kommet i knibe.

Er det ikke godt, at arbejdsgiverne og regeringen har lavet en aftale, hvor man prøver at hjælpe de her mennesker videre, så de bliver på arbejdsmarkedet og altså ikke falder ud af arbejdsmarkedet?

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Jeg er faktisk lidt ked af, når jeg hører ordførerens tale, at ordføreren slet ikke anerkender, at alle i det her land – bortset åbenbart fra Venstre – har valgt at stå sammen. Arbejdsgiverne både i det private og det offentlige, regeringen og fagforeningerne står sammen om at hjælpe de 12.500, som vi kan se har behov for at få et akutjob, så de ikke mister dagpengereetten. Jeg har ikke hørt en eneste anerkendelse af, at en stor del af samfundet siger, at det her står vi sammen om, at det vil vi gerne løse.

Det eneste, jeg har hørt ordføreren sige, er: Jamen der er en hel masse spørgsmål, som vi ikke har fået svar på. Fair nok, der er stillet spørgsmål, og der er også kommet svar, jeg har siddet og kigget på dem. Der er sådan set ikke noget galt i at stille spørgsmål om noget, som man ikke forstår. Det, jeg synes ikke er i orden, er, hvis man ikke vil forstå det.

Jeg har indtryk af, at Venstre lurepasser her. Jeg har ikke hørt, hvad Venstres ordfører reelt vil melde ud i forhold til den her sag. Hvor står Venstre, når det her skal afgøres?

Formanden:
Ordføreren.

Hans Andersen (V):

Venstre tager stilling til det her lovforslag, når vi har fået svar på de spørgsmål, vi stiller. Så tager vi stilling. Det er jo sådan, det foregår i det her Folketing. Der er en førstebehandling i dag, og så er der en anden- og tredjebehandling allerede på tirsdag. Og vi har så annonceret, at vi gerne vil drøfte en række spørgsmål med ministeren i et samråd for at få afklaret, hvor effekten af det her er, hvor det hjælper, hvem det er, det ikke hjælper, hvad økonomien er i det osv. Så vil vi på baggrund af de svar tage stilling til, hvad vi stemmer på tirsdag til den her akutjobpakke.

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo lidt interessant, for det, som jeg hører ordføreren spørge om her, er der jo reelt spurgt om, og det er der også kommet svar på. Man har kunnet læse det, det har vi også som politikere her i Folketinget kunnet læse. Det er nøjagtig de spørgsmål, som ordføreren stiller, dem er der jo kommet svar på. Det kan selvfølgelig godt være, de skal gentages, for at Venstre forstår det.

Jeg noterede mig, at den dag, hvor aftalen bliver lavet, den 24. oktober, er Venstres politiske ordfører, fru Ellen Trane Nørby, ude at sige, at det her er en desperat situation for en lang række mennesker. Er den desperate situation lige pludselig ikke til stede mere, siden Venstre ikke vil tage stilling og Venstre ikke vil være med i kampen om at sikre, at der kommer job til de 12.500, som der er tale om i det her?

Formanden:

Ordføreren.

Hans Andersen (V):

Der er altså rigtig mange ledige, der har det meget svært, og der er rigtig mange ledige, der også står til at miste dagpengereetten, hvis ikke de går ud og finder et job på egen hånd. Og nu er der så et forslag om, at man fra Folketingets side og fra arbejdsgivernes side vil hjælpe disse mennesker. Det kan vi kun have sympati for.

Spørgsmålet er bare, om det her er den bedste hjælp, den mest effektive hjælp til de her mennesker, og det er det spørgsmål og de spørgsmål, vi stiller. Dem vil vi gerne have svar på, inden vi tager stilling til, om det er den bedste måde at anvende 105 mio. kr. på i det her samfund. Det er den diskussion, vi har i dag, og den kan vi så fortsætte hen over weekenden og til på tirsdag.

Formanden:

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil sige, at det jo er helt rigtigt, at det centrale er jobskabelse, og derfor er det heldigvis også sådan, at regeringens initiativer næste år vil medføre 21.000 flere job, end hvis man ikke foretog sig noget. Jeg kan forstå, at her i dag får vi en ved ikke-melding i forhold til det her konkrete lovforslag. Sagen er jo, at selv med den bedste jobska-

Kl. 11:05

belse, også yderligere jobskabelse, så bliver det svært – og jeg mener umuligt – også for Venstre at fremskaffe mange tusinde job til den 1. januar og de nærmeste måneder derefter.

Kl. 11:05

Så derfor er mit spørgsmål: Vi har i tusindvis af arbejdsløse, som står over for at miste dagpengereetten. Mange af dem kan ikke få en krone i kontanthjælp, de må gå fra hus og hjem, og familierne havner i økonomisk ruin. Er det Venstres mening, at man ikke vil hjælpe disse mennesker?

Kl. 11:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:09

Hans Andersen (V):

Venstre vil meget gerne hjælpe mennesker med at komme i job. Jeg ved også, at jobcentrene sammen med a-kasserne gør en rigtig stor indsats i øjeblikket for at få ledige i job, og det lykkes jo faktisk også. Vi hører rigtig positive historier rundtomkring om, at det lykkes at få mennesker i job. Det synes vi da er rigtig, rigtig godt.

Det, vi sådan set synes man skulle drøfte her partierne imellem, var jo at skabe nogle nye job, altså at sænke skatter og afgifter for det danske erhvervsliv, så der blev vækst og der blev skabt nye job. For der er jo ikke med den her akutpakke tale om nye job. Det er de samme job og forventninger til jobåbninger næste år, som vi så drøfter hvem der skal have adgang til. Det er den reelle debat, der er i dag.

Kl. 11:09

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:09

Eigil Andersen (SF):

Jo, men altså, betyder det, at Venstre er imod, at man skal give de her arbejdsløse, der står over for økonomisk ruin sammen med deres familier, en ekstra mulighed for at få et job? Ordføreren siger, at det centrale er job. Ja, det er det jo også, og det her lovforslag handler netop om job.

Så kommer der en indvending om, at det ikke er nye job. Nej, men for den arbejdsløse, som står til at miste dagpengereetten, og for hvem alternativet er, at vedkommende ryger helt ud af systemet og havner i det sorte hul med nul kroner i indtægt, er det altså bedre at få et eksisterende job end intet at få.

Så hvad er det, Venstre foreslår for at redde de her mennesker? Og har Venstre en seriøs opfattelse af, at man inden den 1. januar ved et eller andet trylleslag pludselig kan skabe i tusindvis af job? Det er jo ikke troværdigt, for det er ikke sådan, virkeligheden er. Det at skabe job er en langsigtet proces.

Kl. 11:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Hans Andersen (V):

Vi ville sådan set gerne drøfte tiltag, der kunne skabe flere nye job. Vi kan bare notere os, at f.eks. boligjobordningen står til at blive afviklet med det finanslovudspil, regeringen er kommet med. Så der er mange tusind, der i dag har et job, der står til at miste deres job til næste år, og det går jo den forkerte vej.

Det vil vi sådan set gerne drøfte med regeringen. For vi må vel være enige om, at jo flere job vi kan bibeholde og skabe, jo nemmere er det for en ledig at få et af dem.

Der synes vi bare, at det jo er meget kedeligt, at hvis ikke der sker noget, og hvis ikke Venstre kommer med i en finanslovaftale, så er der en boligjobordning, der bliver afviklet, og så er der mange tusinde, der mister deres job. Så det går den forkerte vej.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg synes, at ordføreren er lidt på afveje. Han er medlem af det parti, der har hovedansvaret for, at vi står i den her situation. Han har været med til at afskaffe de dagpengeregler, som kunne have reddet de her mennesker – det kunne have reddet de her mennesker, hvis man havde holdt fingrene fra de her dagpengeregler i 2010, og så står han alligevel og siger: Ja, jeg ved ikke rigtig, hvad jeg vil gøre ved det. Det er dog det mest uansvarlige, jeg har hørt i lang tid.

De 115 mio. kr. er direkte erhvervstilskud, sådan ser jeg det. Er det det ringeste eller bedste? Jeg ved det ikke. Er det bedre at lave skattelettelser? Jeg kan ikke se det. Vil ordføreren fortælle mig, hvordan skattelettelser i den her situation vil kunne hjælpe dem, der akut står og er ved at miste deres forsørgelsesgrundlag? Hvordan kan skattelettelser hjælpe på det?

Kl. 11:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:12

Hans Andersen (V):

Enhedslisten og Venstre har nok meget svært ved at blive enige om, hvordan arbejdsmarkedspolitikken og den generelle politik skal tilrettelægges i det her land.

Vi tror sådan set på, at hvis man sænker skatter og afgifter for det danske erhvervsliv, bliver deres konkurrenceevne bedre, og der kan på den baggrund blive skabt flere job. Det er ikke job, vi kan skabe. Vi kan ikke skabe dem, vi skal skabe nogle rammer for erhvervslivet, der gør, at viljen og lysten til at se fremad og se positivt på fremtiden i erhvervslivet bliver større.

Det tror vi da på kan være med til at hjælpe nogle af de her mennesker, der står til at falde ud af dagpengesystemet. Det er ad den vej, vi skal løse problemet.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 11:13

Christian Juhl (EL):

Det var heller ikke noget svar. Ordføreren snakker uden om en gang til.

Der er et problem. Den gamle regering er hovedårsagen, det er ikke konjunkturernes skyld, for de er uændrede, det har de været siden 2008. Det her er den gamle regerings hovedansvar, og det gamle regeringsparti Venstre har intet svar.

Jeg synes, at ordføreren skal have en chance til. Giv os bare ét bud på, hvordan vi løser problemerne for de tusinder – 20.000 står der på det her stykke papir – som Dansk Arbejdsgiverforening har ringet og sagt er i overhængende fare. Kære ordfører: Hvordan løser vi problemet?

Kl. 11:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:14

Hans Andersen (V):

Jeg tror, at jeg har sagt det et antal gange. Vi tror sådan set på, at der skal skabes nye job. Det er den bedste løsning – *det er den bedste løsning*.

Så er der lavet én akutpakke. Den har sådan set også effekt. Og jeg tror sådan set på, at vi ikke har set den fulde effekt af det, der foregår ude i jobcentre i øjeblikket. Det skal også have effekt.

Så spørger vi så til den nye akutpakke, akutpakke II. Hvilken effekt forventer regeringen at den får? Det spørgsmål vil vi gerne have et svar på, inden vi tager stilling til det nye tiltag, som kommer i forlængelse af rækken af de andre tiltag, der er taget.

Kl. 11:14

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Virkeligheden er, at Venstre ikke er kommet med et eneste bud på, hvad der skal ske den 01.01. Der kommer nogle bud på et eller andet mellemlangt sigte. Der kommer nogle ting, som måske kunne blive vedtaget i forbindelse med en finanslov, som bliver vedtaget i midten af december! Og så er der 2 uger tilbage, til de første mister deres dagpengere.

Lad mig lige tage og nævne et par af de job, der er slået op på Jobnet nu. Det er job som journalmedarbejder, receptionist, kontorbetjent, butiksassistent og elektriker. Det er nogle af de akutjob, der nu er slået op.

Så er det jo Christiansborgfnidder, og det er spin, og det er taktik af værste skuffe, når Venstre ikke i dag vil melde ud, hvad Venstre har tænkt sig at gøre. De kommer ikke med et eneste bud selv. Der er jo ikke nogen alternativer. Man vil bare stille nogle spørgsmål, man vil det ene og det andet.

Venstre bør kunne melde ud. Det er Venstres egen reform. Det var Venstre, der gik ind og halverede dagpengeperioden. Og så står vi her i Folketingssalen i dag uden at kunne få et eneste bud på, hvordan man har tænkt sig at lave en overgangsordning – bare det – for de mennesker, som bliver ramt af Venstres egen reform.

Det må Venstre da kunne svare på. På nuværende tidspunkt er det mere end 1½ år siden, at den reform blev vedtaget. Man må da have kunnet bruge den tid på at tænke sig lidt om. Og nu står man så og taler om spørgsmål i elvte time.

Kl. 11:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:16

Hans Andersen (V):

Jeg kan bare notere mig, at Socialdemokraterne lægger et finanslovsforslag frem, som afvikler job. Altså, boligjobordningen er bare et eksempel på en succes, som sikrede, at mange tusinde mennesker er i beskæftigelse, og den står til at blive afviklet den 1. januar. Det gør bare ledighedskøen endnu længere. Det er ikke det bedste svar i den her tid. Så det handler jo om, at vi får skabt noget optimisme.

Jeg ved godt, at finansloven først bliver vedtaget i december. Men hvis vi kunne lave en finanslovaftale sammen, der satte skatter og afgifter ned, ville der også ske noget, så ville jobbene komme – de nye job. Og det ville da være en endnu bedre løsning end den løsning, vi drøfter i øjeblikket.

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 11:16

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Vi går også meget op i jobskabelse, men det store spørgsmål for den gruppe, der står til at miste forsørgelsesgrundlaget, miste dagpenge, pr. 01.01., er: Hvornår kommer de job? Og det, der er hele ideen med det her, er jo at sørge for, at de familier, der står over for at miste deres forsørgelsesgrundlag, får en blød landing, får en mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet i ordinære, nye job.

Arbejdsgiverne har efter min mening påtaget sig et historisk socialt ansvar ved at gå med i den her aftale. Det her er jo Danmark, når Danmark er bedst. Det er der, hvor man går ind og laver aftaler med hinanden, laver aftaler mellem parterne, og siger: Ja, vi løfter i fællesskab.

Det er mig fuldstændig ubegribeligt, at Venstre, som guddødemi selv er årsag til, at der er nogle, der bliver fanget af krisen, at der er nogle, der mister deres forsørgelsesgrundlag, ikke kan komme med et eneste bud, men alene kan stå og tale om skatter og afgifter. Og alle ved jo, at selv hvis man så gjorde det, hvis Venstre havde regeringsmagten og kunne gøre det, ville det være ting, der ikke under nogen omstændigheder ville kunne skabe job den 01.01., for finansloven bliver først vedtaget 14 dage inden. Kom nu bare med ét bud, Venstre!

Kl. 11:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

Hans Andersen (V):

Jeg tror sådan set på, at hvis erhvervslivet fik en opfattelse af, at vi ville lette skatter og afgifter fremadrettet, ville det ude i erhvervslivet skabe en optimisme og en tro på fremtiden, der gjorde, at jobbene kom. Det er det ene. Det er et bedre svar end det svar, der handler om, at vi skal lave en akutpakke II her og nu.

Jeg synes, at man skal være opmærksom på, at hver dag er der jobåbninger. Der er 700.000 jobåbninger i løbet af et år i Danmark. En del af de jobåbninger kommer jo, de kommer også, således at ledige, der står til at falde ud af dagpengesystemet, kan benytte sig af dem. Jobcentrene gør en rigtig stor indsats. Vi stiller bare spørgsmål om, om det giver den bedste effekt.

Til det sidste vil jeg sige, at jeg også bare tror, at vi skal tale det lidt ned, for det er vist blevet oversolgt. Det drejer sig jo ikke om 12.500 nye job, det drejer sig om 12.500 jobåbninger, som vi så giver en bestemt gruppe fortrinsret til.

Kl. 11:19

Formanden:

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 11:19

Jens Joel (S):

Jeg vil godt opfordre Venstres ordfører og Venstre i det hele taget til at lægge taktikken til side og droppe de automatreaktioner, som vi altid hører. Det her handler ikke om at spinde det ind i, at regeringen gør dette eller hint forkert.

Den her regering har stoppet styrtblødningen i forbindelse med tab af arbejdspladser, som var under den tidligere statsminister. Den her regering laver politik, som sikrer over 20.000 nye arbejdspladser næste år.

Men vi står i en ekstraordinær situation, hvor tusindvis af mennesker omkring nytår kommer til at miste deres forsørgelse. Det er ikke bare en ekstraordinær situation; det er ifølge Venstres egen politiske ordfører en desperat situation, som fru Ellen Trane Nørby har udtrykt det, og det er et resultat af Venstres dagpengereform. Derfor synes jeg faktisk ikke, at det er urimeligt, at man siger til Venstre: Vi vil gerne have jeres bedste bud på, hvordan man hjælper de mennesker, som om 6 uger eller om 2 måneder står til at miste deres forsørgelsesgrundlag.

Hvad er Venstres bedste bud?

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Hans Andersen (V):

Venstres bedste bud er, at vi skal have skabt noget optimisme i det her land, og at vi skal have skabt nogle nye job. Det er det bedste for alle parter.

Så handler det om at tage stilling til, om vi vil stå på mål for, at de 12.500 jobåbninger skal prioriteres til en bestemt gruppe, så konstanthjælpsmodtageren ikke kan få adgang til jobbet, og den nyuddannede kan heller ikke, så det bliver så den pågældende dagpengemodtager, der har været på dagpenge et vist antal måneder, der får en fortrinsret hertil.

Det er den drøftelse, vi skal have med hinanden. Er det den ordning, vi vil lave? Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne synes, at det er det bedste ordning overhovedet. Vi stiller bare spørgsmål til, om effekten er god nok.

Kl. 11:21

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 11:21

Jens Joel (S):

Jeg tror, at jeg har fanget, at Venstres svar på alle problemer, altså alle tænkelige problemer inden for landets og uden for landets grænser, er skattelettelser. Jeg tror bare ikke, at det hjælper ret meget for de mennesker, som risikerer at miste deres forsørgelsesgrundlag efter nytår.

Så siger hr. Hans Andersen, at vi jo ikke bare kan røre rundt i gryden. Jo, vi kan faktisk gøre noget for at hjælpe nogle folk, som står i en ifølge Venstres politiske ordfører desperat situation, ind på arbejdsmarkedet igen.

Som ordføreren selv har sagt, er der 700.000 jobåbninger om året, så det handler jo ikke om, at de blokerer hele systemet. Det handler om at give en ekstra håndsrekning til de mennesker, der står i den mest vanskelige situation på grund af Venstres dagpengereform. Synes Venstre ikke, at det ville være en positiv idé?

Kl. 11:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:22

Hans Andersen (V):

Inden vi tager stilling til det her i Venstre, vil vi blot gerne vide: Er det her det bedste forslag overhovedet? Er effekten så god, som det er blevet fortalt de sidste 5-10 dage? Er den her effekt så god af præcis den her akutjobpakke?

Hvem er det, man ikke hjælper? Hvem er det, der kommer bag i køen på grund af den her akutjobpakke? Det synes jeg da bare skal belyses. Der kan jo godt sidde mennesker og tænke, at der lige kom-

mer 12.500 nye job – det kunne man jo få opfattelsen af, hvis man hørte og så nyheder i sidste uge – og det er der jo ikke tale om. Der er jo tale om, at vi rykker rundt på de ledige i jobkøen, og det er jo det, som jeg også bare synes at regeringspartierne ordførere skal anerkende.

Kl. 11:23

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

Magnus Heunicke (S):

Tak. Jeg sidder her og følger debatten, og jeg får ærlig talt lidt ondt af Venstres ordfører. Han er helt alene her i salen, og det, han har fået med af sit parti, er ingenting, et nul. Der er intet svar.

Venstre er jo det eneste parti her i Danmark, som ikke kan give et svar på denne situation, som Venstre selv kalder for en desperat situation for de mennesker, som står til at have opbrugt deres dagpengerefter nytår. Det er det eneste parti i Danmark, som ikke her i dag, hvor vi behandler lovforslaget, kan komme med et svar på, om man vil stemme for eller imod. Derfor må det ikke være særlig sjovt eller særlig nemt at stå der på talerstolen og blive ved med at cykle rundt eller måske ligge i den samme hængekøje og sige: Vi vil ikke tage stilling, vi vil ikke være med, vi vil ikke komme med nogle politiske udmeldinger.

Men så må spørgsmålet fra Danmark til Venstre være: Hvad skal der til, før Venstre melder sig ind i den politiske kamp igen og kommer med nogle svar på de udfordringer, som vi og danskerne står med? Kan Venstre ikke selv se, at det ikke er hverdagskost at opleve et stort parti som Venstre gå ned i Folketingssalen til behandling af en sag, som er meget omdiskuteret og står højt på dagsorden, uden at have nogle svar overhovedet?

Kl. 11:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:24

Hans Andersen (V):

Nu tror jeg sådan set, at den største udfordring overhovedet er, at der ikke bliver skabt vækst i Danmark. Det tror jeg sådan set er den største udfordring. Der har regeringspartierne jo lagt en finanslovaftale frem, hvor man afvikler boligjobordningen. Det mister vi job på. Der er mennesker, der mister deres arbejde næste år, hvis det forslag til aftale, der ligger lige nu, bliver kørt igennem sammen med Enhedslisten. Det er jo ikke at se fremad, det er jo ikke positivt, det skaber jo ikke mere vækst.

I forhold til det her konkrete vil jeg sige: Vi synes da, at man skal gøre alt, hvad man kan, for at hjælpe mennesker, der er ledige. Vi skal bruge vores ressourcer mest mulig effektivt. Jobcentrene er rigtig godt i gang. Og så stiller vi en række spørgsmål om, om det nu er den bedste måde at gøre det på. Og dem vil vi da gerne have svar på, inden vi tager stilling til, om vi vil støtte det her eller ej.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 11:25

Magnus Heunicke (S):

Det er Venstres egen skyld, at vi overhovedet står her, for det var jo Venstre selv, da Venstre var i regering, som indførte dagpengereformen, som altså halverede dagpengeperioden og fordoblede genoptjeningskravet. Det var noget, Venstre fandt på. Og da sagde man så:

Det er, fordi vi har overstået krisen; nu kommer der bare vækst og beskæftigelse, og der bliver en stor fest i Danmark fremover.

Det kan man roligt sige! Hele Europa er stadig væk lammet af krisen. Det skønsmaleri, som den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, prøvede at fremmane, er ikke blevet til virkelighed i nogen lande i hele Europa. Det tror jeg godt man i ro og mag kan sige. Så når det ikke passede, hvad Venstre sagde, da man indførte dagpengereformen, så siger vi: Her har vi så en løsning.

Det er bare sådan, at vi skal være helt sikre på, at den melding, vi har fået fra Venstre nu i dag – på dag 9 siden aftalen med arbejdsgiverne, KL og Danske Regioner blev præsenteret – går ud på, at Venstre synes, at det er ubekvemt; Venstre vil ikke gå ind og tage del i debatten og sige, hvad man egentlig mener fra partiet Venstres side.

Jeg synes, det er sørgeligt. Jeg synes faktisk, at det nærmer sig foragt for demokratiet, at vi her i Folketinget ikke kan få et svar fra partiet Venstre på, hvad det synes om et konkret lovforslag.

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Hans Andersen (V):

Dagpengereformen, som Socialdemokraterne jo selv stemte for og har accepteret – måske lidt nødtvungent – at arbejde loyalt for at gennemføre, får jo ros. Vismændene siger oven i købet, at vi ikke skal øge dagpengeperioden, men det er måske det, som den politiske ordfører for Socialdemokraterne ønsker, altså at vi skal spole tiden tilbage til, da dagpengeperioden var 4 år.

Vi har så en situation, hvor vi har nogle mennesker, som står for at falde ud af dagpengesystemet ved dagpengeperiodens udløb. Dem skal vi da hjælpe, helt sikkert. Det gør de også ude i jobcentrene i øjeblikket. Den bedste hjælp ville jo være, at der var nogle nye job, så de ikke skulle slås med nogle andre om de eksisterende job – det ville da være den bedste hjælp.

Så vi vil da bare gerne stille og roligt vurdere, om vi skal ende med at stemme ja til det her forslag på tirsdag. Det vil vi se på. Og så må det afhænge af, om der er nogle rigtig gode svar på, om det her er rigtig effektivt. Tak.

Kl. 11:27

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Joachim B. Olsen (LA):

Det er fair nok, at man ikke vil melde helt klart ud. Det må vi jo så tage til efterretning. Men så kan jeg spørge sådan mere ideologisk: Hvordan har Venstre det med, at man indfører en ordning, hvor man med skatteborgernes penge betaler arbejdsgivere for at ansætte bestemte personer?

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Hans Andersen (V):

Vi synes, og det var også det, der blev spurgt ind til, at der kan være problemer med, at man her giver en bestemt gruppe mennesker fortrinsret til nogle stillinger, og at de arbejdsgivere, der så giver dem det, får en præmie.

Så er der nogle andre, der ikke bliver ansat i de pågældende job-åbninger og ledige job. Det er kontanthjælpsmodtagerne, det er de nyuddannede, og det er de personer, der har været på dagpenge i 18

måneder og ikke i 22 måneder. Det er jo situationen med det forslag, der ligger nu. Det er da et dilemma og en problemstilling, vi skal drøfte, og det er også derfor, at vi stiller spørgsmålene.

Kl. 11:29

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:29

Joachim B. Olsen (LA):

Nogle gange er noget jo også så åbenlyst tåbeligt, at der egentlig ikke bør være noget behov for at få tingene belyst. Det er simpelt hen bare så indlysende dumt, hvis man er borgerlig, og hvis man er liberal, at det kan man simpelt hen ikke stemme for.

Hvad er det i det her lovforslag, der gør, at man overhovedet vil overveje at stemme for? For som ordføreren selv så rigtigt siger, er der diskrimination i det. Der er en diskrimination af dem, der lige nu er faldet ud af dagpengesystemet og dermed må bagerst i køen.

Der er også noget helt fundamentalt galt i, når vi har et arbejdsmarked, der er baseret på konkurrence, at man fra statens side går ind og giver visse personer en pose penge med, hvis de bliver ansat i det private eller i det offentlige. Det strider altså imod al borgerligt og liberalt tankegodt.

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Hans Andersen (V):

Jeg synes hverken, det er tåbeligt eller dumt, hvis man kan hjælpe en gruppe mennesker, der står til at falde ud af dagpengesystemet. Jeg synes bare, at vi må se på, om det er det rigtige værktøj, vi bruger. Det er sådan set den drøftelse, vi gerne vil have. Er det det rigtige værktøj?

Jeg synes hverken, det er dumt eller tåbeligt, for der er nogle mennesker her, som er i en meget, meget svær situation, og som står til at miste deres forsørgelsesgrundlag. Dem skal vi da se hvordan vi kan hjælpe bedst muligt. Det er sådan set mit svar.

Kl. 11:31

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

For nøjagtig 9 dage siden blev der indgået en enestående aftale mellem regeringen og arbejdsgiverrepræsentanter i den private og offentlige sektor.

Med aftalen er arbejdsgiverne gået sammen om en indsats for de arbejdsløse, der står til at falde ud af dagpengesystemet i første halvår af 2013. Den aftale er Socialdemokraterne gået med i, fordi vi befinder os i den vanskelige situation, at overgangen til den vedtagne dagpengereform kombineret med de svage konjunkturer betyder, at der i første halvår af 2013 er ekstraordinært mange, der risikerer at miste dagpengereetten.

Det kræver en ekstraordinær indsats. Det er en indsats, som arbejdsgiverorganisationerne har givet håndslag på og forpligtet sig til at være med til at løfte. Det er at vise samfundssind, og det er der al mulig grund til at rose.

Landet over arbejdes der nu på at finde jobåbninger til de mennesker og familier, som det her handler om; i ministerier, på sygehuse, i folkeskoler, i hjemmeplejen, i daginstitutioner, på produktionsvirk-

somheder, i detailhandel og i serviceerhverv. Fra Aalborg til Ærøskøbing og fra København til Kruså, overalt er opgaven den samme på tværs af landsdele og brancher, nemlig at løfte i flok og række ud og hjælpe de arbejdsløse, der er blevet hårdest ramt af krisen, så de kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det er en fælles indsats, vi kan være stolte af. Det er Danmark, når det er bedst.

Det er bestyrkende, når det lykkes at bygge bro mellem Christiansborg og de arbejdspladser, der holder Danmark i gang, når vi tager en vanskelig opgave på os, ansvariggør hinanden og lægger politiske trakasserier til side. Og det er på en eller anden måde uendelig dansk.

Målet er at tilvejebringe 12.500 akutjob til de udfaldstruede dagpengemodtagere. Vi skal anviser jobåbninger til de tusinder af mennesker, der har allermost brug for at veksle dagpenge til et rigtigt arbejde. Det er ikke nogen let opgave, men det er en opgave, som vi har forpligtet os til at løse sammen.

For at bidrage til at betale de udgifter, som arbejdsgiverne har i forbindelse med indkøring og oplæring af de arbejdsløse i de nye stillinger, indføres der en præmieringsordning, som gør, at virksomhederne kan få op til 25.000 kr.

Regeringen har altid set det som sin vigtigste opgave at skabe arbejdspladser og hjælpe arbejdsløse i job eller uddannelse. Aftalen og lovforslaget om akutjob bygger videre på de tidligere initiativer. Vi har gennemført en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden, vi har lavet en akutpakke til 332 mio. kr., og vi har gjort op med mange års blokpolitik og gennemført reformer hen over midten af dansk politik. Det er reformer, der skaber arbejdspladser.

Lovforslaget om akutjob ligger i direkte forlængelse af regeringens fokus på at få alle med, og Socialdemokraterne støtter derfor helhjertet forslaget.

Kl. 11:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Mai Henriksen.

Kl. 11:34

Mai Henriksen (KF):

Jeg vil egentlig bare stille det samme spørgsmål, som hr. Simon Kolnerup stillede for lidt siden. Og det er: Hvordan har ordføreren det med, at der er blå borgmestre, som har sagt, at de ikke vil oprette akutjob?

Kl. 11:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Som jeg sagde i min ordførertale før, handler den her plan jo om, at vi rækker ud, giver hinanden hånden og i fællesskab løfter den opgave, som det er at få de 12.500 personer i akutjob.

Så synes jeg jo, at det er rigtig ærgerligt, at der er mennesker derude, også borgerlige borgmestre, som af uransagelige årsager vælger ikke at være en del af det her, vælger ikke at være en del af fællesskabet, vælger ikke at tage kampen op. Helt reelt vælger de ikke at give en hånd til de borgere, de har i deres egen kommune, og som står over for at miste dagpengene i første halvår af 2013.

Jeg synes ærlig talt, at de bør tænke sig om en ekstra gang.

Kl. 11:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 11:36

Mai Henriksen (KF):

Nu er der bare det ved det, at der altså også er en række socialdemokratiske borgmestre, som har sagt nøjagtig det samme som de blå borgmestre, som ordføreren lige har skældt så meget ud på. Så jeg antager, at det må gå den samme vej, også når det gælder de røde borgmestre. Eksempelvis har en kreds af socialdemokratiske borgmestre på Fyn sagt, at de ikke ser sig i stand til at garantere de her akutjob, og at de ikke kan arbejde for det, fordi de ikke mener, det ligger inden for deres rammer.

Så her oplever vi jo altså socialdemokratiske borgmestre, som med ordførerens egne ord ikke vil række hånden ud, og hvor det er ærgerligt, at de netop ikke vil være en del af fællesskabet. Jeg kan bare læse lidt op, et meget kort citat: Det er jo ikke sovjetiske tilstande, siger borgmesteren i Nyborg Kommune, Erik Christensen. Så vidt jeg ved, er han stadig socialdemokrat.

Kl. 11:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:36

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu kan man jo sige om den måde, spørgeren spørger på, at det forholder sig noget anderledes med det andet spørgsmål, end det gør med det første spørgsmål. Det første spørgsmål gik på de blå borgmestre, der har valgt at sige, at de ikke ønsker at være med. Sådan som jeg hører ordføreren udlægge de socialdemokratiske borgmestres udtalelser, siger de, at de ikke rigtig kan finde ud af det. Og der synes jeg der er væsentlig forskel.

Det, som vi skal tage højde for her, er jo, at lovforslaget i sagens natur ikke er vedtaget endnu. Der er gået 9 dage, siden aftalen blev indgået, og jeg synes altså, man skal give både de socialdemokratiske og de borgerlige borgmestre mulighed for lige at trække vejret og finde ud af, hvordan de kan forholde sig i den her situation.

Kl. 11:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 11:37

Christian Juhl (EL):

Hvis jeg havde været ordføreren, ville jeg nu have sagt, at de skulle rette ind, lige så vel som de blå borgmestre skulle. Men det er jo en smagssag.

Det er en enestående aftale – det er jeg fuldstændig enig i. Den er så enestående, at den kun gælder frem til den 1. juli. Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Lennart Damsbo-Andersens mening om, hvorfor aftalen ikke skal gælde permanent. Er det, fordi der ikke er nogen, der falder ud og mister deres dagpenge efter den 1. juli?

Hvad er grunden til, at det ikke skal være en permanent ordning? Der er jo, set med mine øjne, lige så stort behov efter den 1. juli.

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:38

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er sådan set ikke uenig med Enhedslistens ordfører i, at der jo også vil være personer, der falder ud af dagpengesystemet efter den 1. juli næste år. Men det er der jo også allerede i dag, og det var der også for 1 år siden.

Det, vi taler om her, er jo en ekstraordinær situation skabt af den tidligere regering, som ordføreren jo i øvrigt selv beskrev ganske glimrende i sit spørgsmål til Venstres ordfører.

Det, der så er sket, er, at arbejdsgiverne og regeringen i fællesskab har sagt, at vi vil gøre noget for de personer, som falder ud eller er i fare for at falde ud af dagpengesystemet på grund af den ekstraordinære situation, der er skabt i forbindelse med genopretningspakken fra 2010.

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 11:38

Christian Juhl (EL):

Jeg kan høre, at vi måske godt kan finde ud af, at aftalen ikke skal være enestående, men måske være permanent.

Så vil jeg gerne høre, om hr. Lennart Damsbo-Andersen tror på, at det lovforslag, vi arbejder med nu, sikrer de 12.500 jobåbninger for folk, der er ved at miste deres dagpenge. Jeg vil lige læse en enkelt linje fra lovteksten op. Der står:

»Private og offentlige arbejdsgivere kan opslå ordinære stillinger af mindst 13 ugers varighed som akutjob«.

Der står, at de *kan* opslå stillinger. Normalt er det sådan, at vi, når vi gennemfører love, skriver, at de *skal*. Vil der ikke være større sikkerhed for at nå de 12.500, hvis vi skriver *skal opslå*?

Kl. 11:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:39

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det, som ordføreren fra Enhedslisten her referer til, er jo det, som den enkelte arbejdsgiver ude i landet skal forholde sig til. Der er jo tusindvis af arbejdsgivere, både offentlige og private, som *kan* slå stillinger op.

Det, som er det afgørende i den her sag, er jo, at Dansk Arbejdsgiverforening, Kommunernes Landsforening, Danske Regioner og staten har set hinanden i øjnene og forpligtet sig som organisationer og har sagt, at de vil og skal skaffe de 12.500 arbejdspladser, og at de vil arbejde målrettet for det.

Det kan vi allerede se nu. Hvis man kigger i kommunernes blad »Danske Kommuner« og i Dansk Industris blad fra i går, kan man allerede nu se, at de er i gang med kampagnen for at få deres medlemmer til at sikre, at de job bliver slået op.

Organisationerne har forpligtet sig, men de enkelte arbejdsgivere kan vi ikke forpligte; vi kan kun henstille til, at de arbejder på at få slået stillingerne op.

Kl. 11:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Joachim B. Olsen (LA):

Kan ordføreren ikke forklare, hvorfor en kontanthjælpsmodtager, som for nogle uger siden var på dagpenge, ikke også skal have en bonus med.

Alt andet lige må den kontanthjælpsmodtager, som nu har mistet noget af sin indkomst, jo stå i en endnu dårligere situation end den dagpengemodtager, som har nogle måneder, før han ryger ud af dagpengesystemet, men som får en bonus med nu, hvis en arbejdsgiver ansætter vedkommende.

Hvorfor er det ikke kontanthjælpsmodtageren, som lige er røget ud af dagpengesystemet, som får en bonus med?

Kl. 11:44

Kl. 11:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:41

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er der ikke nogen, der automatisk får en bonus med. Det afhænger jo af, hvilken aftale der bliver lavet for den enkelte.

Hr. Joachim B. Olsen skal jo tænke på, at den her aftale er lavet med henblik på at sikre nøjagtig dem, som bliver ramt af genopretningspakken. Det handler om, at de mister dagpengeretten efter 4 års ledighed, 2 års ledighed eller 2½ års ledighed, og det er dem, der vil falde ud af dagpengesystemet fra den 1. oktober i år og frem til den 1. juli næste år. Det er ikke andre.

Det er dem, der er omfattet af den her særlige situation. Og det betyder så, at dem, der i øvrigt har været ledige i lang tid og er blevet kontanthjælpsmodtagere osv., så, hvis de er blevet kontanthjælpsmodtagere før den her periode, ikke vil have mulighed for at få en bonus. Men de har jo mulighed for at søge job på lige fod med alle andre blandt de job, som er derude på arbejdsmarkedet.

Kl. 11:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:42

Joachim B. Olsen (LA):

Så det skal forstås på den måde, at hvis man ryger ud af dagpengesystemet på grund af genopretningspakken, er det en værre situation, end hvis man ryger ud af dagpengesystemet og det ikke et resultat af genopretningspakken.

Kan ordføreren ikke bare lige forklare sammenhængen i det for de ledige, som sidder derude og lytter med? Det tror jeg gerne de vil høre det logiske i.

Kl. 11:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:42

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det logiske i den her situation er, at vi heldigvis kun til for 1 år siden havde en borgerlig regering i det her land, en borgerlig regering, som sammen med Dansk Folkeparti og også Liberal Alliance og De Radikale besluttede at lave nogle ændringer i dagpengene og muligheden for at bevare dagpengene.

Da man vedtog genopretningspakken for 2½ år siden, gjorde man det uden at skele til, at der rent faktisk ville være mulighed for, at der var rigtig, rigtig mange, der ekstraordinært ville miste retten til dagpenge, hvis ikke de kunne få et arbejde.

Det, der er sket i den mellemliggende periode, er, at de konjunkturer, som man regnede med ville rette sig og gå rigtig fint, jo ikke rigtig gør det – og det kunne vi også høre vismændene fortælle om i går. Og de mennesker har heller ikke kunnet få sig et arbejde.

Det betyder rent faktisk, at det drejer sig om ekstraordinært mange. Man kan diskutere tallene, men det, der er lagt op til i det her forslag, er, at man peger på, at der er ca. 20.000, der vil være udfaldstruede i det første halve år næste år, og det er så dem, som det her lovforslag handler om.

Kl. 11:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Jeg vil egentlig gerne bede ordføreren om at forklare noget. Når jeg læser det her igennem, kan jeg se, at der står, at jobbene, der oprettes, skal have en varighed af minimum 13 uger, men for at få jobtilskuddet skal man have ansat en person i mindst 26 uger.

Jeg har forståelse for det her med de 13 uger, for det hjælper de kommuner, hvor der er en hel del, der har under 370 timers ledighed, men hvis de opretter et job på bare 370 timer, 13 uger, så kan de ikke få en jobpræmie. Man skal ansætte en person i 26 uger for at få en jobpræmie.

Er det ikke sådan lidt misvisende og også unfair over for dem, der mangler få timer? Der siger man: Dem kan I godt lade være, der får I ikke jobpræmie. Lad os sige, at jobpræmien skulle være en gevinst. Jeg går også ud fra, at kommuner kan få jobpræmie. Staten kan ikke, men regioner og kommuner kan. Hvorfor skal der ansættes en person i 26 uger, mens man alligevel kører med, at det skal være minimum 13 uger?

Kunne vi ikke også sige, at man kunne få et beløb pr. måned eller uge ud over de 13 uger, man har en person ansat? Beløbet for de 13 uger udgør jo en fjerdedel af præmien. Men det kan man ikke med det her. Er der en god forklaring på, hvorfor man ikke kan det?

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:45

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu har jeg jo ikke siddet i forhandlingsrummet, da aftalen blev lavet. Men jeg kunne forestille mig, at en af grundene til, at man har valgt at lave det på den her måde er, at man ikke – som Venstres ordfører måske fejlagtigt tror – får præmien udbetalt, lige så snart en person bliver ansat, men at man først kan få den, når man har haft en ledig i arbejde i ½ år eller 1 år.

Hvis det virkelig skal batte noget for dem, der står til at falde ud af dagpengesystemet, og som har brug for rigtig mange timer, så handler det jo om at skabe et incitament til, at arbejdsgiverne har folk ansat så lang tid som overhovedet muligt. Det betyder, at halvdelen, altså 12.500 kr., kan blive udbetalt efter ½ år og de resterende 12.500 kr. efter 1 års ansættelse, og det er jo med henblik på at fastholde de ledige i arbejde så længe som overhovedet muligt.

Kl. 11:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Bent Bøgsted.

Kl. 11:46

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg kan godt forstå det med de 26 uger og det med de 52 uger. Men det er lidt uforståeligt, hvorfor man ikke kan satse på at hjælpe dem, der har mindre end 26 ugers ledighed? Hvorfor skal der ikke også være en præmie for den gruppe? Det er sådan lidt uforståeligt.

Når man læser aftalen, kan man ikke se, at der står i den, at de ikke kan få præmien, hvis der er tale om under 26 uger. Men det står der i lovforslaget, og det står også i de høringssvar, der lige er kommet i dag. De skal have 26 ugers ledighed, for at man kan få jobpræmien.

Mener ordføreren ikke, at det kunne være på sin plads at se lidt nærmere på, om man ikke kunne dele det op, sådan at man kunne få en præmie i forbindelse med alle dem, der kommer ind under akutjobpakken? For i forbindelse med de her 12.500 jobopslag er det jo også noget, der beregnes pr. hoved, det er ikke noget, der beregnes

pr. årsansættelse. Det er beregnet ud fra, at der er en, der har 13 uger, tæller det som en ud af de 12.500, og så må det vel også være rimeligt, at man kan få præmien – altså helt ned til de 13 uger.

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:47

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg har som sagt ikke siddet i det rum, hvor forhandlingerne i forbindelse med at lave denne aftale er foregået, men der tror jeg at de parter, der dér har set hinanden i øjnene, vil kunne komme med en forklaring, der er rigtig god. Hvad årsagen er til det, kan ordføreren måske så spørge ministeren om her lidt senere, når ministeren kommer på talerstolen.

Jeg synes personligt, det er en fair måde at gøre det på, altså at man skal have været ansat i lang tid, før arbejdsgiveren kan få en præmie udbetalt; det synes jeg er helt i orden. Så synes jeg i øvrigt også, at det er fint, at det i aftalen også hedder, at et akutjob skal være af mindst 13 ugers varighed. For det er noget, der netop gøres for at sikre, at der er en reel genoptjening af timer, så man kan få dagpengeretten tilbage.

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Hans Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:48

Hans Andersen (V):

Tak for det. En professor ved Aalborg Universitet, Per Kongshøj Madsen, er i forhold til denne akutpakke blevet citeret for at sige:

»Det er sympatisk, at alle er gået sammen i en øvelse og tager det alvorligt. Men redskabet er ikke voldsomt stærkt. Man kan håbe og bede. Men der er ikke noget stærkt empirisk belæg for, at det skulle gå sådan«.

Det er altså sagt til det med, at de reelt ledige kommer i arbejde. Ordføreren kan måske uddybe det. Det kan være, at ordføreren er vidende om, at der er et empirisk belæg for, at det her faktisk virker.

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:48

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er det jo ikke sådan, at jeg er professor. Men jeg tror, jeg har min sunde fornuft, og så er jeg også vant til, at det ude i samfundet er sådan, at når man har lavet en aftale med hinanden og har givet hinanden håndslag, er det en aftale, man holder. Så jeg tror faktisk på, at det her kan virke, hvis det er, at dem, der har lavet aftalen, også vil leve op til den, og hvis de mennesker, der hører under organisationerne, også vil leve op til det.

Så kan man som professor mene, hvad man vil. Men jeg hørte jo vismændene i går, og de talte meget om, hvordan det nu er med økonomien, og de sagde jo også selv, at det, de lavede, var gætværk, og at de da heller ikke lige hver gang ramte plet, men i gennemsnit nåede de det nok.

Det siger for mig at se i hvert fald noget om, at man kan være så meget professor, man vil, og mene, hvad man vil, men ude i virkeligheden handler det om, at man følger op på det håndslag, man har givet hinanden. Det tror jeg.

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Hans Andersen.

Kl. 11:49

Hans Andersen (V):

Ordføreren siger, at den her akutpakke kan komme til at virke. Finansministeren brugte ord om den her akutpakke som fuldt og helt og dækkende; jeg tror, det var det, han sagde om den her løsning, man nu var nået frem til her for 9 dage siden.

Så undrer jeg mig bare over det, der så er kommet på bordet, hvis jeg skal tro det, der står i Politiken i dag. Der er så nogle yderligere tiltag for den her gruppe mennesker. Så vil jeg bare spørge, om ordføreren er enig i, at den her akutpakke er fuld, hel og dækkende, eller om der sådan set er tale om, at regeringen allerede er på vej med det næste skridt.

Kl. 11:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:50

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er sikker på, at finansministerens udtalelser er helt dækkende for, hvad regeringen mener i den her situation, nemlig at den her aftale er fuldt og helt dækkende med hensyn til at tage hånd om dem, der i første halvår af 2013 er udfaldstruede, altså de 20.000, hvoraf der så er nogle, der selv finder arbejde.

Det, vi taler om her i salen, er de 12.500, som skal have et akutjob i enten en offentlig eller privat virksomhed. Det er jeg fuldstændig sikker på at vi når med den her aftale.

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Henning Hyllested (EL):

Kan den socialdemokratiske ordfører give mig en forklaring på – det undrede mig nemlig, da de kom ud af døren – hvorfor LO ikke er en del af den her aftale? Ved ordføreren noget om det?

Jeg tror, vi har en fælles opfattelse af, at når man vil snakke om arbejdsmarkedsforhold i det her samfund, indkalder man arbejdsmarkedets parter, arbejdsgiverparten og LO, til en drøftelse.

Det har undret mig rigtig meget, at LO ikke var inviteret til den her snak. Der er jo nærmest tale om en slags topartsforhandling, og det er da en forholdsvis ny opfindelse, som egentlig ikke burde være socialdemokratisk arvegods, om jeg så må sige. Det vil jeg meget gerne høre ordførerens forklaring på.

Kl. 11:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:52

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror såmænd, at forklaringen er ret simpelt. Hvis det var sådan, at det krævede, at LO og de andre arbejdstagerorganisationer – det kunne være FTF eller AC, eller hvem man nu vil pege på – kunne have direkte indflydelse på det her, så var de nok blevet inviteret. Men det, det handler om, er jo ganske simpelt ledelsesretten i Danmark, og den har arbejdsgiverne. Det er dem, der fyrer og hyrer.

Det er også derfor, at det er naturligt at lave en aftale med arbejdsgiverne om, at de skal slå nogle job op. Det er jo ikke medarbejderne eller fagforeningerne, der slår job op. Det er arbejdsgiverne, der gør det. Derfor virkede det helt naturligt, at det så var dem, der kom ud af døren i forbindelse med afslutningen på den forhandling, der havde været.

Kl. 11:52

Kl. 11:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Henning Hyllested.

Kl. 11:52

Henning Hyllested (EL):

Vi er vel enige om, at ledelsesretten trods alt udøves i et samarbejde med den anden part. Sådan har jeg trods alt oplevet det der, hvor jeg kommer fra, nemlig Esbjerg Havn.

Vi er vel også enige om, at det her jo først og fremmest handler om LO's medlemmer, også andre forbunds og andre hovedorganisationers medlemmer, men det er i høj grad LO's medlemmer, der er truet af at falde ud af dagpengesystemet.

Det undrer mig, for praktisk taget samtidig – jeg tror, det var dagen inden, man lavede aftalen med arbejdsgiverparten – spillede LO ud med deres bud på, hvordan de, der står til at falde ud af dagpengesystemet, kan reddes, og det var med nogle meget kontante krav om genoptjeningsretten, som skal halveres, om jobrotationsordninger, hvor man skal kunne optjene timer i forhold til genoptjeningskravet, om seniorjob, om uddannelse på dagpenge, om lempelser i reglerne for at få supplerende dagpenge ved eventuelt at føre dem tilbage til de gamle regler. Det var meget, meget kontante krav fra netop LO, som ikke var med i forhandlingerne. Til gengæld fik man jo altså en hensigtserklæring fra arbejdsgiverne.

Kan ordføreren forklare mig det skisma, som jeg mener er der, og forklare mig, hvorfor man har parkeret LO og deres meget kontante krav og bud på det her på sidelinjen?

Kl. 11:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:54

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes, at det er en forkert præmis og forkert at sige, at LO var parkeret på sidelinjen, for når vi netop snakker om ansættelser, er det arbejdsgiverne, man skal have fat i. Jeg tror, det har været rigtig klogt, at man har taget fat i netop Dansk Arbejdsgiverforening, Kommunernes Landsforening og Danske Regioner i den her situation.

Den måde, det så udspillede sig på, hvilket spørgeren jo også glimrende forklarer, viser jo, at det har været muligt at holde dørene fuldstændig lukkede i de forhandlinger, der er foregået, og i forhold til den aftale, der kom. Vi blev alle sammen overraskede. Det er LO og andre så også blevet. Der er mange, der er kommet med rigtig gode forslag til, hvad man nu kunne gøre. Men det har så været muligt at holde den her sag fuldstændig lukket og til stor overraskelse for rigtig mange komme ud med en aftale.

Så er det jo rigtigt, som spørgeren siger, at rigtig mange af dem, der er berørt af det her, er LO-medlemmer. Det er dem, der aldrig har fået en uddannelse, eller dem, der har en uddannelse, der måske er lidt slidt i kanten, som virkelig har det svært, og som har behov for at få et akutjob. Det har spørgeren selvfølgelig fuldstændig ret i. Det, at LO kommer ud med et bud på, hvordan de synes verden skal se ud, samtidig med at den her aftale bliver lavet, viser jo bare, at aftalen er lavet i dybeste hemmelighed, og at LO og alle andre er blevet overraskede over den situation.

Kl. 11:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så går vi til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted.

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Den her aftale om akutjob er da meget tilforladelig. Det er helt klart, at der skal gøres en indsats for at hjælpe folk, der er ved at falde ud af dagpengesystemet, og derfor har vi i Dansk Folkeparti også udtalt os positivt om det her forslag. At vi samtidig synes, at man stadig væk skulle have en forlængelse af dagpengeperioden i ½ år, er så noget helt andet.

Men nu er det det her forslag, vi behandler. Og det er så kommet i stand med arbejdsgiverne, DA, og med regioner og kommuner, som man har lavet en aftale med om at skaffe arbejdspladser, jobåbninger hedder det.

At den blev oversolgt af statsministeren, som om der blev skaffet 12.500 nye job, er så en anden sag. Det blev måske udlagt lidt for positivt, men vi ved jo godt, at jo mere positivt det er, og jo mere man oversælger det i pressen, des mere lyst har pressen til at skrive om det. Så det kan man måske godt forstå. Men det er kun jobåbninger.

Nu hører man, at arbejdsgiverne er lidt i tvivl om, om de egentlig vil gøre brug af den her ordning. Der er borgmestre, der har sagt, at det vil de ikke gøre brug af, at de vil ansætte dem, der er bedst egnede. Private arbejdsgivere siger, at det kommer an på, hvilke job de har, og om de i det hele taget har nogen job. Og selv om der er et job, er det måske ikke lige den person, der er berettiget til et akutjob, der lever op til det, der er behov for, og så tager de måske alligevel ikke den person.

Der er så også i den forbindelse lagt op til, at det skal være job af mindst 13 ugers varighed. Det forstår jeg godt, for det hjælper de kommuner, som har meldt ud – det har bl.a. Københavns Kommune og såmænd også Aalborg Kommune og Frederikshavn Kommune, min egen kommune – at de vil finde job til dem, der mangler under 370 timer, tror jeg det var.

Men så kommer der lige det, som jeg stillede spørgsmål om for lidt siden, nemlig at der kan man ikke få det her tilskud. Og der vil jeg gerne bede ministeren her fra talerstolen, når ministeren engang kommer herop, forklare, hvorfor tilskuddet lige nøjagtig er låst fast på 26 eller 52 uger. Der er ikke nogen mellemvej. Men et job på 13 uger tæller som en jobåbning for én person af de 12.500 jobåbninger, der er.

Det var måske lidt smartere og lidt mere praktisk, hvis man sagde, at tilskuddet bliver udbetalt efter det antal uger, som jobbet varer, om det så er 13 uger, 20 uger, 26 uger, 40 uger eller 50 uger, eller hvad det er. Så kan man dele det op på månedsbasis. Jeg forstår godt, det fra starten af skal være 13 uger, men jeg forstår bare ikke, at man ikke kan give tilskud til de arbejdsgivere, der opretter job på 13 uger og hjælper dem, der lige nøjagtig mangler de timer. Men jeg håber, ministeren kommer med en god forklaring på, hvorfor det skal være sådan.

Jeg kan så sige i den forbindelse, at jeg har set hørings svarene, som vi har fået nu. Arbejdsløshedskassernes Samvirke har utrolig mange bemærkninger til forslaget, og jeg går ud fra, at ministeriet ser aktivt på, om der er noget, de kan hjælpe Arbejdsløshedskassernes Samvirke med. Det er det her med at kontrollere.

Så er der det her med, hvis man falder for dagpengegrænsen og ikke når at få et akutjob, inden man falder ud af systemet. Så er man egentlig kun berettiget til akutjob, hvis man beholder sit a-kasse-medlemskab. Og hvis man er røget ud af systemet og ikke engang kan få kontanthjælp, fordi ens ægtefælle har en indkomst, så er det måske noget af det, man vælger fra, fordi man ikke som familie har råd til at blive ved med opretholde kontingentet til fagforening og a-kasse. Det er sådan lidt misvisende, men det er også et krav, for at man kan komme i betragtning. Det er ikke nok, at man har været berettiget til det i det øjeblik, man falder ud af a-kassen. Man skal også

fortsat betale til a-kasse og måske også fagforening i den periode for stadig væk at være berettiget til det.

Jeg håber, ministeren kan redegøre for det her spørgsmål, og at ministeren også kan forklare lidt om, hvordan man holder øje med de her jobåbninger, om det er de rigtige jobåbninger, og hvor mange der så får jobbene. Det er selvfølgelig målt op på, hvor mange tilskud der bliver udbetalt. Det er den måde, man kan kontrollere det på, men det kan man så bare ikke på samme måde kontrollere, hvis det er under 26 uger. Eller hvordan har man tænkt sig at den kontrol af akutjobbene skal være? Det håber jeg ministeren kan forklare lidt om her fra talerstolen.

Så er tiden desværre udløbet.

Kl. 12:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 12:01

Joachim B. Olsen (LA):

DF vil forlænge dagpengeperioden. Det synes DF så i hvert fald er det, man skal gøre, men hvad bygger man det egentlig på?

Nu var vismændene ude og sige i går, at man ikke skal forlænge dagpengeperioden yderligere. Arbejdsløsheden i Danmark er – selv om der bliver talt meget om det, og jeg tror også, det bliver talt meget op – ikke af en størrelse, der kan retfærdiggøre en forlængelse af dagpengeperioden. Så når DF er ude at sige, at de nu også synes, at man skal forlænge perioden, og har været med til at vedtage den her reform osv., hvad bygger det så på? Er det, fordi det her er et hot emne i den politiske debat, et emne, der bliver snakket meget om, eller er der en eller anden form for faglighed, som man bygger det på? Er det populisme eller faglighed?

Kl. 12:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:02

Bent Bøgsted (DF):

Det, vi i Dansk Folkeparti bygger det på, er krisens udvikling. Dengang vi indgik aftalen om at sætte dagpengeperioden ned til 2 år, var der ikke udsigt til, at vi skulle have så langvarig en krise.

Der stod også i vismændenes rapport, at de var åbne over for, at man kunne forlænge dagpengeperioden i 2 gange ½ år, hvis det var nødvendigt.

Men det sjove er, at det jo er de samme vismænd, som hr. Joachim B. Olsen henviser til, har sagt, at der ikke er nogen grund til at forlænge dagpengeperioden nu. Det er de samme vismænd, som i 2010 spåede, at krisen ikke ville være af længere varighed. Nu har vi så udsigt til, at krisen vil vare længere, og de begyndte at snakke om, at der er udsigt til en længerevarende krise.

Så er spørgsmålet: Hvilke af de her vismænds forudsigelser skal man tro på – det, de sagde i forbindelse med, at vi indførte den her forkortelse af dagpengeperioden, nemlig at krisen var kortvarig, eller det, de nu siger, nemlig at krisen er meget langvarig?

Spørgsmålet er, hvad man skal tro på. Det er måske ikke altid, man skal følge vismændene, men i stedet se på, hvordan situationen er lige her og nu, og hvad virkningen af den er. Vi står i en stor krise, og den rammer dem, der mister deres job nu, og der er ikke udsigt til, at der lige p.t. bliver skabt en masse arbejdspladser.

Kl. 12:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Joachim B. Olsen.

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, man skal tage udgangspunkt i virkeligheden, det er vi enige om. Men virkeligheden er jo den, at arbejdsløsheden lige nu ikke er højere, end den var i 2004 og 2005. Dengang var der ikke nogen, der snakkede om en høj arbejdsløshed. Der var der ligesom en anden stemning i samfundet. Men der er ikke nogen forskel på den arbejdsløshed, der er nu og dengang. Det er lige så svært eller lige så nemt, om man vil, at få et job i dag, som det var i 2004 og 2005.

Så har vi så en politisk debat, hvor vi hele tiden refererer til en meget, meget kort periode i 00'erne, hvor der var en ekstrem beskæftigelse; der var faktisk mangel på arbejdskraft. Det refererer vi til og ud fra det udgangspunkt siger vi så, at vi nu har en meget høj arbejdsløshed. DF vil så med udgangspunkt i det være med til at forlænge dagpengeperioden.

Men skal man ikke tage udgangspunkt i virkeligheden? Virkeligheden er den, at arbejdsløsheden er højere nu, end den var under højkonjunkturen, ja, men i historisk sammenhæng er den ikke særlig høj, og derfor er der ikke fagligt belæg for at sige, at vi skal forlænge dagpengeperioden.

Så mit spørgsmål er igen: Når man siger, at man vil forlænge dagpengeperioden, er det så, fordi man tager udgangspunkt i noget faglighed, eller er det udtryk for populisme, fordi vi har en debat, der er meget ophedet?

Kl. 12:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:05

Bent Bøgsted (DF):

Vi tager udgangspunkt i det faglige. Der blev henvist til 2004 og 2005, og hvis man ser på udviklingen i 00'erne under VK-regeringen, var det en periode, hvor man kunne se, at virksomhederne skabte arbejdspladser. Der blev skabt arbejdspladser, som de ledige kunne søge. Vi kan se, at den tid, hvori man gik ledig, ikke var så lang, som den er i dag. Det er forskellen.

I dag er der nok nogle virksomheder, der skaber arbejdspladser, men der er ikke den stigning i antal nyskabte arbejdspladser, som der var i 00'erne og frem til, at krisen startede. Det var der, hvor man kunne se, at der var en efterspørgsel på arbejdskraft. Vi snakkede om, at der var mangel på arbejdskraft.

Det gør vi jo ikke lige nu. Nu snakker man ikke om, at der er mangel på arbejdskraft. Det er der, forskellen er. Man kan se på, hvor lang tid folk nu går ledige, inden de kan få et job. Man kan se på 2004 og 2005 kontra 2012 og 2013. Derfor mener vi, at der er behov for at give en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden.

Kl. 12:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 12:06

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne høre, om hr. Bent Bøgsted ikke er en lillebitte smule flov over at have været hovedansvarlig for den misere, vi har her. Han var selv med til, stolt og glad, at stemme for den forringelse af dagpengereglerne, som har bragt os ud i det her morads. Der er intet ændret siden; konjunkturerne er præcis, som de var dengang, og det vil sige, at man jo selvfølgelig kunne have forudset det.

Jeg vil bare spørge, om ordføreren ikke er bare lidt flov over at have været med til at ødelægge den ordning, som kunne have været med til at sikre de arbejdsløse.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:07

forlænget dagpengeperioden. Det har jeg såmænd vældig sympati for, det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Men er der andre ting, som Dansk Folkeparti, nu hvor Dansk Folkeparti har set lyset, kunne være med til at ændre i det system? Der har været fremført ganske mange andre ting i debatten, f.eks. en halvering af perioden for genoptjeningsret, som man jo også var med til at fordoble, og som i virkeligheden er et stort problem, måske endda et større problem end dagpengeperiodens længde, eller at give folk, hvis de er i jobrotation, mulighed for at genoptjene timer til dagpengereetten. Var det nogle ting, som Dansk Folkeparti måske kunne gå ind for?

Kl. 12:10

Bent Bøgsted (DF):

Nej, Dansk Folkeparti er ikke flov over at have medvirket til, at en lov er blevet vedtaget herinde i Folketinget. Det, vi har sagt, er, at vi kan se, at det på grund af den udvikling, der kom med krisen, måske ikke var lige det rigtige tidspunkt at forkorte dagpengeperioden til 2 år på.

Vi står stadig væk ved i Dansk Folkeparti, at vi har indgået en aftale om en dagpengeperiode på 2 år. Og vi kan også se, at selv om vi ikke havde gjort det, kunne den krisepakke, vi har nu, stadig væk have været aktuel. For så havde vi i stedet for nogle, der falder ud af efter 2 år, haft en stor gruppe, der var faldet ud efter 4 år med dagpenge. Så det ville have haft den samme virkning.

Kl. 12:07

Kl. 12:07

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 12:07

Christian Juhl (EL):

Alt tyder på, at ... [Lydudfald] ... vi til næste år, den 1. juli næste år, når den så helt uantastet står tilbage, har 8.000, der falder ud om året fremover.

Hvis vi havde beholdt de gamle regler, havde vi højst haft 1.000. Synes hr. Bent Bøgsted ikke i dag, der er en lille smule forskel på de to tal, 1.000, der falder ud, eller 8.000, der falder ud? Jeg ville da være ret flov, hvis det var mig, der havde lavet den slags miskmask.

Kl. 12:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:08

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er sådan lidt mærkværdigt, for vi skal altså lige huske på, at hr. Christian Juhl egentlig støtter en regering, der ikke vil være med til det, som Enhedslisten vil. Enhedslisten kunne jo så let som ingenting sige til statsministeren: Ved du hvad, du er færdig som statsminister, hvis ikke du forlænger den her dagpengeperiode.

Men det gør Enhedslisten jo ikke. Enhedslisten kryber jo i skjul og siger: Nej, nej, så må vi hellere lade være, for tænk, hvis nu vi går hen og vælter en socialdemokratisk regering; hvad får vi så i stedet for? Ja, det bliver jo så en blå regering.

Så vil Enhedslisten godt nok hellere lide de nederlag, som man kommer til at lide nu. Efter det, man har sagt, kan jeg da godt se, at det også er lidt træls at stå der og indrømme, at man må sluge den ene kamel efter den anden.

Kl. 12:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 12:09

Henning Hyllested (EL):

Jeg kan da godt forstå, at et angreb er det bedste forsvar, og det er vel nærmest det, hr. Bent Bøgsted er ude i nu. Det, der er sagen, er jo, at vi er ude i et gigantisk oprydningsarbejde efter den misere, som Dansk Folkeparti har været med til at skabe, og som min kollega, hr. Christian Juhl, også omtalte.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Bent Bøgsted om noget. Nu har man i Dansk Folkeparti slået sig vældigt op på, at vi skal have

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:10

Bent Bøgsted (DF):

Jamen der er mange ting, man kan se på. Hvis man skal lave hele systemet om, er der mange ting, man kan se på. Man kan vel også se på, om det er rimeligt, at folk forbruger af dagpengeperioden, hvis de er i løntilskudsjob. Der er så mange ting, man kunne se på der. Så i bund og grund er Dansk Folkeparti åben over for alt, hvis vi kan se, at det er fornuftigt. Men lige nu og her har vi indgået en aftale om en dagpengeperiode på 2 år, og det holder vi fast ved. Det mener vi er det rigtige. Vi har stadig væk en af verdens længste dagpengeperioder, og det er ret og rimeligt.

At vi så fik en krise, der slog benene væk under det hele, var der ikke nogen, der forudså. Heller ikke Enhedslistens folk forudså, at der ville komme den krise. Det er hundrede procent sikkert. Det kan godt være, at der er nogle, der siger, at det gjorde de. Det var der altså bare ikke nogen der gjorde alligevel. Der var ikke nogen, der kunne forudse, at Grækenland var ved at kollapse. Der var ikke nogen, der kunne forudse, at Spanien og Portugal fik store problemer. EU reddede jo det hele. Det var det, der blev påstået. Bare man var med i EU, var der styring på det hele, men det er der jo ikke, når det kommer til stykket.

Kl. 12:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Henning Hyllested.

Kl. 12:11

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted, at krisen var en kendsgerning, da man lavede de her opstramninger. Så kan man selvfølgelig begynde at diskutere, om man kunne forudse, hvor længe den ville vare. Nu tror jeg nok, at vi i Enhedslisten faktisk havde forudset, at det kunne man da i hvert fald ikke sige noget om. Allerede på det tidspunkt var der vel egentlig indikationer på, at det her var en meget, meget dybtgående krise.

Der var et andet politisk flertal dengang, og Dansk Folkeparti havde jo en voldsom indflydelse på det. Man indgik vel egentlig bare dengang en handel. Man fik nogle grænsebomme, og så ødelagde man, om jeg så må sige, dagpengesystemet; så forkortede man dagpengeperioden og fordoblede genoptjeningskravet. Men det er jo ikke der, vi er i dag.

Hr. Bent Bøgsted siger, at man er åben over for alt. Ja, det er meget godt, men samtidig står hr. Bent Bøgsted og holder fast i, at dagpengeperioden er 2 år. Det holder man fast i. Nu har vi så lige en krise, men det her drejer sig jo om grundlæggende problemer i dagpengesystemet, og de vil, om jeg så må sige, komme igen og igen, i og med at et kapitalistisk samfund som vores trods alt går fra krise til krise. Dem, der betaler, er jo så de arbejdsløse, som nu er truet af at falde ud af systemet. Der synes jeg ikke rigtig at jeg kan høre, at

Dansk Folkeparti har noget bud på at sætte permanent ind over for det problem.

Kl. 12:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:12

Bent Bøgested (DF):

Man kan altså undre sig over mange ting. Man kan også undre sig over, at Enhedslisten har sat en regering ind bestående af Socialdemokratiet, Radikale og SF, der fastholder, at dagpengeperioden skal være 2 år. Det kan man jo undre sig over, så aktiv som Enhedslisten er med hensyn til dagpengeperioden. Så skulle det jo være lige til, at Enhedslisten havde stillet det krav til regeringen: Hvis I skal sidde i regering, skal dagpengeperioden op på 4 år igen; ellers sidder I ikke i regering. Men det gør Enhedslisten jo ikke, og dermed støtter Enhedslisten en regering, der fastholder, at dagpengeperioden skal være 2 år, som det ligger i aftalen.

Kl. 12:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til den radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq, værsgo.

Kl. 12:13

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Regeringens reformkurs har som et højt prioriteret mål at skabe ny vækst, høj beskæftigelse og en sund og robust samfundsøkonomi. Det er faktisk den bedste socialpolitik, vi kan gennemføre. Det er ikke den eneste socialpolitik, men et af de mest effektive midler til at give folk noget at leve for. Det gør vi ved at åbne arbejdsmarkedet op, så flere kan blive selvforsørgende. Det er vigtigt både af hensyn til den enkeltes muligheder her i tilværelsen, for velfærdssamfundet og for vores velstand som sådan. Derfor vil Radikale Venstre bekæmpe arbejdsløshed i almindelighed og langtidsledighed i særdeleshed. Og mindst lige så vigtigt vil vi øge beskæftigelsen. Faktisk er jobskabelse krumtappen i Radikale Venstres arbejdsmarkedspolitik.

Det er netop derfor, at vi gennemfører kickstarten, skattereformen, energiaftalen, boligaftalen, klimainvesteringer, udviklingspakken for små og mellemstore virksomheder og ikke at forglemme investeringsvinduet med 115 pct. fradrag for investeringer i op til 2 år. Der er konkret afsat mange milliarder kroner til renovering af almene boliger og til iværksættelse af grøn energi og spildevandssystemer. Der er også afsat et tocifret milliardbeløb til eksportkreditter. Det er bare for at nævne en kavalkade af tiltag, som regeringen indtil videre har sat i værk. Så kom ikke her og sig, at regeringen ikke gør noget. Hvis jeg så skal driste mig til at kritisere regeringen, vil jeg sige, at regeringen leverer så mange gode initiativer, at det næsten er svært at holde rede på dem alle sammen. Senest er der afsat 20 mio. kr. til videnspiloteer, der er møntet på unge akademikeres mulighed for ansættelse i private virksomheder.

Regeringen gør derfor de ting, som er nødvendige for at løfte Danmark ud af den økonomiske krise og få speedet op for efterspørgslen efter de lediges evner og virkelyst. Vi står fast på dagpengereformen, som er vigtig og væsentlig. Det er vigtigt for mig som radikal at understrege, at reformkursen står uanfægtet. Men her er et paradoks, som vi må forholde os til – også for at forstå dynamikken på det danske arbejdsmarked. Vi befinder os midt i en krisetid, det er der ingen tvivl om, men samtidig er der fantastisk mange jobskifte på det danske arbejdsmarked, nemlig i omegnen af 650.000-700.000 om året. Der er også stor fleksibilitet på det danske arbejdsmarked, hvor der er godt 2,7 millioner mennesker i beskæftigelse. Selv om

dansk økonomi, som jeg sagde før, for tiden kører i lavt gear, er arbejdsmarkedet langt fra frosset til. I det seneste kvartal var der 175.000 opsagte og nybesatte job – det er det, vi kalder jobåbninger. Her kan de ledige søge stillingerne, i princippet også de ledige, som har været ledige i lidt længere tid.

Når det er sagt, så står vi i en ekstraordinær situation, hvor vi jo indfaser dagpengereformen, på en måde så der er en stor gruppe ledige, som kan risikere at falde ud af dagpengesystemet. Det er ikke nyt, men puklen er relativt stor nu, hvor vi indfaser dagpengereformen. Alle andre initiativer ufortalt er det, vi gør med akutpakke 2, at vi hjælper den store gruppe ledige medborgere, der står i den her situation. Her er der en opgave, som vi som politikere må tage på os. Det er et socialt ansvar, som er væsentligt.

Derfor har regeringen indgået en aftale med de private og de offentlige arbejdsgivere om at medvirke til at bruge jobåbningerne fra nu af og til 1. juli næste år til at give omtrent 12.500 ledige i deres sidste del af dagpengeperioden på 2 år adgang til ledige stillinger efter – og det skal bemærkes – sædvanlig ansættelsesprocedure. Det er netop, fordi der er en særlig situation med en gruppe mennesker, som skal ind på arbejdsmarkedet, inden deres dagpengeperiode ophører. Det gør vi for at hjælpe de ledige, for at modvirke langtidsledighed, og det er også for at hjælpe dansk økonomi, så tingene hænger sammen.

Der har været en del kritik af regeringens akutpakke 2. Det er fra flere sider blevet moderne at tale problemerne op og skyde løsningsforslag ned. Det er ærgerligt, for verden er ikke sort-hvid, heller ikke i det her tilfælde. Det handler ikke om enten-eller. Vi gennemfører en fuldt bevidst økonomisk politik – det gør regeringen, og den bliver bredt anerkendt af de toneangivende økonomer – alt imens vi som en socialt ansvarlig socialdemokratisk ledet regering kommer på banen, når mennesker er i nød.

Radikale Venstre står derfor naturligvis bag akutpakke 2, ligesom vi bakker fuldt op om alle de øvrige initiativer, som regeringen har taget, for at hjælpe de mennesker, som står i en prekær situation, samtidig med – for at gentage mig selv – at vi står fast på den vitale reformkurs. Det er socialt, det er snusfornuftigt, og det er ansvarligt.

Kl. 12:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Mai Henriksen.

Kl. 12:19

Mai Henriksen (KF):

Jeg kunne ikke undgå at hæfte mig ved, at De Radikale siger, at jobskabelse er krumtappen i De Radikales beskæftigelsespolitik.

Men noget af det, som overhovedet ikke er blevet adresseret i den her debat, og som udgør et kæmpestort problem – det håber jeg De Radikale vil anerkende – er situationen for de arbejdsløse nyuddannede.

Altså, det, der er hele ideen med akutpakken, er jo, at man rører rundt i gryden og laver noget omfordeling, sådan at er nogle, der kommer foran i køen. Men det er altså også vigtigt at huske på, at der er nogle, der – når andre kommer foran i køen – bliver skubbet bagest i køen. Det er bl. a. de nyuddannede ledige. Det er dem, som enten har gået på lærerseminariet, pædagogseminariet eller har læst til mekaniker, fysioterapeut eller gået på en af de mange andre uddannelser. De glæder sig til at komme ud og prøve deres nye evner af, og står nu i den situation, at de i forvejen, altså så at sige i går, havde svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, men hvad så med i morgen?

De vil jo få endnu sværere ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, fordi der er nogle, der kommer før dem i køen. Hvad med de arbejdsløse nyuddannede?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:20 arbejdsmarkedsmodellen og konfliktretten og sådan nogle ting. Det glæder jeg mig til.

Kl. 12:20

Nadeem Farooq (RV):

Jeg holder jo meget af fru Mai Henriksen, og fru Mai Henriksen har stor viden om arbejdsmarkedspolitik. Det ved jeg. Derfor ved jeg også godt, at fru Mai Henriksen ved, at vi fra regeringens side har en lang række initiativer, der skal hjælpe dimittenderne, de nyuddannede.

Jeg mener ikke, det er et korrekt billede, når det bliver stillet op, som om nogle bliver sat bag i køen. Det, vi gør, er, at vi spiller på flere tangenter og sætter ind med hjælp på flere fronter samtidig for at få den største effekt.

Der håber jeg lidt, at De Konservative vil medvirke til i stedet for bare at skyde det ned.

Kl. 12:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mai Henriksen.

Kl. 12:21

Mai Henriksen (KF):

Jeg holder også meget af hr. Nadeem Farooq, og det er også helt o.k., at hr. Nadeem Farooq ikke tror på mig. Men hvis man nu bare tager et par eksperter, så har vi eksempelvis en økonomiprofessor fra Aarhus Universitet og en arbejdsmarkedsprofessor fra Aalborg Universitet, og jeg vil bare komme med et par citater, først et af professor Henning Jørgensen fra Aalborg:

»Vi har to store problemer på arbejdsmarkedet lige nu. Det er ungdomsarbejdsløsheden og de langtidsledige. Nu gør man så kun noget for de langtidsledige, og det betyder jo, at de arbejdsløse unge rykker om i køen. Man rører bare rundt i gryden, hvor man så gavner nogle bestemte ledige på bekostning af andre«.

Den anden, økonomiprofessor ved Aarhus Universitet Michael Svarer, siger.

»Det er svært for unge at komme ind på arbejdsmarkedet, og nu bliver det ikke nemmere«.

Det er helt o.k. ikke at tage mine ord for gode varer – vi oplever jo nogle gange her i Folketingssalen, at det ikke nødvendigvis sker. Men jeg mener dog, at når to professorer, som er nationalt anerkendte, og som begge går ud og siger det her, så er det altså et kæmpeproblem.

Den akutpakke, som regeringen nu fremsætter, er med til at forøge arbejdsløsheden og sørge for, at færre nu vil få fodfæste. Hvis vi tænker tilbage på 80'erne, så vi det samme. Vi så en stor gruppe af unge, som ikke kunne komme ind på arbejdsmarkedet, og ungdomsarbejdsløsheden var rigtig stor.

Hvad skete der da? Jamen de, som ikke fik fodfæste på arbejdsmarkedet, fik så løs en tilknytning, at en del af dem siden hen blev førtidspensioneret. Og det ønsker vi jo ikke skal ske i dag.

Jeg synes egentlig, at regeringen skylder nogle svar på det. Hvad med de unge arbejdsløse?

Kl. 12:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:23

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det lange indlæg. Jeg vil gerne kvittere for De Konservatives store tiltro til de her arbejdsmarkedsforskere. Jeg håber også, at De Konservative evner at mobilisere samme tiltro, når det handler om

Når det er sagt, er vi jo fuldstændig enige om, at der er en stor udfordring, i og med at der er en stor gruppe af unge dimittender, langtidsledige og andre grupper, som står i en svær situation.

For nu at tage dimittenderne først er det bedste, vi kan gøre for dem, at lykkes med den økonomiske politik, f.eks. sparke døren ind hos de små og mellemstore virksomheder, hvor der er stort potentiale for, at akademikere, men også nyuddannede med lavere uddannelser, kan komme ind, samtidig med at vi gennemfører de ting, som regeringen har sat sig som mål.

Jeg synes, vi skal passe på med det her lidt endimensionale syn på tingene, for regeringen har taget rigtig mange initiativer.

Kl. 12:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 12:24

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu har hr. Nadeem Farooqs parti jo også være medansvarlig for hele den her misere ved at have stemt for forringelserne af dagpengeloven; ja, hr. Farooq står endda og praler af det. Det synes jeg da er dobbelt flovt.

Er det ikke lidt dumstædigt at stå så fast på en reform, der har så mange skadelige virkninger, og som gang på gang bringer regeringen i en situation, hvor den har svært ved at finde et flertal?

Ville det ikke være mere snusfornuftigt, som der blev sagt i starten, at man sagde: O.k., den dagpengereform har gjort mere skade end gavn, og den vil aldrig blive til noget fornuftigt på det danske arbejdsmarked?

Kl. 12:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:24

Nadeem Farooq (RV):

Jeg vil faktisk gerne rose hr. Christian Juhl for at have opnået noget, som jeg så er dybt uenig i, nemlig at få talt et meget dystert billede af dagpengereformen krydret med en række myter op. For det er jo ikke korrekt, at dagpengereformen er en misere eller ikke har virket. Dagpengereformen og afkortelsen af dagpengeperioden er faktisk en rigtig god ting for det danske arbejdsmarked. Men det afføder så nogle udfordringer, og dem tager vi hånd om nu.

Det, vi også må konstatere, er jo, at hvis vi ser på de tal, vi får fra jobcentre og andre aktører, kan vi se, at gruppen af udfaldstruede ledige jo faktisk er begyndt at blive mindre, både som følge af dagpengereformen, hvor nogle ledige vil have tendens til at søge lidt mere intensivt og bredere, når de når til udgangen af dagpengeperioden, og fordi hele den sociale og arbejdsmarkedspolitiske indsats med akutpakke 1 og de andre initiativer, f.eks. ungepakken, jo faktisk begynder at virke.

Der synes jeg faktisk, at hr. Christian Juhl burde glæde sig lidt mere over de positive ting i stedet for kun at se på det dystre billede og male det op med brede pensler.

Kl. 12:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Juhl.

Kl. 12:26

Christian Juhl (EL):

Hvis man var arbejdsløs i dag og stod over for at miste sine dagpenge, tror jeg bestemt ikke, at man blot ville sige, at man syntes, det

her var dystert. Da ville man nok kort og kontant sige: Denne hr. Farooq er meget kynisk og tænker kun på erhvervslivet i Danmark.

Dagpengereformen *har* virket. Ja, det er rigtigt. Den har virket. Den har tæsket de arbejdsløse sønder og sammen og skræmt dem fra vid sans og skabt en situation, hvor de ikke kan være sikre på morgendagen. Det er søreme en virkning, der er værd at prale af, hvis man er liberal. Men det er ikke en virkning, der er værd at prale af, hvis man vil prøve at tage vare på de arbejdsløses situation.

Jeg vil gerne spørge: Hvorfor skal regeringen presses og skubbes til at løse de problemer, der er i kølvandet på den reform hver eneste gang? De her problemer kunne vi jo se allerede ved finanslovdebatten sidste år, og jeg håber også, at ordføreren kan huske, at vi foreslog grundlæggende ændringer. Hvorfor ville regeringen ikke være med dengang? Hvorfor ville regeringen ikke være med i foråret?

Nu står vi og skal lave akutting, altså panikting, hvor vi kunne have lavet grundlæggende ændringer.

Kl. 12:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:27

Nadeem Farooq (RV):

Jeg må indrømme, at jeg er lidt hårdt presset, og hårdt presset af hr. Christian Juhl vil jeg gerne komme med en indrømmelse her fra talerstolen i dag: Ja, jeg er meget optaget af dansk erhvervsliv.

Jeg fik sagt, at jobskabelse er krumtappen i Radikale Venstres arbejdsmarkedspolitik, og på den måde vil jeg så supplere med at sige, at dansk erhvervsliv er krumtappen især i privat jobskabelse og dermed dansk konkurrenceevnepolitik. Jeg er meget optaget af, at hvis virksomhederne får gode vilkår og performer godt, er det godt for Danmark, og så er det godt for dansk arbejdsmarkedspolitik. Så der er den meget klare sammenhæng.

Men det er en forkert analyse, som hr. Christian Juhl har af regeringens akuttendenser, som det nærmest blev malet frem at de er. For det, vi har gjort, er stille og roligt at gennemføre de reformer, som er vigtige, at tage de initiativer, som er rigtige, og så venter vi på at se, om de virker, og det gør de. Er der så mere, vi kan gøre? Ja, det er der, og så lancerer vi akutpakke 2.0. Det er jo den rigtige måde at gøre det på.

Det er jo nærmest dumstædigt, som Enhedslisten tenderer til at være, ligesom at låse sig fast på nogle prædeterminerede holdninger. Så vi lytter til gode argumenter og agerer derefter.

Kl. 12:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Og vi går straks videre til Socialistisk Folkepartis ordfører, og det er hr. Eigil Andersen.

Kl. 12:28

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det danske samfund har et problem. Vi har ikke job nok. Og det er et problem, som regeringen arbejder med. Til næste år vil der være 21.000 flere job på grund af regeringens initiativer, end der ellers ville have været. Den radikale ordfører gav en udmærket oversigt over de initiativer, som skaber de her mange nye job.

Men vi må så også konstatere, at vi har 165.000 arbejdsløse, så selv med regeringens meget store indsats bliver problemet ikke løst. Dagpengeperioden er så blevet forkortet fra 4 til 2 år.

SF stemte imod, men vi står over for, at 20.000 mennesker risikerer at miste dagpengerechten meget snart. Nogle kan få kontanthjælp, andre – og det er også en stor gruppe – kan ikke få en krone i kontanthjælp, fordi de har en ægtefælle med en lønindtægt, en bil eller et hus med en friværdi. Den gruppe af arbejdsløse vil så havne på 0,0

kr. i indtægt, altså ingenting. Gad vidst, hvor mange her i Folketinget der kan leve af 0,0 kr. om måneden.

Det kan man selvfølgelig ikke, og det betyder, at mange familier kommer ud i en økonomisk ruin og må gå fra hus og hjem med kæmpemæssige økonomiske problemer, som i øvrigt let kan splitte en familie. Det kan vi selvfølgelig ikke bare se stiltiende på, og derfor er lovforslaget om akutjob rigtig godt efter SF's mening. For hvad er det bedste, der kan ske for en arbejdsløs? Jo, det er naturligvis, at man kan få et job.

De langtidsløse, der ansættes i akutjobbene, skal selvfølgelig være kvalificerede. Der har så været en stor debat om, hvorvidt det er rimeligt, at kvalificerede langtidsløse skal kunne få en fortrinsstilling blandt de kvalificerede ansøgere. Dertil vil vi klart sige i SF: Ja, det er rimeligt. Vi betragter det som en stor menneskelig hjælp og et udtryk for solidaritet, at vi hjælper den gruppe.

I den forbindelse er der så noget andet, man skal huske. Det gælder også de borgerlige og deres kritik af det her. Der er mange andre job i samfundet end de 12.500 akutjob. Hvor mange job i Danmark skifter hænder, om jeg så må sige, i løbet af ½ år? Det er et kæmpe antal. Det er 350.000 job. Det betyder altså, at det kun er et lille udsnit, der bliver akutjob. Det er 12.500 job ud af 350.000 job. Det svarer med andre ord til 1 uges jobskifte ud af 26 ugers jobskifte i Danmark.

Det betyder også, at man kan se det her på to måder, som begge er rigtige. Akutjobbene er meget, meget betydningsfulde for de arbejdsløse, som får en ekstra mulighed for at blive reddet fra at gå fra hus og hjem. Det er den ene side af sagen.

Men den anden side af sagen, som også er rigtig, er, at for at alle andre kan få et job, er det et meget lille antal akutjob, der er tale om. Det er meget trist, at Venstre, Danmarks største parti, tilsyneladende ikke har tilstrækkelig kapacitet til at tage stilling til det her lovforslag. Jeg skal da love for, at Venstre har markeret, at man har placeret sig i hængeskøjlen, i hvert fald indtil videre.

Så er der en række borgerlige borgmestre, som skader deres egne borgere, fordi de er imod de nye akutjob. Jeg vil ikke tøve med at kalde det for umenneskelig opførsel. Det drejer sig bl.a. om Venstreborgmesteren Lars Krarup fra Herning, Carsten Kissmeyer fra Ikast-Brande Kommune og den konservative borgmester i Viborg, Søren Pape Poulsen. De nægter at give kvalificerede langtidsløse fortrinsret til akutjob blandt de ansøgere, der er.

Hvad betyder det? Det betyder, at disse borgerlige borgmestre støder arbejdsløse fra bl.a. deres egne kommuner ud i økonomisk ruin, så folk må gå fra hus og hjem. Det er umenneskeligt og uhyrligt, at borgmestrene er ligeglade, og jeg må sige, at jeg er meget rystet over denne kynisme og mangel på solidaritet.

De her borgerlige borgmestre gør jo det samme, som stridsen gør. De stikker hovedet i busken og lukker øjnene. Men det får som bekendt ikke problemerne til at forsvinde, og det er mange mennesker, det drejer sig om. Det er flere hundrede mennesker i alle de tre nævnte borgerligt styrede kommuner, som har en risiko for at miste dagpengerechten. Nogle af dem vil selvfølgelig selv finde et arbejde, men det er helt sikkert, at der også vil være mange i de kommuner, som har brug for hjælp. Derfor vil jeg sige: Det er simpelt hen for ringe, at de her borgerlige borgmestre ikke vil hjælpe bl.a. deres egne langtidsløse borgere på en ordentlig måde.

Kl. 12:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Først er det fra fru Mai Henriksen.

Kl. 12:33

Mai Henriksen (KF):

Jeg har bare sådan et gnaske kort spørgsmål til en start. Hvor mange af de 12.500 arbejdsløse, som bliver omfattet af akutpakke 2, forventes at genoptjene retten til dagpenge som følge af forslaget?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:34

det synspunkt, som jeg tidligere refererede, og som jeg mener er dårligt, og så eventuelle socialdemokratiske borgmestre, der måtte mene det samme, for det er synspunktet, det drejer sig om. Jeg tror så, der er nogle misforståelser. Det kunne også være tilfældet for andres vedkommende, og det gælder også Nyborgs borgmester, som der bliver henvist til.

Kl. 12:34

Eigil Andersen (SF):

Det kan der jo ikke svares klart på, så vidt jeg kan se. Ellers har jeg i hvert fald overset noget i papirerne. Det afhænger også af varigheden af de her job, der bliver tale om.

Det, man kan slå fast med syvtommersøm, er, at med det her initiativ vil der være et stort antal, tusinder af arbejdsløse, som vil få en sådan hjælp, som de ikke havde fået, hvis man bare havde forholdt sig passivt.

Altså, problemet er jo, at dem, der er modstandere af det her lovforslag, tilsyneladende mener, at man hjælper de arbejdsløse bedst ved at lægge armene over kors og ikke foretage sig noget og bare stiltiende se på, at folk havner i en økonomisk ruin.

Så man kan sige, at der i dette øjeblik ikke kan svares på, hvad det bestemte antal er, men der er ingen tvivl om, at det vil hjælpe adskilligt tusinde arbejdsløse.

Kl. 12:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mai Henriksen.

Kl. 12:35

Mai Henriksen (KF):

Jamen det var et trickspørgsmål, for det var det spørgsmål, som Enhedslisten stillede forud. Det var godt, at SF ikke gik ind og sagde, at det bliver så og så mange job, for sandheden er jo, at det er der ikke nogen der kan vide på nuværende tidspunkt.

Jeg synes blot, at når nu hr. Eigil Andersen tager så hårdt fat i kraven på de blå borgmestre, burde han tage lige så hårdt fat i kraven på de røde borgmestre, for der er jo lige så mange røde borgmestre – jeg tror måske oven i købet, der er flere røde borgmestre – der er ude at sige, at de hverken kan eller måske endda vil hjælpe de her langtidsledige.

De siger kan/vil, fordi det ikke er muligt for en politiker at kunne gå ind og pege på, hvordan et job skal besættes. Det foregår jo inden for fagområderne. Hvad enten det er en lærer, der skal ansættes på en skole, eller en SOSU-assistent på et plejehjem, er det de faglige miljøer, altså institutionerne selv, der afgør det, og ikke politikerne.

Derfor har de sagt, at de hverken kan eller vil blande sig. Det ligger uden for deres kompetence. Nogle har endda sagt, at hvis de går ind og blander sig – det er en socialdemokrat, der har sagt det – vil det være sovjetiske tilstande. Så i realiteten er der ikke nogen, der kan sige, hvor mange job det her i virkeligheden vil kunne skabe.

Det synes jeg er vigtigt at tage med frem for at foregøgle nogen noget. Det har man jo gjort fra regeringens side. Man foregøgle dem, at nu er der 12.500 job til langtidsledige. Der er på nuværende tidspunkt ingen i kongeriget Danmark, der aner om er rigtigt.

Kl. 12:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:36

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror, der er en god chance for, at det bliver 12.500 akutjob. Men jeg forstod det første spørgsmål sådan, at det handlede om, hvor mange der kan genoptjene retten til dagpenge som følge af ordningen. Men det er en sag for sig.

Det, jeg har givet udtryk for, med hensyn til hvordan borgmestre bør håndtere det her, gælder både de borgerlige borgmestre, der har

Jeg mener, at det rigtige er, at borgmesteren giver et signal til sine institutioner om, at det er vigtigt, at der bliver ansat nogle af de her langtidsledige. Men jeg mener ikke, at en borgmester skal give et diktat til hver enkelt institution om, at alle kommende job i den kommende periode skal besættes på den måde. Man må administrere det ude på institutionerne, men et politisk signal om, at det er vigtigt, tror jeg vil have en stor effekt.

Kl. 12:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 12:37

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren sagde, at der er mange, der risikerer at måtte gå fra hus og hjem. Realkreditinstitutterne, som har penge på spil her og derfor følger meget nøje med i, hvad risikoen er, må jo have nogle tal, der viser, hvor mange man forventer står til at måtte gå fra hus og hjem.

Når man går ud og siger, som ordføreren gør, at mange står til at måtte gå fra hus og hjem osv., hvad bygger ordføreren det så på? Hvilken viden har han om, hvor mange der må gå fra hus og hjem? Jeg tænker her på faglig viden, altså undersøgelser, der er lavet om, hvor mange der efter den 1. januar må gå fra hus og hjem.

For hvis det bare er noget, man står og siger, synes jeg, at det er ret slemt, for det er jo en ret alvorlig situation, hvis man må gå fra hus og hjem. Så hvad er det faglige grundlag, ordføreren udtaler sig på, når han siger, at mange risikerer at måtte gå fra hus og hjem?

Kl. 12:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:38

Eigil Andersen (SF):

Nu tror jeg så ikke, at realkreditinstitutterne har sådan en viden, for den enkelte person orienterer jo ikke realkreditinstituttet om, hvad vedkommendes fremtidige indtægtsmuligheder er, eller hvilke trusler der er. Det gør man jo ikke.

Men jeg bygger det såmænd på ganske sund fornuft, kan jeg orientere Liberal Alliance om. Fra at have et arbejde og at have en indtægt af en vis størrelse går man ned på dagpenge, når man bliver fyret, og hvis man så havner på 0,0 kr., er det da helt åbenbart for enhver, at så har man en meget mindre indtægt, end man havde tidligere.

De fleste mennesker har indrettet deres privatøkonomi sådan, at de sætter deres indtægter og udgifter i forhold til hinanden, og når man så oplever en drastisk lønnedgang og i det her tilfælde en indtægtsnedgang ned til 0 kr., er det da soleklart, at det i øvrigt vil skade boligmarkedet utrolig meget, fordi der så kommer en masse huse til salg.

Kl. 12:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Joachim B. Olsen.

Kl. 12:39

Joachim B. Olsen (LA):

Altså, at sige, at folk, der står i en situation, hvor de ved, at de får en lønnedgang og har et boliglån, har et hus osv., ikke oplyser deres re-

alkreditinstitut om den situation, tror jeg er naivt, ligesom det er naivt at tro, at realkreditinstitutterne ikke også gør en indsats for at finde ud af, hvor mange der risikerer at komme i klemme, fordi de selv har penge på spil. Det kan jeg så oplyse ordføreren om at realkreditinstitutterne gør. De har taget kontakt og har bedt deres kunder om at melde ind, hvis de står i en situation, hvor de kommer i økonomisk ufare og må gå fra hus og hjem, og hvor de ikke kan betale deres lån osv.

BRFKredit har været ude at sige, at de ikke forventer nogen stigning i antallet af tvangsauktioner efter den 1. januar. De siger, at de har modtaget ti henvendelser fra folk, som er bekymrede for, at de må gå fra hus og hjem. Sådan er det ude i den virkelige verden. Så det der skræmmebillede, man prøver at male, svarer ikke helt til, hvad dem, der sidder derude og arbejder med de her problemer, siger.

Kl. 12:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:40

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er da fint, at realkreditinstitutterne gerne vil hjælpe husejerne; det kan man da kun synes godt om. Men der vil være masser af mennesker, som slet ikke er blevet gjort opmærksomme på det problem endnu. Jeg vil også nævne, at det ikke behøver at være tvangsauktion, det kan være tvangsauktion, men der kan også ske det, at folk er klar over, at her er et problem, og så begynder de at sælge deres hus. Og hvis der er noget, det danske boligmarked ikke har brug for i øjeblikket, så er det, at der kommer tusindvis af ekstra boliger til salg med de problemer, der har været på boligmarkedet hidtil. Det er jo tosset.

Så jeg må sige, at hr. Joachim B. Olsen ikke kan overbevise mig om, at det her ikke vil have den virkning, at folk må gå fra hus og hjem. Det er jo så selvindlysende, at man ville kunne forstå det, selv hvis man var elev i 1. klasse. Altså, i det øjeblik folks indtægt falder fra en arbejdsindtægt på måske 25.000 kr. til 0 kr. og de har sat sig i udgifter til deres hus på baggrund af den hidtidige indtægt, siger det jo sig selv, at så er der masser, der vil komme i vanskeligheder.

Kl. 12:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 12:42

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge, om hr. Eigil Andersen tror på, at målet kan nås med den måde, loven er skruet sammen på, altså målet om de 12.500 jobåbninger. Jeg tænker på den tekst, der lyder:

»Private og offentlige arbejdsgivere kan opslå ordinære stillinger af mindst 13 ugers varighed som akutjob ...«

Der står »kan«. Det er jo en helt ny retspraksis i Danmark, at man begynder at lave love på hensigter og formodninger og ikke på fakta. Hvis man ville forpligte nogen med det her, ville man jo skrive »skal«. Tror hr. Eigil Andersen på, at det nytter noget bare at nøjes med at sige »kan«?

Kl. 12:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:42

Eigil Andersen (SF):

Ja, det tror jeg på. Og som det fremgår af akutjobaftalen, er der også aftalt næsten en form for kampagneplan, som Arbejdsgiverforenin-

gen og KL også skal deltage i, nemlig om at gøre deres medlemmer og deres kommuner opmærksomme på, at det her altså er meget vigtigt.

Jeg tror på, at det kan lykkes at nå op på de 12.500 job. I absolut forstand kan ingen selvfølgelig sige det helt, da det er en fremtidig situation, vi snakker om. Men jeg er sikker på, at det, at det her initiativ er taget, simpelt hen vil betyde, at der vil komme mange job, og at der vil ske mange gode ting for langtidsarbejdsløse.

Kl. 12:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Juhl.

Kl. 12:43

Christian Juhl (EL):

Det er jeg enig i, men det er jo heller ikke det, der er spørgsmålet lige nu. Kan hr. Eigil Andersen løfte sløret for, hvorfor vi, hver eneste gang der skal tages et lillebitte skridt på det her område for beskæftigelse, skal løfte og skubbe regeringen? Hvorfor er der ikke en egen energi, som gør, at man er forud for udviklingen?

Regeringen siger i foråret nej til Enhedslisten, hver eneste gang vi spørger, om vi snart skal have åbnet op for den lov og forbedret den; når vi foreslår, at der skal tages noget initiativ, siger man nej. Først når presset er hårdt nok udefra, fra fagforeninger osv., får vi akutpakke 1. Først når presset så fortsætter, får vi akutpakke 2. Hvor meget pres skal der til, før vi får nogle grundlæggende ændringer, tror hr. Eigil Andersen?

Kl. 12:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:44

Eigil Andersen (SF):

Altså, der kan føres lange diskussioner om arbejdsformer, tidspunkter osv., det er jo klart. Men det, som jeg mener at der er grund til at hæfte sig ved, og som er det afgørende i den her situation, er, at det her initiativ er taget; det er, at det er godt, at fagbevægelsen generelt for de flestes vedkommende har hilst det velkommen, og at det ude i virkeligheden vil hjælpe mange langtidsarbejdsløse. Det mener jeg at der er grund til at glæde sig over, og det er langt vigtigere end den proceduremæssige diskussion, som hr. Christian Juhl lægger op til.

Kl. 12:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 12:44

Henning Hyllested (EL):

Jeg er glad for, at hr. Eigil Andersen – sådan hører jeg i hvert fald ordførertalen – er enig i, at der trods alt er tale om lapperier på nogle beslutninger, på en reform, som har skabt et sandt, om jeg så må sige, kaos for mange arbejdsløse, især dem, der nu er truet af udfald, fordi dagpengeperioden er afkortet. Så det er jeg glad for.

Hr. Eigil Andersen gør opmærksom på i sin ordførertale, at SF jo var imod den her reform, som har skabt miseren i sin tid. Men i mellemtiden er SF jo blevet medlem af en regering, hvor blikket er stift rettet mod, at økonomien skal være i orden, og der skal være en strukturel balance i 2020 og sådan noget. Vejen til det er altså åbent – det kunne man også høre på kollegaen fra regeringen, hr. Nadeem Farooq – at skabe en dagpengereform, som skaber usikkerhed og utryghed hos dem, som i virkeligheden ikke har nogen skyld i krisen. Der må jeg bare spørge: Hvad er SF's bud på det her? Hvad gør man den 1. juli 2013, når problemet jo igen opstår? Vil SF stadig væk være med til lapperier på en reform, på en misere, som vil blive

ved med at generere det her problem, blive ved med at skabe det her problem igen og igen, og skabe den utryghed og usikkerhed hos folk, som ellers har passet deres arbejde, men som nu er blevet fyret af den ene og den anden årsag?

Kl. 12:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:46

Eigil Andersen (SF):

Det er korrekt, at SF har stemt imod de 2 års dagpengeperiode. Det skyldes jo, at vi ikke mente, at det havde sin rimelighed, at perioden, når der mangler job i samfundet, så skulle være 2 år. Men jeg vil sige med hensyn til det fremadrettede og det, som hr. Henning Hyllested siger med hensyn til, hvad der skal ske til sommer, at man jo må vurdere de situationer, der måtte opstå. Dem må man så vurdere på det tidspunkt, hvor det er relevant at vurdere dem.

Kl. 12:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 12:47

Henning Hyllested (EL):

Ja, det frygtede jeg jo selvfølgelig at hr. Eigil Andersen ville sige, nemlig at vi må se. Jeg er godt klar over, at det måske er en strategi, en taktik fra regeringens side, at man forsøger at vinde tid, og så håber man på, at jobbene nok skal komme af sig selv, at kickstarten og alle de andre initiativer skal virke. Det håb deler jeg selvfølgelig helt klart. Jeg kan være skeptisk, men jeg deler håbet.

Men jeg spørger, for man kan jo ikke blive ved med de her lapperier, man kan ikke bare blive ved med at sige, at vi må se tiden an, og så tager vi den igen den 1. juli, og så tager vi den igen næste år til den 1. januar eller i 2014. Har SF ingen ideer om i regeringen at slå for nogle grundlæggende ændringer af systemet, altså igen at halvere genoptjeningskravet, lempe reglerne om supplerende dagpenge, gøre at man, når man er i jobrotation, så tæller timer til dagpengereetten, altså med genoptjeningsretten, slås for seniorjob fra 55 år og uddannelse på dagpenge?

Det er jo nogle krav, jeg allerede tidligere har citeret, og som LO jo kom med, nøjagtig dagen inden man lavede akutpakken. Er det noget, SF vil slås for, altså ændringer i systemet og ikke bare disse lapperier, hvor man kommer med akutpakker?

Kl. 12:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:48

Eigil Andersen (SF):

Der er mange gode ting, som man kunne foretage sig, også på det her område. Vi i SF har også vores holdninger til en række af de spørgsmål, som hr. Henning Hyllested nævnte her, men jeg bliver nødt til at sige, at det er nogle holdninger og nogle diskussioner, som foregår internt i regeringen og ikke i Folketingssalen.

Kl. 12:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så går vi til Enhedslistens ordfører, hr. Christian Juhl.

Kl. 12:49

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Det er ikke rigtigt, hvis jeg siger, at klokken er fem minutter i tolv, men det er den i hvert fald for mange arbejdsløse. Vi står i en alvorlig situation med tusinder af arbejdsløse og i en mere alvorlig situation, end jeg synes at regeringen vil erkende.

Vi er mange, der førte valgkamp og stemte på den nye regering, fordi vi ville af med de dårlige a-kasseregler. Vi investerede faktisk ret meget energi i det rundtom i fagforeningerne. Det var derfor, vi stod bag den nye regering her i salen.

Det går for langsomt med regeringens indsats over for arbejdsløsheden. Den er helt nede i slæbegear, og nogle gange står den helt stille. Det er bedst, hvis vi kan skabe nye job gennem en aktiv politik, men der skal også være ordentlighed og tryghed for de folk, der er arbejdsløse.

Finansloven for 2012 prøvede at lappe lidt på det, men det var ikke varige løsninger, og det er ikke noget, der virker, og derfor står vi nu i den her situation.

Vi har rejst krav om en jobgaranti til alle, der risikerer at miste dagpengene. Det er et ganske enkelt og simpelt krav, og det burde være klart for alle, at sådan en ret bør alle arbejdsløse have. Den erkendelse er regeringen ikke kommet til endnu, men det går langsomt fremad.

Hen over sommeren sikrede et pres fra især fagforeningerne, at regeringen påbegyndte en erkendelsesproces. Den erkendte, at der skulle gøres noget, og vi fik akutpakke 1. Det var der flere der rystede på hovedet af, og vi kender ikke resultaterne endnu.

Nu får vi akutpakke 2, fordi protesterne fortsatte, og den er lavet i al hast. Den slår sandsynligvis heller ikke til. Men det er en ny erkendelse, at der er 20.000 mennesker, der er i farezonen. Der er tale om en midlertidig ordning, hvor arbejdsgivernes eneste reelle tilsagn er at arbejde for at tilvejebringe et antal ledige akutjob frem til den 1. juli 2013.

Statsministeren udtalte, lige da de skulle offentliggøre aftalen: Vi skaber 12.500 såkaldte akutjob. Finansministeren udtalte: En fuldt ud dækkende løsning på problemet; en enestående løsning for de arbejdsløse. Begge udsagn er efter min mening useriøse.

Dette lovforslag skaber ikke 12.500 job, og det er ikke en fuldt ud dækkende løsning. Lad os kalde den for det, den er, nemlig en nødløsning. Hvis regeringen for alvor troede på den slags udsagn, ville det vel være så let som at knipse med fingrene at give en garanti om job til alle de 12.500, der er snakket om, og som er ved at miste deres dagpenge.

Jeg håber inderligt, at de optimistiske forventninger indfries og slår igennem, da det er en meget alvorlig situation, der venter de arbejdsløse.

Men der er alt for meget varm luft i den her aftale. Det er vist en ny lovpraksis, at vi satser på hensigter og ikke på facts og kontante formuleringer. Derfor skal lovforslaget strammes op.

Vi er i gang med at formulere to forslag. Det ene handler om, at loven ikke skal være tidsbegrænset. Den skal også gælde efter den 1. juli 2013. Der er der også folk, der falder ud af dagpengesystemet, og det er endda temmelig mange. Det er et sted mellem 4.000 og 8.000, der falder ud af dagpengesystemet.

For det andet skal arbejdsgiverne forpligtes til det. De skal ikke blot kunne opslå ordinære stillinger; de skal opslå ordinære stillinger.

Det her lovforslag signalerer en vigtig ting, nemlig en positiv og anerkendende holdning til ledige, der er ved at miste retten til dagpenge, og at man vil gøre en ekstra indsats, for at de kommer forrest i rækken. Vi indbygger en solidarisk holdning i dagpengesystemet, men det skal desværre kun være midlertidigt efter regeringens mening. Men kunne vi ikke gøre det permanent, sådan at vi viser, at vi

anerkender, at der er et problem for de ledige, og synes, at alle skal hjælpes, også efter den 1. juli 2013?

Kl. 12:56

Hjemme i haven har jeg en trillebør. Den har jeg meget glæde af, for det er ret træls at gå og slæbe rundt på tunge ting. Det er meget lettere at løfte trillebøren og skubbe den lidt fremad og på den måde komme videre.

Jeg synes, at vores regering er født – den er jo stadig væk ung og ny – i trillebørens tegn. Den skal både løftes og skubbes, når vi skal fremad. Jeg kunne godt efterlyse lidt mere fremdrift, lidt mere egen-energi i vores kun 1 år gamle nye regering, ikke mindst af hensyn til de arbejdsløse.

Vi skal have åbnet det her, og vi skal have ændret på dagpengeloven. Jeg siger ja tak til akutpakke 2, men jeg siger også ja tak til en opstramning af forpligtelserne i lovforslaget, når vi nu skal forhandle om den indtil på tirsdag. Lovforslaget er ikke en fuldt ud dækkende løsning på problemet. Der skal meget, meget mere til, kære ministre og kære regering.

Kl. 12:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 12:54

Joachim B. Olsen (LA):

Hvad indebærer en sådan jobgaranti? Er det, at man har en garanti for et job? Det kunne jeg godt tænke mig at få uddybet.

Kl. 12:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:54

Christian Juhl (EL):

Tak. Det er meget enkelt, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen, så hvis hr. Joachim B. Olsen vil lytte godt efter, skal jeg forklare det på meget kort tid.

Det drejer sig om, at hvis man er ved at miste retten til at få dagpenge, skal samfundet stille et job til rådighed, og så kan man genoptjene retten til dagpenge, hvis man siger ja til det job. Hvis man siger nej, mister man selvfølgelig retten. Man kan også i vores øjne omveksle en sådan jobbet til en uddannelsesret på 1 år. Hvis ikke samfundet kan stille det til rådighed for den ledige, skal man have ret til at fortsætte på sine dagpenge. Det er en jobgaranti.

Kl. 12:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 12:55

Joachim B. Olsen (LA):

Det vil så sige, at uanset om der er behov for den arbejdskraft i det private erhvervsliv eller i det offentlige, skal man betale nogen for at tage det arbejde. En arbejdstager har simpelt hen en ret til at få et job, uanset om en virksomhed har råd til eller brug for at ansætte vedkommende. Og det samme gør sig gældende i det offentlige, altså uanset om man i en kommune, en region eller inden for staten har råd til at ansætte nogle nye eller har brug for at ansætte nogle nye, skal man ansætte dem. Hvis man ikke vil det, skal man sørge for, at de fortsætter på dagpenge.

Altså, hvad er den logiske sammenhæng i det? Det giver jo ikke nogen mening. Det er jo faktisk planøkonomi af værste skuffe. Det system er ligesom prøvet én gang, og det gik ikke supergodt.

Kl. 12:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Christian Juhl (EL):

Det er nok, fordi hr. Joachim B. Olsen og jeg ser forskelligt på det. Hr. Joachim B. Olsen stirrer blindt på virksomhedernes profitmuligheder, og jeg stirrer måske lige så blindt på arbejdsløses muligheder for at være mennesker i det her samfund.

Der er altid behov for alle de arbejdsløse, vi har. Det er der også i øjeblikket. Kommunerne har fyret op mod 25.000 de sidste åringer, og de råber på at få løst deres opgaver, hvis ellers de havde folk ansat til det. Der er masser af ting, der skal laves i vores samfund, og det er helt grotesk, at nogle ikke må lave noget, og at ting ikke bliver lavet.

I øvrigt mener jeg, at det er en menneskeret at have et job; det står f.eks. i den danske grundlov, at vi har ret til et job. Og når samfundet ikke kan give os det job, mener jeg, det er ganske, ganske fair, at vi så har ret til at få en ydelse, så vi kan overleve, indtil vi får det job.

Kl. 12:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 12:57

Mai Henriksen (KF):

Enhedslisten afviser redningskrans til truede dagpengemodtagere. Enhedslisten har takket nej til et finanslovudspil, der imødekommer truede dagpengemodtagere, erfarer Politiken. Det var faktisk noget af det, man kunne læse på Informations hjemmeside i går.

Nu står Enhedslisten jo og taler dunder, og det må siges at være en flot retorisk tale, hr. Christian Juhl er kommet med. Så jeg skal egentlig bare spørge: Hvis Enhedslisten virkelig mener, at de vil holde hånden under de dagpengemodtagere, som er i fare for at falde ud af systemet, hvorfor i alverden har man så afvist regeringens tilbud?

Kl. 12:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:57

Christian Juhl (EL):

Nu har jeg ikke mandat til at forhandle finanslov med fru Mai Henriksen, så det er jeg nødt til at afstå fra. Der bliver gennemført forhandlinger, og de gennemføres stadig væk med Enhedslisten. Jeg kan desværre ikke afsløre, hvad de indeholder.

Vi er interesseret i at lave en aftale, fordi vi tror, at det vil være en kæmpe katastrofe, hvis de borgerlige kommer til at lave en finanslov. Vi er gået rigtig, rigtig langt i de forhandlinger indtil nu, og vi sidder stadig væk og forhandler. Det er det eneste, jeg kan sige om det. Jeg ville ufattelig gerne have fortalt om det, men det kan jeg desværre ikke.

Kl. 12:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mai Henriksen.

Kl. 12:58

Mai Henriksen (KF):

Nå! Jamen det er da sjovt, for Enhedslistens ordfører kunne jo godt referere fra forskningsforhandlingerne i mandags, som også er i finanslovregi. Så nogle forhandlinger kan man åbenbart godt referere fra i offentligheden, mens andre er mere lukkede. Se, det er jo meget interessant.

Jeg tror, at selv hr. Christian Juhl måske godt kan se, at det bliver teatertorden, og at det bliver torden og lynild. Det bliver også retorisk meget, meget fladt, når man så efterfølgende finder ud af, at En-

hedslisten jo rent faktisk har fået et tilbud på bordet og rent faktisk også samtidig har afvist det, som kunne have reddet de dagpenge-modtagere, som hr. Christian Juhl taler så varmt for.

Jeg mener bare, at det da må være dobbeltmoralisk, ja, at det endda kan være dobbelt flovt, som hr. Christian Juhl selv sagde det i en af de andre debatter, at man ikke selv går ind og tager det ansvar, der skal til for at få hjulpet til, men bare glider af og siger: Det var ikke nok.

Kl. 12:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:59

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg er også indimellem flov over ikke at have den overbevisningsevne over for regeringen, som jeg gerne ville have. Det har jeg desværre ikke. Jeg har nogle visioner om, hvor langt vi skal. Jeg vil gerne have åbnet den her lov, men det er der meget der tyder på at vi ikke får med den nuværende regering. Det er katastrofalt for de arbejdsløse. Skidt med Enhedslisten, dem skal man sāmænd ikke tænke så meget over. Vi skal nok klare os.

Men det er et særdeles stort problem for de arbejdsløse, at vi ikke får ændret dagpengeloven. Det er et særdeles stort problem, hvis ikke det ender med, at der med den her finanslov findes en varig løsning for de arbejdsløse. Og det er derfor, vi bliver ved med at arbejde for at finde sådan en løsning, så længe vi overhovedet får lov til at sidde med ved forhandlingsbordet.

Kl. 13:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Joachim B. Olsen, der er ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Nu har jeg været 1 år herinde på Christiansborg, og inden jeg kom ind i politik, hørte jeg nogle gange, at politik var et skuespil, og at der var spin osv. Det har jeg da så godt nok fået bekræftet med den her akutupakke, for her er der da tale om spin i absolut verdensklasse.

Altså, hvad drejer det sig om helt grundlæggende? Det drejer sig om, at vi har en presset regering; en regering, som ikke har formået at forklare danskerne, hvorfor den dagpengereform, man lavede i sin tid, faktisk virker; en regering, som er presset af sit parlamentariske grundlag, Enhedslisten, som har udtalt, at de nu er i opposition til regeringen; en regering, som ligger dårligt i meningsmålingerne og har fået kritik af fagbevægelsen osv. i forbindelse med det her dagpenge-spørgsmål.

Hvad skal man så gøre? Jamen så finder man på sådan noget her. Det er rent spin. Hvad ligger der i det? Man har betalt arbejdsgiverne 25.000 kr. for at slå nogle job op på en hjemmeside, og hvis der så er nogle, som er ved at falde ud af dagpengesystemet, som får et af de job, så får arbejdsgiverne 25.000 kr. Problemet er løst, sagde finansministeren.

Jeg synes, det er lidt morsomt. Situationen for de ledige er ikke morsom, for dem er det en katastrofe at miste jobbet, at miste tilknytningen til deres arbejdsplads og deres kollegaer. Derfor kunne man godt håbe på, at regeringen førte en noget mere offensiv vækstpolitik i stedet for at flytte rundt på lidt beskæftigelse fra det ene år til det andet osv.

Men hvorfor er det spin? Jo, det er det jo, fordi faktum er, at vi har et af de mest dynamiske arbejdsmarkeder i verden. Vi har en mobilitet på det danske arbejdsmarked, som næsten er lige så høj,

som den er på det amerikanske arbejdsmarked, og det er godt. Der bliver udbudt 700.000 job om året selv i en lavkonjunktur som nu. Alene fra den 1. april til den 30. juni var der 175.000, der kom i arbejde.

Vi har en arbejdsløshed på 6,2 pct. I historisk sammenhæng er det ikke specielt lavt, men i pressen og i fagbevægelsen og også blandt politikerne bliver man ved med at sammenligne arbejdsløsheden med en meget, meget kort periode sidst i 00'erne, hvor der var et boom og mangel på arbejdskraft osv., mens sandheden er den, at det ikke er sværere at få et job i dag, end det var i 2004 og 2005.

Modsat hvad hr. Bent Bøgsted sagde, er det faktisk sådan, at en ledig i dag gennemsnitligt går ledig i 20 uger. I 2004 var det 21,9 uger, og i 2005 var det 20,9 uger. Det er fuldstændig samme situation. Men i den offentlige debat kommer det til at lyde, som om det er en meget vanskeligere situation at stå i dag.

Igen vil jeg selvfølgelig gerne understrege, at det for den enkelte er en meget svær og trist situation, ingen tvivl om det, men vi skal jo føre en ansvarlig økonomisk politik herindefra, og der er man altså nødt til at tage udgangspunkt i, hvad der er virkelighed, og så tilrettelægge sin politik efter det.

Så synes jeg også, at der er noget problematisk i, at man har en politisk retorik og diskussion, hvor man ud fra egeninteresser åbenbart prøver at male et billede af, at arbejdsmarkedet simpelt hen er bundfrosset, og at det er meget, meget svært at få et job. For det betyder noget. Der er flere jobcentre og også a-kasser, som har sagt, at den her debat, hvor man maler det her billede af, at det er meget, meget svært at få et arbejde, er meget, meget skadelig. Den gør, at nogle ledige neddrogler deres arbejdssøgning, fordi der opstår en eller anden forventning om, at nu griber politikerne ind. Det er skadeligt ikke bare for samfundet, men i høj grad også for den enkelte.

For det, der er sandheden om den her reform, er jo, at den på sigt øger beskæftigelsen. Det er derfor, man har gjort det. Man forventer, at forkortelsen af dagpengeperioden vil øge beskæftigelsen med 13.000. Det vil sige, at det, man gør med den her reform, er, at man foretager et meget effektivt angreb på det, som vi alle sammen er enige om er det største problem, nemlig langtidsledigheden. Langtidsledigheden falder også i de her måneder. Den falder endda drastisk, og det gør den som en konsekvens af, at den her reform rent faktisk virker. Når ledige nærmer sig afslutningen af dagpengeperioden, gør de det, som er meget rationelt, nemlig at de søger en lille smule bredere. Derfor er den der retorik om, at man jo ikke vil gøre noget, at man jo bare har korslagte arme, ikke retvisende. Det, at man ikke vil pille ved det her, er ikke det samme, som at man ikke vil gøre noget, for reformen virker i sig selv, og det er meget, meget glædeligt.

Til sidst vil jeg sige, at retorikken om, at mange står til at måtte gå fra hus og hjem, heller ikke har hold i virkeligheden. BRFkredit var ude at sige, at de ikke forventer nogen stigning i antallet af tvangsauktioner. De har fået mindre end ti henvendelser fra folk, der er nervøse for deres økonomi. Jeg siger kun det her, fordi jeg synes, det er vigtigt, at vi holder debatten på et sagligt niveau. Det har man ikke gjort, og derfor sker der det, at man må lave sådan nogle snup-tagsløsninger her. Det, man bør gøre, er at føre en langt mere offensiv vækstpolitik. Tak.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er nogle spørgsmål. Den første for en kort bemærkning er hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokraterne.

Kl. 13:06

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg noterede mig, at hr. Joachim B. Olsen startede med at sige, at det her er spin. Jeg tror nok, at hvis en dagpengemodtager, som står for-

an at miste dagpengene i løbet af det næste halve år, ser det her, vil vedkommende nok tænke, at det dog er noget mærkeligt noget.

Det her handler jo om mennesker, det handler ikke om spin, det handler ikke om alle de ting, som hr. Joachim B. Olsen taler om. Det her er jo en dagsorden, som forholder sig til de mennesker, der er ude i virkeligheden, og ikke så meget til, hvad der foregår herinde. Det er en katastrofe for den enkelte ledige, det er vi enige om, men jeg kan så forstå, at hvordan midlerne skal være, er vi noget uenige om.

Virkeligheden er jo, at langtidsledige har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet igen, og derfor er det nødvendigt at komme med en løsning, også på den korte bane. Hvad er årsagen til, at Liberal Alliance ikke vil indse, at det er nødvendigt også at tage fat i det, der ligger lige for, men kun har syn for det, der ligger langt ude?

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:07

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det her *er* jo spin. Det er spin forstået på den måde, at dem, som debatten har drejet sig om, har været dem, der var på vej ud af dagpengesystemet, det er dem, man har snakket om man skulle gøre noget for. Så laver man så det her. Men som det er blevet sagt mange gange i dag, er det jo bare at flytte rundt, man rører rundt i gryden.

Jeg stillede ordføreren et spørgsmål, da han stod her på talerstolen, og det havde han ikke noget godt svar på. Jeg spurgte: Hvad med den, der nu i dag er røget ud af dagpengesystemet og er på kontanthjælp nu eller er blevet selvforsørgende? Ham er der ikke nogen hjælp til.

Det er det, der er spinnets i det, nemlig at man fokuserer på den her ene gruppe og i øvrigt taler om gruppen af arbejdsløse, som om det er den samme gruppe dag efter dag. Men det er det jo heldigvis ikke.

Det, man kan se, er, at reformen virker, folk kommer i beskæftigelse, langtidsledigheden falder i de her måneder markant, og det er meget positivt – også selv om man siger, at man ikke gør noget på den korte bane. Det, man gør, er, at man har gennemført en reform, og den virker – heldigvis for det. Derfor stor ros, også til ordføreren, for at stemme for den.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.
Kl. 13:09

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Den her situation er jo en akut situation – det er også derfor, det hedder en akutpakke – som er skabt af, at et borgerligt flertal her i Tinget har besluttet, at dagpengeperioden skal sættes ned. Ordføreren har jo ret i, at der løbende er nogle, der falder ud, det har jeg også sagt fra talerstolen i dag. Men med baggrund i den beslutning, der er taget her i salen, er der ekstraordinært mange, der er bragt i den situation.

Det er det, som de partier, der er ansvarlige, forholder sig til ved at gå ind og stemme for den her pakke. De forholder sig til den situation, som er skabt herinde i salen, og som ikke er skabt af påvirkninger ude i samfundet, sådan som ordføreren taler om her.

Hvordan kan det være, at Liberal Alliance så ikke vil være med til at sørge for at dæmme op for den beslutning eller konsekvenserne af den beslutning, som er taget herinde i forbindelse med genopretningspakken for 2½ år siden?

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen som jeg lige har sagt, virker reformen. Den virker i sig selv. Langtidsledigheden falder, mange af dem, der står til at være på vej ud, kommer i beskæftigelse nu, det er meget positivt. Men det, man gør her, er, at man forfordeler nogle andre. Vi har det sådan i Liberal Alliance, at vi som et liberalt parti ikke mener, at nogen skal forfordeles. Derfor synes vi sådan set, at det, der er vigtigst, er, at vi har et arbejdsmarked, hvor folk har lige muligheder for at tage et job, og derfor synes vi ikke, at den situation at være på kontanthjælp lige nu er en situation, som er mindre slem, end det er for den, der nu er på vej ud af dagpengesystemet. Derfor mener vi, at kontanthjælpsmodtageren eller den unge, der lige er blevet færdig med sin uddannelse, skal have en lige så stor chance for at få et job som alle mulige andre. Det tror vi sådan set på er sundest.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og den næste for en kort bemærkning er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 13:11

Eigil Andersen (SF):

Tak for det. Liberal Alliances ordfører og jeg bliver aldrig enige om, at fordi BRFKredit har lavet en opfordring på deres hjemmeside og fået ti henvendelser, er det belyst, at der ikke er nogen mennesker i Danmark, som, hvis de mister dagpengereetten, vil komme ud i problemer med at blive siddende i deres hus. Det bliver vi aldrig enige om, og det, som hr. Joachim B. Olsen siger, beviser ingenting.

Men jeg har et spørgsmål om noget andet. Og det handler om, at ordføreren korrekt nævner, at der er 700.000, der skifter job i Danmark om året – 700.000. Ud af det her kæmpestore tal er der så 12.500 job, som bliver beholdt langtidsledige. Det vil altså sige, at der er 687.500 job tilbage til alle andre. Hvordan søren – undskyld udtrykket – kan det dog fremstilles som et problem, at man reserverer så lille et antal job til langtidsledige?

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Joachim B. Olsen (LA):

Det var jo derfor, jeg startede med at sige, at det her er spin. Som ordføreren selv siger, er der jo ikke noget i det, for der er så stor rotation og mobilitet på det danske arbejdsmarked. Det er også derfor, reformen virker. Hvis det lykkes at skabe de her 12.500 job – der bliver ikke skabt nogen nye job, men lad os sige, at der bliver udbetalt de her bonusser – så siger al erfaring, at mange af dem jo ville være kommet i beskæftigelse alligevel, netop fordi reformen virker. For som ordføreren så rigtigt siger, er der den her enorme rotation. Og vi kan se, at da man forkortede dagpengeperioden fra 7 år til 5 år og fra 5 år til 4 år, steg beskæftigelsen markant, inden dagpengeperioden udløb.

Det er derfor, at det er spin. Reformen virker. Så bruger man 115 mio. kr., og det er jo skatteborgernes penge. Og så kan man synes, at det er et lille beløb eller et stort beløb, men det er i hvert fald ikke en særlig effektiv måde at bruge pengene på, og jeg synes, man skal bruge pengene med omtanke.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

ne sig, fordi fabrikkerne, industrien, var glade for, at de var der, at de passede deres arbejde, og at de var med til at skabe rigdom i Danmark. Så sker der det, at man flytter virksomhederne ud, og at nogle lukker, og så siger man: Nu kan man ikke bruge de her mennesker mere. Samtidig har man sat det ned fra 4 til 2 år, altså en afkortelse af det, de har betalt til hele livet, og så bliver de kasseret. Så siger Liberal Alliance: De skal bare klare sig selv, de kan sejle deres egen sø.

Kl. 13:13

Eigil Andersen (SF):

Nu har jeg hidtil opfattet det sådan – men det kan jeg selvfølgelig have misforstået – at Liberal Alliance vil stemme imod det her lovforslag, og det var derfor, jeg stillede spørgsmålet om, hvad problemet egentlig er i at reservere 12.500 job ud af en årlig jobomsætning på 700.000, som ordføreren selv nævnte der er. Og jeg har ikke forstået endnu, hvorfor det skulle være et problem. Jeg hører nærmest, at ordføreren er positiv over for det, men det kan vi jo få uddybet.

Så vil jeg stille et spørgsmål til Liberal Alliance, som jo egentlig er mest indstillet på, at folk bare skal sejle deres egen sø. Ordføreren siger, at reformen virker. Er det sådan, at de langtidsledige, som ikke kan finde et job, kan henvende sig til Liberal Alliance og få et job der?

Kl. 13:14

Jeg er rigtig glad for, at arbejdsgiverne er mere socialt anlagt end Liberal Alliance. Der kan jo ikke være mange arbejdsgivere, der er Liberal Alliancefolk, for de ser sådan lidt mere socialt på det. Men da man ingen løsning har fra Liberal Alliances side, kan jeg jo kun konstatere, at man vil lade dem sejle deres egen sø og gå fra hus og hjem. Er det ikke en god konklusion på Liberal Alliances politik?

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:14

Joachim B. Olsen (LA):

Grunden til, at vi ikke stemmer for, er, at vi ikke stemmer for regeringens spin, og at vi er imod den diskrimination, som ligger i det her lovforslag.

Det er jo noget frygteligt vås at sige, at arbejdsløse skal henvende sig til bestemte politiske partier for at få et job. Altså, hvad er det for noget snak? Politikere skaber ikke job; det er jo en illusion. Vi kan lave nogle rammevilkår i samfundet, der gør, at der kan komme vækst og beskæftigelse osv. Det er det, vi kan gøre. Der blev også sagt i dag, at regeringen har skabt 20.000 job osv., men det er jo løgn. Det har jeg et svar på fra finansministeren. Kickstarten skaber jo ikke nogen job, den flytter noget aktivitet i samfundet fra nogle år til nogle andre år, og det betyder, at der er lavere aktivitet lidt senere, flere arbejdsløse – man har ikke skabt noget som helst.

Det er sådan set det, vi efterlyser. Og det er det, man får, når man stemmer på Liberal Alliance, altså nogle, der fører en offensiv vækstpolitik, og som adresserer det, som vi kan gøre noget ved i Danmark, nemlig vores alt for dårlige konkurrenceevne, som er så dårlig, fordi vi har alt for høje byrder på erhvervslivet – det er simpelt hen for tungt og for omkostningsfuldt at producere i Danmark. Og der har været en mangel på reformer i det her land, hvilket har skadet vores konkurrenceevne.

Det kan vi gøre noget ved. Vi kan ikke gøre noget ved den krise, der er derude, det anerkender jeg, men der er nogle ting, vi kan gøre noget ved, og det vil vi gerne være med til. Og det er det eneste, vi politikere kan gøre. Alt andet er spin, og det er at stikke folk blå i øjnene. Det gør vi ikke.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Nej, der er en kort bemærkning mere. Men tak for svaret her. Hr. Jan Johansen, Socialdemokraterne, for en kort bemærkning.

Kl. 13:16

Jan Johansen (S):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om han ikke synes, at der er rigtig mange mennesker, som har arbejdet næsten et helt arbejdsliv, har betalt ind til en a-kasse, har betalt deres skat med glæde og aldrig har ligget samfundet til last. Man har heller ikke bedt dem om at uddan-

Joachim B. Olsen (LA):

Det var en helt igennem elendig konklusion. Altså, først vil jeg til det her med at sejle sin egen sø sige: Det, man skulle have gjort, var, at man skulle have gennemført den her dagpengereform langt tidligere. Man kan med rette bebrejde den tidligere regering, at den ikke gennemførte reformer, der øgede arbejdsudbuddet, dengang vi blev presset i 00'erne. Jeg husker ikke, at Socialdemokratiet var for det dengang. Tværtimod husker jeg, at Socialdemokratiet var imod alle reformer overhovedet.

Havde man været ansvarlig dengang, havde man gennemført det dengang, så havde det ikke ramt os så hårdt; så havde krisen osv. ikke ramt os så hårdt. Og så havde den person, hr. Jan Johansen snakker om, måske ikke stået i den situation, som vedkommende står i nu. Der må Socialdemokratiet også kigge indad og sige, at det var man ikke med på, og så sige undskyld.

Men det ændrer jo ikke ved, at den reform, man har gennemført, sådan set virker. Den havde virket bedre, hvis det havde været under højkonjunktur, men den virker stadig væk. Hvis vi skal gøre noget for, at der ikke er flere virksomheder, der flytter ud, skal vi se på de rammevilkår, vi tilbyder de virksomheder. Jeg ved ikke, om ordføreren var med på DI's årsmøde. Der hørte jeg i hvert fald nogle virksomhedsledere, der sagde: Vi vil meget, meget gerne have virksomheder i Danmark, men det bliver i stigende grad svært for os at have det, fordi rammevilkårene er for dårlige.

Så hvis ordføreren vil gøre noget for den arbejdsløse, han nævner, så lyt til, hvad vi siger. Vi har de svar på problemerne, som er efterlyst ude i erhvervslivet.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Jan Johansen.

Kl. 13:19

Jan Johansen (S):

Jeg vil prøve at spørge en ekstra gang: Vil Liberal Alliance være med til at hjælpe de her mennesker, så de ikke går fra hus og hjem? Med hensyn til de to-tre stykker, der har henvendt sig, vil jeg sige, at det er mange, mange flere, der kommer til at gå fra hus og hjem. De krav, vi stiller til de arbejdsløse i dag, er jo, at de skal kunne fragte sig ret langt, så nogle familier har to biler bare for at kunne komme af sted, og så kan de ikke få noget kontanthjælp eller noget som helst.

Så det sidste spørgsmål er: Vil Liberal Alliance være med til at hjælpe nogle af de mennesker, der her falder ud af systemet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:20

foran i køen i kommunerne, i virksomhederne, i regionerne og i staten. Og det har flere konsekvenser.

Kl. 13:20

Flere arbejdsmarkedsforskere og professorer, bl.a. en økonomiprofessor ved Aarhus Universitet og en professor i arbejdsmarkedsforhold ved Aalborg Universitet, har sagt, at de er stærkt bekymrede for, at akutupakken rent faktisk vil ekskludere og endda marginalisere en anden gruppe, som i øjeblikket kæmper for at få fodfæste på arbejdsmarkedet, nemlig de nyuddannede unge, som er arbejdsløse.

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen der er jo den der retorik, fordi man altid kan finde mennesker, som er ramt hårdt, og det kan man især i de her år. Det er der ikke nogen der ikke anerkender. Men hvad er løsningen på problemet?

Hvad er den løsning, der virker? 1: Det er at holde fast i det reformspor, vi har nu. For det, vi kan se lige nu, er, at langtidsledigheden falder, og det er jo enormt glædeligt. Hvorfor falder den? Fordi man har lavet den her reform, altså fordi den sådan set virker. 2: Det er, hvis vi skal hjælpe de mennesker på en rigtig måde, at sørge for, at virksomheder har lyst til at blive i det her land, og at virksomheder har lyst til at komme til det her land.

Det er det, vi kan gøre. Og at foregive befolkningen, at vi herindefra kan gøre noget andet end det, er simpelt hen at stikke dem blå i øjnene. Det gør vi ikke, så vil vi hellere sige sandheden.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Mai Henriksen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Først og fremmest vil jeg egentlig starte med at takke for en rigtig god debat. Det har dog også været en hård debat med mange hårde ord og mange sværds slag, men det er nok, fordi det her er et emne, som ligger os alle sammen rigtig meget på sinde.

Arbejdsløshed er for langt, langt de fleste mennesker en ulykke. Man mister både sin indtægt, og man mister sine kollegaer, og det kan være svært at finde et nyt arbejde igen. Udfordringen i dag er jo netop at skaffe arbejde og skabe nye arbejdspladser.

Men regeringens såkaldte akutjobordning får altså ikke flere i beskæftigelse; reelt oprettes der ikke et eneste nyt job i Danmark. Der er derimod tale om en omfordelingsordning, hvor en økonomisk forskelsbehandling vil få indflydelse på, hvem der i sidste ende får jobbet.

Det Konservative Folkeparti er derfor ikke glad for en sådan en støtteordning; vi mener, at pengene hellere skulle bruges til at sænke virksomhedernes omkostninger, for det er i sidste ende det eneste, der skaber reelle job i Danmark.

Danmark er i økonomisk krise, og der bliver jo ikke skabt mange job. Sidste år var regeringens bud på væksten en kickstart – det var svaret. Men kickstarten viste sig ikke at virke. Det eneste, som blev kickstartet med regeringens finanslov sidste år, var grænsehandelen. Man vedtog en finanslov, som hævdede afgifterne med 5 mia. kr., og som betyder, at selv fynboerne nu kører til grænsen for at handle varer, køre deres bil til autoservice, gå til tandlæge og meget, meget mere.

Så kom akutupakke I, som blev lanceret i august; en akutupakke med tiltag, der skulle forhindre ledige i at falde for dagpengegrænsen. Og flere af elementerne var jo sådan set velmente. Jobrotation og et særligt jobberedskab lyder jo fint, men det vil formentlig ikke gøre den store forskel. For problemet er, at arbejdspladserne ikke er der, og der kommer ikke flere arbejdspladser af, at der er lidt mere jobrotation og et jobberedskab i kommunerne.

Så kom akutupakke II, som blev lanceret meget flot af regeringen – 12.500 langtidsledige i job, var overskriften – og så begyndte regeringens store omfordelingscirkus ellers. For nu skal de langtidsledige

Når folk sådan sidder derhjemme i stuerne og tænker, hvad den der akutupakke egentlig er, tror jeg, at så skal vi jo sige det ærligt, som det er. Det er en hjemmeside, hvor der bliver slået job op med en bestemt mærkat på. Jeg var lige inde på hjemmesiden her til formiddag. Der var opslået 27 job. Altså, vi er lidt langt væk fra de her 12.500 job.

Man kan så også spørge sig selv: Kommer det her overhovedet til at virke? For en undersøgelse viste jo, at de fynske borgmestre i høj grad tvivler på, at det her har en effekt; de kan godt have sympati for de ledige, men de er meget varsomme med at pådutte kommunale ledere noget og dermed tilgodese de langtidsledige, når der skal besættes job. For der er ikke præcedens for, at man politisk blander sig i, hvem der skal ansættes hvor.

Når ikke engang de socialdemokratiske borgmestre på Fyn vil komme regeringen til undsætning, bliver det rigtig svært at se, hvordan KL som helhed vil garantere – og bemærk udtrykket garantere – de 3.000 akutjob, som der er blevet lovet.

Så hvad skal der gøres? Og hvad kan der gøres? Desværre er regeringens bud på det den her offentlige støtteordning, som ikke skaber nye job, men som blot omfordeler besættelsen af allerede eksisterende job. Jeg synes faktisk, at det er trist, og jeg synes, at det er lidt ærgerligt, at regeringen er så fantasiløs, at den kun kan tænke i offentlige støtteordninger, frem for at gøre det, som rent faktisk er nødvendigt, det, som er påkrævet, nemlig at sænke virksomhedernes omkostninger.

For der skal sådan set ikke ret meget nytænkning; arbejdspladserne kommer ved at skabe de rette forhold for erhvervslivet. Når erhvervslivet ikke skal bøvle med afgifter, skatter eller administrative byrder, har det jo rent faktisk mulighed for at bruge tiden på at tjene penge. Når man tjener penge, når man driver forretning, er der jo ikke langt til, at man kan ansætte en ny medarbejder, ligesom der ikke er langt til, at man må fyre en medarbejder, når man har faldende omsætning.

Der findes kun én rigtig redningsplan for dansk økonomi, og det er lavere offentlige udgifter og færre omkostninger i virksomhederne. Derfor burde regeringen arbejde på at få en erhvervspakke med i dette års finanslov, som netop kan sikre bedre vilkår for virksomhederne, så vi kan få skabt reelle nye job herhjemme.

Det tror jeg vil ændre på ledighedstallene. Og så er der ikke bare Beskæftigelsesministeriets talmagi, som ingen forbindelse har til virkeligheden.

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokraterne, for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det var da godt nok noget af en afslutning på den svada, der kom her. Så det er talmagi i Beskæftigelsesministeriet, der gør, at der er i tusindvis af mennesker i Danmark, der står til at miste deres dagpenge den 1. januar. Det synes jeg da godt nok er noget af en påstand – vi kan lade den stå et øjeblik.

Så vil jeg i stedet for notere mig, at Konservative har meldt sig ud af kampen her, taler udenom, taler om andre ting, taler om grænsehandel, og hvad ved jeg, og dybest set overhovedet ikke interesse-

rer sig for, at der er ledige i Danmark, der står for at miste deres dagpenge. Det er vi jo så heldigvis andre partier i Folketinget der gør, partier, der vil tage det ansvar.

Det eneste svar, som den konservative ordfører har, er, at der også er nogle borgmestre på Fyn, der åbenbart synes, at de ikke lige vil melde sig ind. Jamen herregud, hvor er Konservative henne her?

Hvad er Konservatives bud på, at der er 12.500 mennesker, som vi ved det her snuptag kan være med til at sikre ikke mister dagpengene efter den 1. januar? Hvad er Konservatives svar?

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Mai Henriksen (KF):

Jeg tog det faktisk netop med i mit svar, så der ikke kunne sidde en masse socialister og sige: Hvad er det, Konservative vil gøre? Altså, derfor brugte jeg egentlig en del af min tale på at sige, hvad vi vil gøre, og det er jo netop at reducere omkostningerne og gøre det nemmere at drive forretning. Og jeg prøvede at give eksemplet med, at når det er, man fokuserer på at kunne drive sin forretning frem for at bøvle med afgifter og skatter, og hvad der ellers måtte være af bureaukrati, så vil man jo kunne gå fra at have en faldende omsætning til måske endda at kunne have en stigende omsætning, og hvad sker der så? Så kan man jo hyre en mere.

Altså, talmagien går på de 12.500. Det er ikke sådan, at jeg overhovedet problematiserer ledighedstallene, det gør jeg på ingen måde. Men det er jo talmagi at sige, at man skaber 12.500 job til dem, der ved at falde ud af dagpengesystemet. Jeg tror faktisk, rigtig mange derhjemme egentlig havde regnet med, at nu kom der rent faktisk en løsning, men det er jo ikke løsningen, for virksomhederne kan jo ikke garantere, at der bliver skabt job og ansat folk, som er ved at falde ud af dagpengesystemet, og det kan de offentlige myndigheder heller ikke.

Så får jeg at vide, at jeg taler udenom, fordi jeg både taler om kickstarten og om akutpakke 1. Altså, i virkeligheden hænger det her jo rigtig, rigtig godt sammen. Det handler om, hvordan vi får skabt arbejdspladser. Hvis det at tale udenom er at begynde at tale om, hvordan vi får skabt vækst, og hvordan vi får skabt danske arbejdspladser, så kan jeg godt forstå, at vi ikke er helt på bølgelængde, når det handler om den her debat i dag, for udgangspunktet må da alt andet lige være, hvordan vi får folk i job, frem for hvordan vi får omfordelt nogle, sådan at der er nogle, der kommer forrest i køen, men så sandelig også nogle, der kommer bagest i køen. Dem har vi ikke hørt meget tale om i dag fra regeringspartiernes side, og det er rigtig ærgerligt.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 13:28

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Der er faktisk rigtig mange spørgsmål, jeg kunne tænke mig at stille. Desværre har vi jo ikke så meget tid som spørgere her, så skulle man have nogle flere bemærkninger.

Altså, det er jo virkelighed, det handler om her, og det kan jeg høre at vi er enige om: 12.500. Det er også en virkelighed, der handler om, at der bliver slået job op på Jobnet, og jeg synes jo, det er fantastisk, at der allerede nu på den portal, der er åbnet, er 27 job. Der kunne godt være mange flere, men lovforslaget er jo ikke engang vedtaget endnu. Det er 9 dage siden, der blev indgået en aftale, så det er rigtig, rigtig fornemt, at der allerede nu er folk, der er op-

mærksomme på, at der er mulighed for at slå job op på den her på portal. Vi kan kun se frem til, at der kommer endnu flere.

Det, som er virkeligheden, er jo, at der er – og Konservative har selv været med – indgået en række aftaler, som skal sikre, dels at vi får skabt flere arbejdspladser i Danmark, dels at det bliver nemmere at drive virksomhed. Jeg tror da, at den skatteaftale, som blev indgået tidligere på året, er med til, at det går i den retning.

Det, som det her handler om, er jo ligesom at blænde ned for det lange lys og så lige kigge engang på, hvad det er, der ligger lige for, hvad det er, der er lige foran vores fødder. Og det er, at der er en masse mennesker, uanset om vi nu har taget de andre beslutninger, som står til at miste deres dagpenge, miste forsørgelsen. Det har vi en mulighed for at gøre noget ved, og det har vi også en mulighed for at påtage os ansvaret for. Hvorfor vil Konservative ikke påtage sig det ansvar?

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Mai Henriksen (KF):

Et øjeblik var jeg helt nervøs for, at den socialdemokratiske ordfører var blevet mundlam, og det er jeg rigtig glad for ikke er tilfældet (*Lennart Damsbo-Andersens (S) mikrofon strejkede, da han skulle indlede sin korte bemærkning til ordføreren*).

Det er meget interessant, når man taler om virkelighed og spin, og i min verden er der altså tale om spin og om et gigantisk fupnummer, når det er, at man foregøgler langtidslidende danskere, langtidslidende borgere, at der venter et job på dem rundt om hjørnet. Og jeg må bare erkende, at jeg altså ikke er imponeret over, at der er blevet slået 27 job op på den pågældende hjemmeside inden for 9 dage. Altså, hvis det her virkelig skal rykke noget, hvis det skulle have rykket noget, var der jo langt, langt flere, som skulle have taget ejerskab til det her.

Vi kan se, at der ikke bliver taget ejerskab. Kommunerne tager ikke ejerskab, og det gør ordføreren socialdemokratiske venner heller ikke, dvs. de borgmestre, der er socialdemokrater. Virksomhederne tager ikke ejerskab, de siger: Vi kigger først og fremmest på det menneske, der sidder foran os til jobsamtalen. Vi kigger på kompetencerne, kvalifikationerne, det er ikke spørgsmålet om, hvor lang tid man har været ledig, der er afgørende for, hvem det er, vi vælger til at besætte et job.

Så må jeg bare sige en enkelt ting, og det er, at nu er der blevet sagt rigtig, rigtig mange ting fra Socialdemokraternes side i dag om dagpengereformen, men faktum er jo, at man har accepteret dagpengereformen. Regeringen har accepteret dagpengereformen, og det kan vi jo se at Enhedslisten har det rigtig, rigtig svært med. Og det kan jeg godt forstå at Enhedslisten som parlamentarisk grundlag for regeringen har det svært med, men inden man begynder at råbe så højt, bliver man altså nødt til også at vedkende sig det ansvar, nemlig at man er lige så stor en del af den reform, som vi er på nuværende tidspunkt.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Det er hr. Eigil Andersen fra SF, der har en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Eigil Andersen (SF):

Jeg er blevet meget forbavset over, at De Konservative vil stemme imod den her lov, fordi jeg traditionelt har opfattet De Konservative som et parti, som også lagde vægt på at tage et vist socialt ansvar. Så jeg opfatter det som et brud med den linje, at man så nu tilsyneladende vil stemme imod.

Ordføreren hæfter sig meget ved, at hvis man nu hjælper langtidsledige, går det f.eks. ud over nyuddannede arbejdsløse. Betyder det, at ordføreren mener, at man aldrig må hjælpe specielle grupper på arbejdsmarkedet, men at man altid skal hjælpe alle? I forvejen har vi, som det også er nævnt, videnpilotorordningen, som er en særlig ordning, der skal hjælpe nyuddannede, f.eks. akademikere, i arbejde fra arbejdsløshed, og vi har jo også andre eksempler på ordninger, som er blevet lavet. Gennem satspuljen giver vi f.eks. tilskud til Senior Erhverv, som gør et stort stykke arbejde for at skaffe job til ældre arbejdsløse.

Så er det ordførerens principielle synspunkt, at man aldrig må hjælpe en gruppe af arbejdsløse, at man altid skal hjælpe alle? Jeg tror, vi står os ved, at vi siger, vi gerne må hjælpe specielle grupper.

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:33

Mai Henriksen (KF):

Et fantastisk skønt spørgsmål. Der er jo rigtig, rigtig stor forskel på, om den indsats, man iværksætter, kommer til at gavne. Vi kan jo se på videnpilotorordningen, at den virker. Vi får bl.a. rent faktisk unge akademikere, som står uden job, i arbejde, og ikke bare får vi dem i arbejde, vi får dem også ud i jobåbninger, hvor der ellers traditionelt ikke har været akademisk arbejdskraft, og det fører endda til en stigende omsætning i virksomhederne. Det kan man jo som konservativ kun synes er pragtfuldt.

Med hensyn til seniorjob kan vi jo også se, at det også for sin del i høj grad virker. Så ved jeg godt, der er en række kommuner, som kan være bekymrede for – og den bekymring bør man jo egentlig tage alvorligt – om ikke de økonomiske byrder faktisk bliver for store. Men det, der jo er hele udfordringen med det her lovforslag, er, at vi som konservative ganske enkelt tvivler på effekten. Når både kommunerne, både de røde og de blå, siger, at de ikke vil garantere job til de langtidsledige, og når politikerne siger, at vi intet kan gøre for at hjælpe de langtidsledige, at vi ikke vil blande os i, hvordan der bliver besat job ude i institutionerne, om det så er på skoler, eller det er i hjemmeplejen, og når vi kan se, at virksomhederne afviser at kunne garantere de her job, de enkelte virksomheder, hvordan i alverden er det så økonomisk ansvarligt overhovedet at stemme for det her, når der er så mange, som tvivler på effekten af det her lovforslag?

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Endnu en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:34

Eigil Andersen (SF):

Nu bliver det så sagt, at ordningen ikke virker, men det er så et andet argument end det, som jeg gerne vil diskutere. Jeg vil gerne diskutere argumentet om, at den her indsats over for langtidsledige skulle ødelægge nogle muligheder for nyuddannede. Det var egentlig det, som var mit tema. For der vil jeg sige, at der også er et initiativ på vej, som jeg synes er klogt, i regeringens finanslov, som skal handle om, at man kan hjælpe ufaglærte med at få en faglært uddannelse.

Der kan man jo på tilsvarende måde sige, at hvis der kommer flere faglærte, bliver der flere, som kan konkurrere om jobbene. Det, jeg mener er den rigtige politik, er, at vi skal kunne hjælpe unge, vi skal kunne hjælpe langtidsledige, vi skal kunne hjælpe ældre arbejdsløse, vi skal kunne hjælpe ufaglærte med at blive faglærte, vi skal kunne tage højde for de forskellige grupper, der er. Det er det, som er den rigtige metode, og ikke et synspunkt om, at man altid skal hjælpe alle altid.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:35

Mai Henriksen (KF):

Jeg tror mere, det var en bemærkning. Nu konstaterede ordføreren i sit forrige spørgsmål, det fik jeg faktisk slet ikke adresseret, at Det Konservative Folkeparti er meget socialt bevidst parti. Det er jeg helt enig i.

Men det, der jo er det vigtige her, er at undlade at foregøgle langtidsledige løsninger, som ikke er reelle, underforstået at når vi gerne ønsker at håndtere den ledighed, for det skal guderne vide at vi også ønsker, så har vi bare nogle andre svar, og det er jo o.k. at være uenige. Regeringen satser på offentlige støtteordninger, og Det Konservative Folkeparti satser på, at det er gennem jobskabelse, at man bl.a. kan vise sit sociale ansvar i den her sammenhæng, som jo er netop at overgå fra at være på offentlig forsørgelse, altså at være på dagpenge, til at komme i job.

Det var også derfor, jeg startede med – og det håber jeg at ordføreren bemærkede – at det er en ganske, ganske stor ulykke for langt hovedparten, langt de fleste mennesker i det her land, en kæmpestor ulykke, at være arbejdsløs. Det står vi da ved at det er, og vi skal da gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at hjælpe dem ind, men vi skal hjælpe dem ind i reelle job frem for at foregøgle dem en løgn og noget bedrag.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Jan Johansen fra Socialdemokraterne for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg kan næsten ikke høre forskel på Liberal Alliance og Konservative lige på det her område, men jeg kan selvfølgelig se forskel på ordførerne. Jeg synes, at ordføreren fra Konservative er meget kønnere.

Nu når ordføreren og Konservative ikke vil hjælpe de her mennesker, er jeg jo rigtig glad for, at deres samarbejdspartnere, arbejdsgiverne, gerne vil de her ting og har et meget større socialt hjerte, end De Konservative har i forbindelse med det her emne. Samtidig siger ordføreren også indimellem, at man skal skabe optimisme og flere job.

Jeg synes, at man er på afveje på den måde, at man jo ikke skaber optimisme, ved at man står og kaster 10.000-12.000 familier ud af dagpengesystemet, så de risikerer at få deres eksistensgrundlag revet væk under sig.

Hvad vil ordføreren gøre ud over det, som ordføreren selvfølgelig hele tiden har sagt, nemlig at man vil gøre det billigere, så arbejdsgiverne skaber nogle flere job? Det vil jo ikke hjælpe de her mennesker. Det er en langvarig proces, og man har også fra den borgerlige regerings side haft 10 år til at gøre det i, og det blev ikke gjort. Hvad vil man gøre ud over det, som ordføreren indtil nu har sagt man vil gøre?

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Mai Henriksen (KF):

Jeg synes også, at hr. Jan Johansen er ganske køn. Egentlig kunne jeg stille spørgsmålet tilbage og spørge ordføreren, hvordan det føles

at bo så tæt på Nyborgs borgmester – nu ved jeg jo, at ordføreren er fra Kerteminde – som har sagt, at den her akutpakke er udtryk for sovjetiske tilstande, hvis det er, man fra politisk hold skal sidde og bestemme, hvordan de her akutjob skal fordeles, men det skal jeg nok undlade.

Den helt kortsigtede løsning er jo også den helt langsigtede løsning. Jeg er faktisk meget glad for, at hr. Jan Johansen også anerkender, at der ikke er nogen snuptionsløsninger på det her. Derfor skulle man også være startet meget tidligere, og det kunne jo have været, ved at man havde forbedret forholdene for erhvervslivet.

Lad mig tage et andet ordførerskab, jeg har, nemlig ligestilling. Forleden behandlede vi et fantastisk interessant lovforslag om at lave måltal for kvinder i alle bestyrelser og også på topposter. Det kommer til at koste 18 mio. kr. at lave den indrapportering. Altså, undskyld mig, hvis man virkelig vil hjælpe vores virksomheder herhjemme, så skal man da ikke give dem en ekstraregning på 18 mio. kr., for at de i virkeligheden bare kan rapportere et måltal på 0 for, hvor mange kvinder de har tænkt sig at have næste år.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Jan Johansen for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Jan Johansen (S):

Jeg vil bare sige til ordføreren, at jeg jo bor i et område, hvor der er lukket en virksomhed, og hvor der er 5.000-6.000 mennesker, der er blevet afskediget, så jeg ved godt, hvordan det er at stå til måske lige om lidt at falde ud af systemet.

Men jeg synes ikke, at jeg fik et svar, der gav noget, så jeg kan gå hjem til mit bagland og sige til dem, at Konservative gerne vil hjælpe de mennesker, der står til at falde ud af systemet. Jeg kan tværtimod gå hjem og sige, at de ikke vil hjælpe de her mennesker. Jeg har ikke fået svaret endnu, men jeg kan jo spørge ordføreren en ekstra gang: Hvad vil De Konservative gøre for at hjælpe de mennesker, der lige om lidt står til at falde ud af systemet, så de ikke får hevet deres eksistensgrundlag væk under sig?

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:40

Mai Henriksen (KF):

Jeg er godt bekendt med en række af de mennesker, som hr. Jan Johansen nævner. Jeg taler også selv med dem. Jeg kan i øvrigt tilføje, at der jo også kommer de her mange fyringer på Dalum Papirfabrik, som også udgør en stor udfordring.

Svaret, som hr. Jan Johansen kan tage med hjem til de her folk, er, at Det Konservative Folkeparti vil skabe reelle job, altså virkelige job, som rent faktisk eksisterer, og som man kan søge, frem for at foregøgle, at der lige pludselig er 12.500 job. Det er job, som ingen kan sige hvor skal være, som ingen vil tage ansvaret for hvor skal være.

Vi oplever jo, at hverken virksomheder eller kommuner tager et ansvar. Der er ikke en borgmester, der siger: Det er søreme hos mig, at vi finder de her job. Alle skubber ansvaret fra sig.

Det er derfor, at jeg nærer stor tvivl om, at den her akutpakke til 115 mio. kr. kommer til at virke. Det er også derfor, at jeg tror, at de penge kunne være brugt bedre. Det Konservative Folkeparti vil skabe reelle job. Det er det svar, hr. Jan Johansen kan tage med tilbage til dem, som han snakker med.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det hr. Christian Juhl fra Enhedslisten for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Christian Juhl (EL):

20.000 mennesker er i risikozonen for at miste deres dagpenge og dermed en væsentlig del af deres forsørgelse. Regeringen prøver nu at sige, at den vil satse på at redde 12.500. De sidste 7.500 skal så klare sig selv.

Om det så er 5.000, er det så ikke lidt arrogant eller måske lidt kynisk, at et parti, som har ansvaret for den reform – altså den reform, som er årsagen til, at folk falder ud – bare siger: Nej, vi vil bare skabe reelle job.

Fru Mai Henriksen ved jo godt, at man ikke kan skabe reelle job på nogle få måneder. Der er maksimalt 8 måneder til at løse det her. Vi skulle jo have været i gang i foråret, men jeg har nævnt, hvorfor vi ikke kom det.

Er det ikke lidt arrogant, når man selv har ansvaret for den lov, som er årsagen til, at folk ryger ud?

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Mai Henriksen (KF):

Man kan jo netop godt skabe reelle job. Hvis man sørger for, at virksomhederne har nogle forhold, der gør, at de kan konkurrere og udvikle deres produkter, så de kan afsætte dem, hvis der endelig rent faktisk kommer fokus på at drive virksomhed, vil man jo netop opleve, at det kan gøres på en måde, så de forhåbentlig kan få en stigende omsætning og ad den vej også kan hyre en frem for at fyre en.

Når nu vi taler om kynisme, når nu vil taler om arrogance, synes jeg, det er fantastisk imponerende, at Enhedslisten i dag har skoset og skoset og brugt de virkelig store ord i den her debat. Men da man selv blev inviteret til forhandling hos finansministeren, da man selv blev præsenteret for et tilbud om netop at redde de her mennesker, hvad var svaret da fra Enhedslisten? Man sagde nej. Man sagde måske endda nej tak, men man sagde nej.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Christian Juhl (EL):

Jeg skal gerne senere orientere fru Mai Henriksen om, hvad Enhedslisten har svaret, når vi får lov til at svare. Vi har ikke svaret noget endnu, det kan jeg afsløre. Det kan godt ske, at pressen synes, vi har svaret, men det har vi ikke gjort. Vi har også et møde til gode endnu, måske flere, vil jeg tro. Jeg vil ikke diskutere, på baggrund af hvad en avis skriver, når det er usandt.

Jeg vil gerne koncentrere mig om, hvad Konservative mener om de 20.000 arbejdsløse, der risikerer at falde ud nu på grund af Konservatives politik. Man kan selvfølgelig vælge at snakke meget udenom. Man kan også vælge at erkende, at man har lavet en forkert politik, der bringer folk i en meget alvorlig situation. Så kan det ikke nytte noget at snakke om, at man vil skabe arbejdspladser. Det vil alle her i salen, tror jeg. Alle vil gerne skabe reelle arbejdspladser. Det tror jeg sågar endda regeringen vil.

Det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om konsekvenserne af en forkert lovgivning, som nu hober sig op i en størrelsesor-

den, som man vistnok skal være både døv og blind for ikke at bemærke. Der vil jeg høre: Hvad er Konservatives bud på det akutte problem for de mennesker, der nu er i fare? De får ingen job af, at man snakker om, at man vil skabe job, for det tager tid. Det tager måske endda lang tid. Det kan være, det tager adskillige måneder. Det er her og nu, der er et akut problem, fordi ingen har villet være med til at ændre på fadæsen fra 2010.

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Mai Henriksen (KF):

Det er meget fint at kunne snige sig udenom ved at sige, at man er i finanslovforhandlinger og ikke kan sige noget. Jeg vil glæde mig til den dag, hvor man så rent faktisk kan få noget at vide.

Problemet er bare, at det generelt ikke er melodien og takten fra Enhedslisten. Når jeg oplever, at der bliver lækket direkte fra mandagens forhandlinger med forskningsministeren – i øvrigt et læk med løgnagtige oplysninger, som ingenting har på sig, om et andet parti end De Konservative, og det parti var også med til forhandlingerne – kan jeg bare konstatere, at der er forskellig praksis for, hvornår man godt kan lække noget, hvornår man godt kan informere, og hvornår man ikke kan informere.

Svaret må være, at Enhedslisten ikke har svar på rede hånd. Enhedslisten sagde nej til og tog ikke det udspil, som kom fra regeringen.

Så siger hr. Christian Juhl, at Konservative har ført en forkert politik. Det tror jeg ikke vi har. Men jeg kan faktisk godt medgive, at vi ikke har gjort nok, for den fuldstændig klare politik, vi skulle have haft, mens vi sad i regering, var at få skåret ned på de afgifter, der er, og få fjernet en masse af det bureaukrati, der er, og få sænket skatten endnu mere, så det kan betale sig at arbejde.

Jeg kan snart ikke tælle alle de gange, vi har stået i Folketingssalen inden for de seneste år og debatteret, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er jo barokt overhovedet at have diskussionen. Selvfølgelig skal det kunne betale sig at arbejde.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det hr. Henning Hyllested, Enhedslisten, for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Henning Hyllested (EL):

Det minder næsten om en bodsgang, når ordføreren fortæller om alt det, man ville have gjort eller skulle have gjort for at komme problemet i forkøbet. Det gjorde man jo så ikke, tværtimod medvirkede man altså til en reform, som har skabt problemet med, at folk nu her pr. 1. januar begynder at falde ud af dagpengesystemet og for nogles vedkommende står over for at måtte gå fra hus og hjem, i og med at de kommer ud og skal have kontanthjælp, som de ikke kan få af forskellige årsager, fordi kontanthjælpssystemet er skruet sådan sammen, at de ikke kan det.

Det er ikke, fordi jeg ikke sagtens kan dele den skepsis, som ordføreren har over for akutpakken. Men der er jo altså et akut problem – det vil ordføreren vel medgive – og der er det vel ikke noget svar at blive ved med at sige: Jamen vi skulle bare have gjort det, men det har vi jo altså ikke gjort, så det, vi skal gøre, er alligevel det der med at sænke omkostningerne for erhvervslivet, sikre løntilbageholdenhed for lønmodtagerne, sikre skattelettelser til de allerallerhøjeste lønnede og de rigeste her i landet. Det skaffer vel ikke én eneste i job pr. 1. januar.

Så jeg har stadig væk ikke fået svar – og jeg har lyttet ganske nøje – på, hvad Det Konservative Folkeparti vil gøre i den her akutte situation.

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Mai Henriksen (KF):

Nu er det heller ikke altid sådan, når man svarer, at Enhedslisten opfatter, at der er tale om et svar. Men jeg vil da gerne starte med at sige: Undskyld, at vi ikke littede skatten noget mere. Det havde jeg da rigtig, rigtig gerne set, det er der ikke nogen tvivl om.

Så er jeg faktisk rigtig glad for den anerkendelse, som Enhedslisten kommer med. Den anerkendelse synes jeg er vigtig, og det ville have klædt regeringspartierne også at komme med den. Det er en anerkendelse af spørgsmålet om eller i hvert fald en tvivl om, om den her akutpakke overhovedet kommer til at virke.

Det ville jo have klædt alle ordførerne i den her sal, hvis man havde ladet være med at tale om talmagi ovre fra Beskæftigelsesministeriet og havde sagt helt åbent og ærligt: Det er jo ikke 12.500 reelle job, vi taler om; det er 12.500 mulige bytten rundt-ordninger, så der er nogle, der kan komme i job.

Men hvad vi helt nøjagtigt vil gøre nu og her, er da meget enkelt. Altså, når eksempelsvis det lovforslag, jeg talte om lige før, hvor man laver måltal for kvinder, kommer til at koste 18 mio. kr., vil jeg sige: De 18 mio. kr. kunne man da have brugt til at drive forretning for, de 18 mio. kr. kunne man da have brugt til at udvikle sin virksomhed for, til at få sat gang i hjulene, til måske endda at kunne få ansat en ekstra mand ude i produktionen for.

Det kan man ikke længere nu, for nu skal de bruges til at indrapportere et dumt tal til ligestillingsministeren. Tak for det da.

Kl. 13:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 13:49

Henning Hyllested (EL):

Men jeg vil stadig væk sige: Hvis nu vores fælles skepsis står til troende, er der jo altså nogle, der falder ud af systemet. Og der har jeg jo ikke set noget bud fra Det Konservative Folkeparti på, hvad man så gør i den situation.

Jeg håber inderligt, at akutpakken slår til, men man er jo nødt til at tage højde for, at det gør den måske ikke, i og med at det er en hensigtserklæring. Og der har jeg stadig væk ikke hørt noget bud fra Det Konservative Folkeparti på, hvad man så gør ved folk, der står over for at falde ud af dagpengesystemet pr. 1. januar.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 13:49

Mai Henriksen (KF):

Jamen det er rart, at vi deler den fælles skepsis, som jeg sagde lige før.

Når vi er modstandere af det her lovforslag, som koster 115 mio. kr., er det jo, fordi vi er overbeviste om, at de 115 mio. kr. kan blive brugt bedre andetsteds.

Lad mig give et helt konkret eksempel på et sted, hvor de kan blive brugt bedre. De kan blive brugt i Højteknologifonden. Jeg ved godt, at det er noget, Enhedslisten kalder for en støtteordning til erhvervslivet, men det er ikke en støtteordning til erhvervslivet. Hvis

man går ind og ser på de resultater, som de har skabt, vil man kunne se, at nøjagtig ligesom videnpilotordningen er med til at få nyuddannede, arbejdsløse akademikere i job, er Højteknologifonden og dens projekter med til at få virksomheder til at entrere på nye markeder, til at få virksomheder til at udvikle nye produkter osv. osv.

Det er alt sammen tiltag, som er med til at skabe øget omsætning, og hvad kan man, når man har en øget omsætning? Man kan eksempelvis hyre en enkelt medarbejder eller to frem for at fyre, som vi ser i øjeblikket. Men det vil Enhedslisten jo heller ikke være med til.

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:50

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er faktisk lidt i tvivl om, hvor jeg skal starte henne, for jeg har lyttet meget til dagens debat, og da debatten startede, var jeg egentlig sådan ret opløftet. Undervejs i debatten har jeg siddet og fulgt med i, hvordan det egentlig udvikler sig med akutjob inde på www.jobnet.dk. Mens Folketingets politikere har diskuteret, er der faktisk blevet opslået stillinger. Der er blevet søgt efter akademikere, der er blevet søgt efter HK-bistand. Jeg har set opslag på DI's hjemmeside, hvor direktører fra førende danske firmaer siger, at man er stolt over den aftale, der er blevet indgået.

I morges vågnede jeg selv til nyheden om, at regionerne har lavet en fordelingsnøgle regionerne imellem. Regionernes formand, Bent Hansen, siger:

Vi lever op til den her aftale, vi målretter 800 job til de udfaldstruede.

I går blev der lavet en bred politisk aftale – arh, bred er måske så meget sagt – men en politisk aftale på Københavns Rådhus, hvor de københavnske politikere blev enige om at gøre en særlig indsats for at målrette stillinger til de udfaldstruede. Og det er ikke ret lang tid siden, at Aarhus Kommune meldte ud, at dér tilvejebringes der, jeg tror der blev nævnt 150 stillinger.

Derfor går jeg egentlig rundt og er ret opløftet, for man kan jo godt bruge tiden på at diskutere, hvad man kan gøre for de udfaldstruede, men man kan også handle. Og det, vi gør sammen med arbejdsgiverne i Danmark, er at sætte handling bag ordene.

Derfor startede debatten jo godt. Det er svært at vurdere, hvor Venstre ligger henne i spørgsmålet, jeg hører ikke, at man afviser ideen fuldstændig. Der var en klokkeklar melding fra Dansk Folkeparti, som er et parti, der ønsker at tage ansvar. Der var meget fine meldinger fra regeringspartierne, men så gik det faktisk jævnt ned ad bakke derefter.

Det sidste, jeg hørte, var, at De Konservative er glade for, at man deler en skepsis med Enhedslisten. Jamen tillykke da med det; tillykke da med, at man kan forenes i Folketingssalen om at være skeptiske.

Undskyld mig, alle har i dagens debat tilkendegivet, at vi står i en ekstraordinær situation. Alle har tilkendegivet, at der er en gruppe ledige, der står i en svær situation. Det, man så glæder sig mest over, er, at man kan mødes i en skepsis.

Jeg ved ikke, hvad det er, der sker i Danmark. Jeg kan bare konstatere, at hver eneste gang der er nogen, der stiller sig frem med et bud på en løsning, så efterspørges et alternativ med det samme. Hvad nu, hvis man gjorde det modsatte? Hvad nu, hvis vi mødtes i fælles forening for at få noget til at lykkes; hvis vi nu i fællesskab satte os bag det, som den enkelte langtidslidende efterlyser, nemlig at der også tages et politisk ansvar?

Det er det, vi gør med den her aftale. Løser vi alle problemer i hele verden? Nej. Løser vi alle problemer med ledigheden i Danmark? Nej. Det gør vi ikke. Der kom nye ledighedstal i går, og alle kan se, at vi står i en fortsat sårbar økonomisk situation i Danmark.

Det er tvingende nødvendigt, at der træffes gode, ordentlige, kloge beslutninger i vores økonomiske politik, sådan at omverdenen fortsat har tillid til dansk økonomi.

Kunne man forestille sig en finanslovaftale med et eller flere af Folketingets partier, som indeholder en afgiftsloftning, altså i positiv forstand, med henblik på at understøtte arbejdspladser? Ja, det kan man godt forestille sig; det handler bare ikke om akutjobbene.

Jeg har noteret mig, at Det Konservative Folkeparti og også andre har sagt: Der er jo ikke tale om job. Jeg har også hørt, at Venstre har kaldt det en jobkarrusel. Men der er jo tale om rigtig beskæftigelse; der er jo tale om, at der er mennesker, der i dag står bagest i køen, som får muligheden for at få adgang til et job på minimum 32 timer om ugen af minimum 13 ugers varighed på en arbejdsplads, hvor der er andre kolleger. Var det ikke det, vi skulle bruge energien på?

Jeg indrømmer gerne, at jeg bliver sørgmodig, når borgmestre – og det er fuldstændig ligegyldigt for mig, hvilken partifarve de repræsenterer – stiller sig op med armene over kors og siger: Det er i hvert fald ikke i vores kommune, vi hjælper de langtidslidende. Hvad er det dog for en indstilling? Og hvad er det for et udsagn, når nogen siger: Jamen vi vil altid vælge den bedst kvalificerede? Siger man dermed indirekte, at alle vores langtidslidende i Danmark ikke er kvalificerede? Det er da en voldsom påstand, og jeg kan hermed aflive den.

Der er masser af mennesker i gruppen af langtidslidende i Danmark, der har erfaringer, kompetencer, viden, ønsker, altså noget, de kan bidrage med på en arbejdsplads. Men de skal have muligheden for at få lov til at vise det. Og derfor er det forkert at kalde det jobkarruseller.

Det blev sagt også på talerstolen i dag, at omkring 700.000 job skifter hænder blandt danskerne om året. Jeg var selv overrasket, da jeg så tallet. Jeg indrømmer blankt, at jeg troede, det var mindre. Det viser, at vi har et utrolig dynamisk arbejdsmarked.

Det, vi har lavet en aftale med arbejdsgiverne om, er i en kort periode i danmarkshistorien at målrette 12.500 af de stillinger til gruppen af langtidslidende. Den dag, vi offentliggjorde aftalen, så jeg som mange andre fjernsyn om aftenen, og noget af det, der har glædet mig mest i lang tid, var at se langtidslidende, som man kunne se sådan rankede ryggen lidt og sagde: Så kan det faktisk godt være, det kan lade sig gøre. Det er det, der er den her aftales styrke.

Tror man på, at det kan lade sig gøre, eller ej? Jeg tror på værdien af at lave en aftale. Jeg tror ikke, det er ligegyldigt, om man sætter sig til et forhandlingsbord. Det er også et svar til De Konservatives ordfører. Jeg tror ikke, det er ligegyldigt, når regioner, kommuner, stat og private arbejdsgivere sætter sig ned på fineste danske facon, giver hinanden hånden, kigger hinanden i øjnene og siger: Her er noget, vi gerne vil løfte i fællesskab.

Kan man finde en borgmester, kan man finde en regionsformand fra partiet Venstre, kan man finde en arbejdsgiver, der stiller sig op i en avis eller i et elektronisk medie og siger: Det her kommer ikke til at kunne lade sig gøre? Ja, dem kan man jo altid finde. Men man kan også finde de andre.

Man kan f.eks. finde dem, der står i spidsen for Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening, der siger: Det her vil vi gerne. Og det, jeg i hvert fald kan konkludere, er, at det lykkes ikke, hvis ikke der er nogen, der også vil investere nogle kræfter og noget tid i det. Og jeg synes, der er en vigtig pointe i det, der er blevet sagt fra forskellige ordføreres side, nemlig at det, der er allerallervigtigst for at få Danmark ud af krisen, er, at vi skaber arbejdspladser. Det har de ret i.

Kl. 13:57

Det er også rigtigt, når der er nogen, der siger, at der fortsat er ledige, der har behov for et kompetenceløft. Det er også rigtigt. Det er også blevet sagt, at det er vigtigt, at vi har et stærkt socialt sikker-

hedsnet i Danmark. Det er også rigtigt. Men lad være med at gøre det til et enten-eller.

Der er intet til hinder for, at det her Folketing, samtidig med at vi vedtager den her lovgivning, der giver kommunerne nogle redskaber, som understøtter en aftale, der er lavet med arbejdsgiverne, arbejder for jobskabelse.

Der er intet til hinder for, at vi målretter en række jobåbninger, samtidig med at vi understøtter en fortsat vækst.

Der er intet til hinder for, at vi, samtidig med at vi i ord og handling og gerne alle sammen går til arbejdsgiverne og spørger, om det kunne være dem, der åbnede døren for en langtidsledig, understøttede, at der føres en økonomisk ansvarlig politik, så omverdenen stadig væk har tillid til os. Lad være med at gøre det til et enten-eller; gør det til et både-og.

Alle de initiativer, partierne i øvrigt kan finde på, må de meget gerne bringe til torvs. Vi lukker ikke ørerne for gode forslag. Frem sættes der beslutningsforslag eller andre ting, så diskuterer vi det gerne.

Lige nu sidder vi jo med et ret bredt udsnit af Folketingets partier og forhandler om næste års finanslov. Der er gode ideer på bordet, tror jeg, i alle forhandlingsforløb. Men det, at man måtte have andre ideer, måske for norges vedkommende mangel på samme, skal dog ikke forhindre det her initiativ i at blive godt. For der står mennesker derude, der mere end noget andet ønsker sig at komme i arbejde, og hvis nogle af dem kan komme i arbejde, ved at vi målretter jobopslag og jobåbninger til dem, så lad dem dog få den mulighed.

Så går jeg til nogle af de konkrete forslag, der har været rejst. Jeg noterer mig, at der kommer ændringsforslag fra Enhedslisten om at forlænge lovgivningen. Det tager jeg da som et tegn på, at man synes, at lovgivningen er god, for ellers ville man jo ikke forlænge den. Så langt, så godt.

Der er rejst et konkret spørgsmål af Dansk Folkeparti om varigheden af jobpræmien. Der skal jeg være ærlig og sige, at når vi har en grænse på 26 uger, for at en jobpræmie på 12.500 kr. udfoldes, og en grænse på 52 uger, for at den store jobpræmie kan komme i hus, er det for at gøre det så let og håndterbart som overhovedet muligt.

Der er også nogle, der har brugt meget energi på at konstatere, at der endnu ikke er opslået 12.500 stillinger på www.jobnet.dk. Det ville jeg nu nok også have undret mig over hvis der var. Tværtimod vil jeg faktisk glæde mig over, at der allerede er lagt en række stillinger ud, selv om lovforslaget endnu ikke er vedtaget, for min egen forventning har egentlig været, at vi først kunne komme i gang med det her, efter at lovforslaget vedtages i næste uge.

Det, at der allerede er oprettet både offentlige og private stillinger, tager jeg som et tegn på og et forvarsel om, at der er mange mennesker i Danmark, der gerne vil være med til at løse de udfordringer, vi står over for. Det klæder Danmark; det klæder os alle sammen, og det ville klæde Folketinget, hvis alle her havde samme indstilling.

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er der nogle, der gerne vil have en kort bemærkning. Den første er hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 14:00

Hans Andersen (V):

Tak for det. I forbindelse med præsentationen af den her akutpakke 2 sagde statsministeren til mange medier, også til Ekstra Bladet, at regeringen nu skaber 12.500 såkaldte akutjob. Den socialdemokratiske politiske ordfører, hr. Magnus Heunicke, siger så i dag i Jyllands-Posten:

»Der findes 0 akutjob i dag. Med vores initiativ vil der findes 12.500 akutjob. Det er noget, vi skaber. Men akutjob er ikke nye job. Det er, at vi sikrer, at 12.500 job bliver skabt til akutjob, som bliver

reserveret til dem, der står til at opbruge dagpengereetten, hvis arbejdsgiverne vil.«

Så er det bare, mit spørgsmål til ministeren er, om ministeren kan opklare, om det er de samme akutjob, som fru Helle Thorning-Schmidt taler om, og som den socialdemokratiske politiske ordfører taler om. Altså, hr. Magnus Heunicke siger, at akutjob ikke er nye job, men alle dem, der lyttede til statsministeren den morgen, fik jo indtrykket af, at regeringen nu skaber 12.500 job.

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg vil lige minde hr. Hans Andersen om, at ministre omtales med deres ministerbetegnelse, statsministeren f.eks. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:02

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg i det helt, helt stille undres over, hvis Venstres væsentligste bidrag til den her diskussion er at få definitioner af ord. Om end diskursteori og almindelig interesse for det danske sprog er meget, meget vedkommende, synes jeg dog, at der er opgaver, der påhviler menneskeheden, som er lidt større end det.

Derfor er svaret, at det, vi gør med den her aftale – det fremgår også meget klart både af det lovforslag, der ligger på bordet, og af det, jeg har sagt i dag – er, at der målretter vi 12.500 job i en aftale med de private og de offentlige arbejdsgivere i Danmark.

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 14:03

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg lytter også til, hvad beskæftigelsesministeren siger, nemlig at der målrettes 12.500 job til mennesker, som er ved at falde for dagpengegrænsen. Det var bare ikke det, som man kunne få opfattelsen af, hvis man lyttede til statsministeren den morgen.

Men jeg synes også, vi skal prøve at drøfte indholdet, og det har vi sådan set også brugt meget tid på i dag. Vi skal bruge de redskaber, der virker – det er jeg sådan set meget enig i. Vi vil også drøfte det her lovforslag videre i Venstre, med henblik på at vi skal tage stilling på tirsdag.

Men et spørgsmål, man så kunne stille, var: Vil den her akutpakke 2 øge jobudbuddet, altså det samlede udbud af job i Danmark – ja eller nej?

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:04

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg mener ikke, at aftalen om akutjob i sig selv udvider mængden af job, i og med – det er jo det, ordet målrette betyder på dansk – at der er en række jobåbninger, der målrettes gruppen af udfaldstruede. Om antallet af job stiger i den periode, hvor akutjobbene skal tilvejebringes, har vi endnu til gode at se. Det kan man håbe på.

Men det, vi gør med aftalen her, er at sige, at nogle af de jobåbninger, der er på det danske arbejdsmarked, er vi enige om at målrette gruppen af udfaldstruede. Og så giver vi jo oven i købet med det her lovhjemmel til, at man kan vælge også som offentlig arbejdsgiver – de private kan det allerede – at trække den langtidsledige ind og sige: Jeg giver dig en chance, for jeg vurderer, at både for dig og for min virksomhed vil det være det rigtige.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste spørger er hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance.

Kl. 14:04

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg er sådan set enig med ministeren i, at det der med at diskutere, hvilke ord der bliver brugt, egentlig ikke er så vigtigt, og så er de det alligevel. For de ord, man bruger, skaber nogle forventninger ude i befolkningen. Og når ministeren f.eks. siger, at ministeren ikke var klar over og var overrasket over, at der bliver udbudt 700.000 job i Danmark selv i en lavkonjunktur, så får jeg på fornemmelsen, at en af grundene til, at man er nødt til at lave sådan en akutpakke her, er, at man simpelt hen ikke har været dygtig nok til at forklare befolkningen, hvorfor den reform, man selv har stemt for, faktisk virker. Vi kan f.eks. se, at langtidsledigheden falder lige nu. Derfor er ord vigtige, for de skaber nogle forventninger i befolkningen.

Når man ikke går ud og forklarer det og siger, at der faktisk bliver udbudt så og så mange job om året i Danmark, og at vi har en stor mobilitet, og når man taler det her problem op – og jeg siger ikke, at det ikke er et problem, men man taler det op, og dermed skaber man en forventning i befolkningen om, at man vil gribe ind – så synes jeg, det er et problem; så er det endda et demokratisk problem, når politikerne ikke er i stand til at forklare, hvorfor man ikke skal gøre noget, og hvorfor det, man har gjort, virker.

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:06

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen må jeg ikke gerne starte med at sige, at jeg igennem hele diskussionen har været bekendt med, at der er mange jobåbninger i Danmark, det siger sig selv.

Jeg tilkendegav bare helt oprigtigt, at jeg selv blev overrasket over, at tallet er omkring de 700.000, fordi det jo er en meget, meget klar indikation af, at vi har et meget dynamisk arbejdsmarked, selv i en krisetid.

Så vil jeg derudover gerne sige, at Socialdemokratiet ikke har stemt for forkortelsen af dagpengeperioden. Så når hr. Joachim B. Olsen taler om den reform, jeg selv har stemt for, er det altså ikke korrekt. Der er et af de tre regeringspartier, der har stemt for, og det er Det Radikale Venstre. Socialdemokratiet stemte imod forkortelsen af dagpengeperioden, og vi har ikke fået 90 mandater til at ændre det.

Til gengæld har vi så fået den opgave, som skal løftes, nemlig at sikre, at så mange mennesker som overhovedet muligt kommer godt igennem den meget svære indfasning af dagpengereformen, som man valgte, dengang man vedtog forkortelsen af dagpengeperiodens længde.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Joachim B. Olsen, ikke flere korte bemærkninger? Så er det fru Mai Henriksen, Det Konservative Folkeparti, en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Mai Henriksen (KF):

Tak for det. Jeg fæstnede mig ved, at ministeren først sagde, at hun egentlig var rigtig glad for debatten og de indspark, der kom. Da det så blev Liberal Alliances og Konservatives tur, blev det hele sådan meget mere dystert. Altså, jeg må bare konstatere, at noget af det første, jeg sagde, da jeg gik op på talerstolen, var, at jeg takkede for

debatten. Det var også i en anerkendelse af, at vi har forskellige politiske holdninger, og det håber jeg sådan set fortsat at vi har.

Det, der er hele udfordringen med den her akutpakke, og det tror jeg de fleste anerkender, er, at der er nogle, der bliver rykket frem i køen, og så er der nogle, der bliver rykket tilbage i køen.

Hvad med dem, der bliver rykket tilbage? Der er ikke nogen tvivl om, at for Konservative er ungdomsarbejdsløshed meget, meget alvorligt og meget, meget bekymrende, og det havde jeg egentlig også indtryk af at det var for beskæftigelsesministeren.

Når vi kan se, at der er flere og flere, som jo udtrykker bekymring for de her nyuddannede ledige – altså nyuddannede, der er færdige med deres uddannelse og glæder sig til at komme ud på arbejdsmarkedet og ikke kan få det fodfæste – der endnu en gang kommer om bag i køen, og at det bliver sværere for dem at få fodfæste, hvad har ministeren så af svar til lige nøjagtig den gruppe borgere?

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Mit svar til den gruppe borgere er, at jeg håber på, at der kan laves en finanslovaftale, der indeholder det, regeringen ønsker, nemlig en særlig pakke til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, hvor vi med nogle af de redskaber, vi kender i dag, og som vi kan se virker – jobrotation, voksenlærlinge, målrettede uddannelsesforløb – kan sætte ind over for den del af ledigheden, som bør bekymre alle, nemlig ungdomsarbejdsløsheden.

Så vil jeg også til den gruppe sige, at det her ikke er et enten-eller. Dels har vi også udfaldstruede unge i dagpengesystemet – heldigvis er det ikke den gruppe, der fylder mest, men de er der – dels er det ikke et enten-eller. For det, at vi laver en målrettet indsats for unge, afholder os ikke fra at lave en målrettet indsats for udfaldstruede dagpengemodtagere og vice versa.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Mai Henriksen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:09

Mai Henriksen (KF):

Jeg kan forstå, at så skal der skal laves endnu en pakke, som skal tilgode en række ledige, med job, som ikke er nye job, men som er eksisterende, og hvor man altså bare skal bytte rundt.

Det, jeg jo rigtig godt kunne tænke mig at regeringen tog fat på, var egentlig hele jobskabelsen. Altså, vi kunne jo se, hvordan det glippede med kickstarten sidste år, hvor det eneste, der blev kickstartet, var grænsehandelen.

I år er svaret på spørgsmålet om vækst og jobskabelse, at man vil bytte rundt på de ledige frem for egentlig at gøre en indsats, hvor de ledige rent faktisk kan få mulighed for at komme i job – netop et nyt job, et reelt job, et job, som de kan få på hånden.

Men jeg vil egentlig bare ganske kort til sidst spørge: Hvad er ministerens sådan egne succeskriterier for den her akutpakke, når vi når et halvt års tid længere hen? Det er jo egentlig sådan et meget åbent, nysgerrigt spørgsmål. Hvor mange vurderer ministeren så har været igennem, og hvornår er det succesfuldt? Hvor mange ledige ser ministeren gerne får et akutjob, som de også beholder?

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:10

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest tror jeg, det er vigtigt at få realisme ind i debatten. For samtidig med, at vi skal arbejde på jobskabelse og vækst og føre en rigtig økonomisk politik, skal der også arbejdes med beskæftigelsespolitikken, for den kan noget, den økonomiske politik ikke kan, og omvendt.

For den ufaglærte 32-årige mand, der får mulighed for at gå i voksenalderen og ad den vej opnå en mere stabil tilknytning til arbejdsmarkedet, kan det jo aldrig blive en lappeløsning. For ham vil det jo være løsningen. For den person, hvis arbejdsplads kan holdes hjemme og ikke udflyttes til et land uden for eksempelvis EU, fordi vi fører en ordentlig erhvervs politik, er det jo en løsning i vedkommendes liv. For ethvert tab af arbejdspladser rammer mennesker.

Jeg vil virkelig advare imod det der med at gøre det til et enten-eller, om vi satser på økonomisk politik eller på beskæftigelsespolitik, for vi skal kunne begge dele.

Når der så bliver spurgt til succeskriterier, vil jeg sige, at vi har lavet en aftale om, at alle parter arbejder for at tilvejebringe 12.500 akutjob, og derfor er det selvfølgelig det, vi arbejder hen imod alle sammen lige nu.

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Henning Hyllested (EL):

Ministeren starter med ikke at kunne forstå, at f.eks. jeg og Enhedslisten har udtrykt en vis skepsis over for, om det her i virkeligheden virker. Det skal jo mest ses som et forsøg på at afbalancere den jubeloptimisme, man også hører andre give udtryk for i den her debat.

Det er selvfølgelig affødt af, at hvis man kommer i den situation, at akutjobpakken, og hvad det hedder alt sammen, rent faktisk ikke virker eller kun delvist virker, så skal der tages nogle initiativer, det går jeg ud fra vi er enige om, vil jeg sige til ministeren.

Så er der jo nogle, der rent faktisk falder ud af systemet, og for nogle vedkommende – det ved vi alle sammen – går ud til 0 kr. i indtægt. Det er jo noget af det, vi sidder og forhandler omovre i Finansministeriet nu, nemlig om vi kan lave noget for de folk, der så rent faktisk falder ud. Det forhandler man vel ikke om i forbindelse med finanslovforhandlingerne, hvis man virkelig har en tyrkertro på, at det her ikke er noget problem.

Så selvfølgelig er det tilladt i en sådan situation at give udtryk for skepsis. Og jeg kan med det samme sige, at den artikel i Politiken, som nu ligesom siger, at Enhedslisten ikke vil være med til noget, og at vi har sagt nej til et tilbud om at redde dem, der falder ud, anser vi et eller andet sted for at være plantet af regeringen eller regeringspartierne, hvad ved jeg, i et forsøg på at presse Enhedslisten til nogle løsninger, som ikke er løsninger på det her problem.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ja tak! Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:13

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest kunne jeg aldrig drømme om at citere fra, hvad der foregår under forhandlinger. Derfor må jeg også bare tage skarp afstand fra dem, der synes, de skal bruge deres sparsomme uger, måneder og år af deres liv på at lække forhandlingsoplysninger til pressen. Det er ligegyldigt, hvor de måtte komme fra, jeg aner ikke,

hvem kilden er. Jeg synes, det er et problem, ligegyldigt hvem vedkommende er.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg ikke er jubeloptimist. Man så ikke mig som beskæftigelsesminister rende rundt med armene oppe over hovedet, da den her aftale blev indgået.

Jeg synes, det er en god aftale. Jeg synes, der er grund til at anerkende og værdsætte, at arbejdsgiverne tager samfundsansvar. Jeg synes, at det på sin egen måde er så fornemt, at det er den måde, vi gør tingene på i Danmark, at vi sætter os til forhandlingsbordet og finder hinanden. Det er det bidrag, som arbejdsgiverne er kommet med her. Og jeg kan jo se, når jeg kigger på Jørgen Neergaard eller andre i pressen, at de mener det.

Derfor er der ikke nogen grund til at være overdreven pessimist. Der er heller ikke nogen grund til at være overdreven jubeloptimist, der er måske grund til at være realist inde på midten, at løse de problemer, der står foran os, men også anerkende, at der heldigvis er ting derude, der er positive. F.eks. falder langtidsledigheden lige nu.

Vi får meldinger ind fra a-kasser om, at der begynder at være adgang til beskæftigelse og uddannelse. Det er positivt. Der er sorte skyer på himlen, men der er også ting, der fungerer.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 14:15

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil egentlig spørge i en helt anden boldgade. Det var noget, jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører om, og der kunne jeg ikke, i øvrigt af gode grunde, få svar, fordi den socialdemokratiske ordfører jo ikke sidder med så centralt i forhandlingerne, men det gør ministeren jo.

Jeg har undret mig over og kan ikke helt forstå, hvorfor LO ikke var en del af de her forhandlinger og en del af den aftale. Jeg er med på, at det selvfølgelig er arbejdsgiverne i det her land, der skaffer jobbene, men det er vel sådan, at denne aftale jo trods alt også berører nogle arbejdsmarkedsforhold. Der er jo god tradition for det, og jeg ved jo, at ministerens hjerte banker for fagbevægelsen. Hvorfor var LO koblet af i de her forhandlinger?

Som jeg sagde tidligere, stillede LO faktisk, ja, det var jo næsten samtidig med, at forhandlingerne foregik, med nogle meget, meget konkrete krav som LO's bud på at redde dem, som var udfaldstruede, som det nu hedder på moderne dansk. Jeg forstår ikke, hvorfor LO så ikke var en del af de her diskussioner og en del af aftalen.

Jeg synes, det havde klædt regeringen og ikke mindst ministeren, at LO havde været med, og at man havde taget LO's krav med ind i diskussionerne også.

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Så bliver det pludselig sådan en procesdiskussion. Det må dog være resultatet, der tæller. I mine øjne er det helt naturligt, helt legitimt, helt straight i virkeligheden, at det selvfølgelig er en aftale mellem arbejdsgiverne.

Det er jo sådan, at når man er regering, er man også arbejdsgiver, for det er os, der har muligheden for i det her tilfælde at repræsentere staten i forhandlingerne. Så det er en aftale mellem de kommunale arbejdsgivere, de regionale arbejdsgivere, de statslige arbejdsgivere og de private arbejdsgivere. Det synes jeg er helt naturligt.

Det, vi har behov for nu, er jo, at fagbevægelsen trækker med, at tillidsrepræsentanterne, at kollegaerne ude på arbejdspladserne gør

alt, hvad de kan, for at jobåbningerne genereres, og at de, i det omfang der er jobåbninger, skaber akutjob, så man får muligheden for at invitere en langtidsledig indenfor på sin virksomhed.

Som jeg også sagde før, kan man godt bruge utrolig meget energi på at diskutere, om det lykkes, og for nogles vedkommende måske ligefrem understøtte, at det ikke kommer til at lykkes – det tror jeg nu ikke er der, Enhedslisten vil bruge sine kræfter, det anerkender jeg.

Vedrørende hvis det her skal lykkes, vil jeg sige: Hvis alle gør deres ypperste, er vi dog længere, end hvis vi ikke havde en aftale.

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Christian Juhl fra Enhedslisten.

Kl. 14:17

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne sige tak for arbejdsministerens klare og smittende, kontante indlæg. Det kommer man kun i godt humør af.

Det er godt, vi er kommet i gang med det her lovforslag, og det er godt, der er sat turbo på, så vi ikke skal bruge flere uger på det. Kan det give noget, er jeg sådan set ligeglad med tallet. Om det er 12.500, 11.500 eller for den sags skyld 5.000, hvis det kun er det, det bliver. Hver eneste job, vi finder, er en fornøjelse at finde.

Jeg synes, at grundtanken i den her lovgivning er den anerkendende holdning til de arbejdsløse, at vi skal hjælpe hinanden og tage dem, der er tættest på at miste dagpengene, i hånden og sige, at de skal ind på arbejdsmarkedet først.

Hvis ministeren eller hendes kollegaer mener, at det er en indfasning af en dårlig lov, som ministeren og jeg har været enige om at være uenige om, ville det så ikke være en rigtig god idé, hvis de to ting kan kombineres, altså hvis vi siger: Lad os da trække det ud, sådan at resultatet kan blive, at de, der mere end noget andet ønsker sig et job, som ministeren sagde, bliver en større gruppe – lad os sige, at vi tager det sidste halve år af 2013 med – for så vi ville glæde endnu flere ved det? Så kunne vi da mødes der, uanset hvad baggrunden var for at mødes der.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:19

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen først og fremmest – og det burde jeg måske have gjort, allerede da jeg tog ordet i første omgang – vil jeg egentlig gerne takke alle Folketingets partier for at have spillet så aktivt med i, at det her kan akutbehandles i Folketingssalen.

Jeg er helt klar over, at vi udfordrer almindelig gængs, god regeeringsførelse og principperne for lovgivningsarbejde, og når vi får lov til det af rigtig mange her, er det vel, fordi alle er enige om, at der er en problemstilling, der skal løses. Det vil jeg gerne takke for. Det synes jeg er meget fint, også uagtet hvad der måtte være af forskellige holdninger.

Så vil jeg sige til hr. Christian Juhl, at betingelsen for, synes jeg, for alvor at få gjort noget ved de udfordringer, der er på dagpengeområdet, selvfølgelig er, at det hviler på en grundlæggende respekt for de mennesker, vi taler om. Ingen skal bilde sig ind, at det er sjovt at være langtidsledig. Det er hårdt. Og jeg er ikke i tvivl om, at en gruppe borgere har været igennem et svært efterår.

Det, der måske er allermest grund til at glæde sig over, er, at en del af dem faktisk begynder at komme i arbejde. Jeg har selv med interesse fulgt både langtidsledige, jeg selv har kontakt til, og også nogle af de personer, der er blevet fulgt i den offentlige debat. Og der er jo folk, der begynder at komme i beskæftigelse, og det er så-

dan set det, der, ligegyldigt hvad vi måtte have af forskellige holdninger, er målet.

Kl. 14:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Christian Juhl (EL):

Jeg prøvede at gøre et forsøg på at spørge, hvorfor loven skulle være midlertidig, hvis der nu er et rigtig godt princip.

Det her princip har vi arbejdet med hjemme i en lille fagforening, hvor jeg har været. Hver eneste gang der er en, der har været ved at miste sine dagpenge, har vi sagt: Særlig interesse om den kammerat, sørg for, at hun eller han får de fleste tilbud.

Det behøver man ikke at have en lov for, men det er rigtig fint, at det bliver lagt ind i loven. Men når sådan et fint princip bliver aktiveret i en midlertidig periode, hvorfor skal vi så ikke skabe den glæde og anerkendelse, der er ved at gøre det til et vedvarende princip?

Jeg ved ikke, om beskæftigelsesministeren forstår, hvad jeg mener.

Kl. 14:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:21

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg forstår fuldt ud spørgsmålet, men vil selvfølgelig også gerne understrege, at det, vi gerne vil give vores bidrag til at løse – både med lovforslaget her og med aftalen med arbejdsgiverne – er den ekstraordinære situation, der indfinder sig i første halvår af 2013, og som ikke først og fremmest har at gøre med forkortelsen af dagpengeperioden, men som først og fremmest har at gøre med indfasningen af den forkortede dagpengeperiode.

Der er valgt en hård indfasning af dagpengereformen, der gør, at der er et ekstraordinært stort antal mennesker, der er i risiko for at falde ud af dagpengesystemet i første halvår af 2013. Og derfor er de redskaber, der tilvejebringes her, selvfølgelig redskaber, der har det formål at understøtte, at den store risikogruppe bliver markant mindre, end hvis ikke man foretager sig noget.

Så vil jeg bare afslutningsvis minde om og appellere til, at vi ikke gør det her til et enten-eller. Uddannelses- og beskæftigelsespolitikken kan noget, den overordnede, generelle økonomiske politik kan noget, og jo flere, der trækker i den retning, at også langtidsledige skal have muligheden for at komme i arbejde, jo bedre.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg tror, at hr. Christian Juhl har fået sine to bemærkninger. Så er det hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:23

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det, jeg gerne lige vil spørge om, er, om ministeren kan fremlægge lidt om, hvordan akutjobpakken kan spille sammen med akutpakken. Her tænker jeg bl.a. på den ret, som de ledige fik til at tage midler med til en opkvalificering i forbindelse med en ansættelse i et job. Det gælder så ikke, hvis det er et job med løntilskud. Men vil det også kunne bruges i forbindelse med akutjob?

Hvis nu der er en, der har brug for 4 ugers opkvalificering, og det godt kan være, at den opkvalificering foregår, efter at man måske er faldet for dagpengegrænsen, og man så kan få en ansættelse, kan man så også bruge de midler der er til akutjobordningen, i den ansættelse?

Kl. 14:23

Kl. 14:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:24

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, at det er et yderst relevant spørgsmål om, hvordan akutupakken arbejder sammen med akutjobbene. Til det eksempel, som Dansk Folkepartis ordfører selv henviser til, altså at vi har en borger, der nærmer sig grænsen for, hvor lang tid man kan oppebære dagpenge, og vedkommende får mulighed for at få ansættelse via et akutjob, men der mangler en opkvalificering, er svaret ja. Så vil man kunne bruge den ret, der er lagt ind i akutupakken til en opkvalificering i forbindelse med et job.

Jeg må i det hele taget sige, at jeg selv lige nu er rundt for at besøge jobcentre, a-kasser, og jeg taler med endnu flere, og jeg er ikke i tvivl om, at der, hvor man arbejder meget, meget intensivt i fællesskab, skaber man også rigtig gode resultater. Eksempelvis en kommune som Skive Kommune oplever lige nu både et markant fald i langtidsledigheden og faktisk også en rigtig pæn afgang af udfaldstruede fra dagpengesystemet.

Derfor nærmer vi os i mine øjne den konklusion, at jo mere intensivt man arbejder ude i det enkelte jobcenter, ude i den enkelte a-kasse, og gerne i fællesskab, jo mere sandsynligt er det også, at nogle af vores langtidsledige får fodten indenfor inden dagpengene ophører.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Bent Bøgsted (DF):

Det er sjovt, at ministeren lige nævnte Skive. Jeg var nede og besøge dem her i mandags, og det er jo en fra Dansk Folkeparti, der står i spidsen for det der med jobmarkedet dernede, og de tog alt det der som en ros, men lad det nu ligge.

Jeg vil godt lige høre, om ministeren i forbindelse med udvalgsarbejdet vil levere en beskrivelse af samspillet mellem akutupakken og akutjobpakken. Det kunne være en god ting at have en sådan beskrivelse af, hvordan de to ting arbejder sammen.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:25

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det vil jeg meget gerne. Jeg synes, vi skal sende en mere udførlig skriftlig beskrivelse over, for det er måske også noget, man kan drage nytte af ude lokalt.

Jeg tror ikke, at vi skal tage fejl af, at gruppen af langtidsledige jo også er en meget bredt sammensat gruppe. Altså, vi har mennesker, borgere, som har masser af kompetencer og gode erhvervs erfaringer og også en uddannelsesbaggrund, der relativt hurtigt vil kunne omsættes til beskæftigelse, måske via akutjob eller helt almindelig beskæftigelse via de almindelige kanaler. Men vi har selvfølgelig også en gruppe langtidsledige, der har behov for en særlig hjælp, herunder måske et kompetenceløft.

Akutpakken med det, den kan med et bedre koordineret samarbejde mellem a-kasse og jobcenter, fokus på f.eks. opkvalificeringsjob, jobvejledning, en personlig jobvejleder og alt det der, arbejder vi jo fortsat videre med. Derfor er spørgsmålet relevant, og det skal blive besvaret.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, regionsloven, lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Særligt vederlag til næstformand i udvalg, dæfter ved valg og folkeafstemninger samt frihed til senere frist for ansøgning om afstemning i hjemmet m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 10.10.2012).

Kl. 14:27

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Jacob Jensen fra Venstre.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Det er måske i den mere tekniske afdeling, i hvert fald i en vis udstrækning, men jeg tror, at for dem, det påvirker, er det selvfølgelig også et vigtigt lovforslag, bl.a. om det her med, at man kan fastsætte vederlag inden for økonomirammen til næstformænd ude i kommunerne og herunder, at man også kan have lidt mere fleksible valgforhold, i forbindelse med at en vælger f.eks. kan få lov til at brevstemme i andre dele af landet end i sin egen hjemkommune. Det er godt nok allerede i dag praksis langt de fleste steder, men nu bliver det så lovfæstet med forslaget her.

Så alt i alt synes vi sådan set fra Venstre side, at det er nogle udmærkede præciseringer, der ligger i lovforslaget.

Hvis man skulle komme med et lille pip, kunne man sige, at vi også gerne så, at der blev arbejdet videre med at fremme nogle af de ny, moderne metoder, f.eks. elektronisk afstemning, så længe det vel at mærke kan ske på en forsvarlig og sikker måde; det er selvfølgelig helt afgørende.

Omvendt tror jeg også, at det er vigtigt, hvis vi skal udvikle vores demokrati og bevare vores demokrati, at også nye måder at afgive sin stemme på kan blive i hvert fald overvejet og inddraget i det arbejde, sådan at der ikke er flere og flere, måske typisk i den yngre del af befolkningen, der føler, at det ikke er relevant at gå hen for på en måske lidt gammeldags måde at stå i en boks og sætte et kryds på et stykke papir med en blyant, men at de måske kan afgive deres stemme på en lidt anderledes måde.

Det er selvfølgelig noget, der skal være helt sikkert, så man både sikrer, at det er en personlig stemmeafgivelse, og at det selvfølgelig også rent sikkerhedsmæssigt er forsvarligt.

Det skulle bare være et lille pip i forhold til det fremtidsarbejde, som regeringen i den her sammenhæng måske kunne lægge sig i se- len for at få udviklet. Ellers vil jeg sige, at fra Venstres side kan vi godt støtte det forslag, som det ligger her.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Og den næste er hr. Simon Kollerup, som er ord- fører for Socialdemokraterne.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Vi vil jo i Socialdemokratiet og i regeringspartierne generelt gerne have en modernisering af den offentlige sektor. Vi kunne faktisk godt tænke os at prøve at arbejde lidt mere med begreber som frihed til den enkelte medarbejder, til det enkelte kommunalbestyrelses- medlem, mere tillid og mere fokus på, at man kan træffe beslutnin- ger ud fra de lokale forhold, som gør sig gældende i den enkelte kommune eller i den enkelte region.

Det er derfor, vi har samlet en lille buket af en masse gode for- slag i det lovforslag, der bliver behandlet i dag. Jeg vil plukke et par af blomsterne ud, som jeg synes skal fremhæves.

Den første er muligheden for, at man nu lokalt kan vederlægge næstformænd i udvalgene. Det er ikke en mulighed, man har i dag i kommunerne, men muligheden giver jo plads til, at man lokalt kan træffe beslutning om at indrette sine udvalg på den måde, der er mest hensigtsmæssig for den enkelte kommune.

Det er også en mulighed, der vil blive gældende for de regioner, der benytter sig af den mulighed, vi har givet regionerne tidligere, nemlig at søge dispensation til at lave et decideret udvalgsstyre i den enkelte region.

Derudover giver vi mulighed for, at man lokalt også kan træffe beslutning om, hvordan man vil fastsætte diæter til valgbestyrelser og tilforordnede i forbindelse med valg. Det er igen en ting, der har været styret fra Christiansborg, og hvor vi nu gerne vil give friheden til kommunerne og til de lokale politikere til at træffe de beslutnin- ger, som er mest rigtige lokalt.

Men modernisering handler jo ikke kun om medarbejderne og politikerne; det handler selvfølgelig også om borgerne. Derfor er en del af moderniseringen, som vi lancerer med det lovforslag her, også rettet mod borgerne. Det er rettet mod kvalitet og mod sikkerhed, særlig i forbindelse med valghandlingerne.

Vi giver borgerne bedre kvalitet ved brevafstemning, hvor der bliver givet mulighed for, at der kan sættes en senere frist for, hvor- når man skal have ansøgt om at få lov at brevstemme i sit eget hjem. Det giver en bedre fleksibilitet, det giver en bedre kvalitet i afstem- ningen for borgeren.

Så tager vi den praksis, som måske nok er gældende, og skriver den ind i loven, nemlig at enhver borger, uanset hvor i landet man måtte befinde sig, har mulighed for at afgive brevstemme uden et krav om, at man skal dokumentere, at man har været forhindret i at stemme. Så man får mulighed for at kunne stemme i enhver kommu- ne. Det er altså ikke sådan, at man kan stemme i enhver kommune, men man kan afgive sin stemme i enhver kommune.

Til sidst vil jeg sige, at vi selvfølgelig også med lovforslaget sik- rer, som det fremgår, en øget grad af sikkerhed omkring valghand- lingen. Efter det seneste folketingsvalg så vi beretninger om steder, hvor valghandlingen havde været usikker, hvor der havde været ud- fordringer med valgkort, der var blevet indgivet én gang, og hvor borgeren, når vedkommende så meldte sig for at stemme, ikke kunne få lov at stemme.

Den sikkerhed bringer vi nu tilbage i valghandlingen ved at stille kravet om, at man skal identificere sig med sin fødselsdato i forbin- delse med stemmehandlingen.

Så alt i alt er det her forslag en buket af mange mindre blomster. Buketten handler om en modernisering af den offentlige sektor. Det handler om frihed, tillid, øget kvalitet og øget sikkerhed til gavn for både lokale politikere, lokale medarbejdere og borgerne i Danmark. Og derfor kan Socialdemokratiet støtte lovforslaget.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Og vi går straks til Dansk Fol- kepartis ordfører, hr. Morten Marinus.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Også fra Dansk Folkepartis side skal der lyde rosende ord om det her lovforslag. Der er fire punkter, jeg vil nævne.

Det ene er jo den mulighed, der er for, at næstformænd også kan blive honoreret inden for de eksisterende økonomiske rammer. Vi synes, at man med fordel kan give kommunerne den mulighed. Dog synes vi, man bør kigge på, om det også er muligt at lave en omfor- deling imellem første og anden viceborgmester.

Det er jo sådan, at anden viceborgmester i dag ikke har mulighed for at få vederlag, til trods for at man jo nogle gange har et stykke arbejde at gøre, når både borgmester og første viceborgmester er fra- værende. Det kunne vi måske se på her i udvalgsbehandlingen inden anden og tredje behandling.

En anden rigtig god ting er det her med, at man kan brevstemme overalt i landet fremover, altså komme ind i enhver kommune, uan- set om man bor der eller ej, og sige, at man ønsker at brevstemme der. Det giver borgerne en stor fleksibilitet, og jeg håber selvfølgelig også, at det kan være med til at øge stemmeprocenten.

For det tredje skal formanden for Valgnævnet fremover enten være landsretsdommer eller højesteretsdommer, og det synes vi også er en stor fordel.

Det sidste, jeg vil nævne, er, at der er nogle regler om indkaldelse af stedfortrædere i kortere perioder i det her forslag, som vi også er rigtig positive over for.

Så alt i alt kan Dansk Folkeparti altså støtte lovforslaget.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det fru Liv Holm Andersen for Det Radikale Venstre, og hun løber.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Ja, jeg iler, jeg iler.

Med det her lovforslag giver vi kommunerne en større frihed til selv at planlægge deres lokaldemokrati. Kommunerne får en større frihed til selv at tilrettelægge deres arbejde. Således får kommunerne nu frihed til at beslutte fordelingen af vederlag til udvalgsmedlem- merne, da de får mulighed for at give et særskilt vederlag til næstfor- manden af de stående udvalg.

Kommunerne får også mulighed for at fastsætte en højere eller lavere diætsats for medlemmer af valgbestyrelsen, valgstyrrer og valgtillforordnede og vælgere, som hjælper ved valg og folkeafstem- ninger, end med de regler, der så at sige gælder i dag. Kommunerne får også i den samme ombæring selvfølgelig frihed til at vælge alter- nativt ikke at have diæter.

Sidst, men ikke mindst, får kommunerne mulighed for at beslutte, at det at brevstemme i sit hjem skal kunne ske efter en senere frist end den, der gælder nu, og man giver borgeren lov til faktisk at stemme i en anden kommune end sin bopælskommune.

Det kan måske for nogle virke, som om der her er tale om småting, men i hvert fald er det da småting, som jeg ikke mener at nogen kan være imod, nemlig at staten ikke længere skal overregulere.

I Det Radikale Venstre ser vi lovforslaget som en del af en samlet tanke om at modernisere vores lokaldemokrati og den mulighed, som borgerne har for at få den bedste service i forbindelse med deres deltagelse i lokaldemokratiet. På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte det her lovforslag. Tak for ordet.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Og vi springer straks til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der er sagt meget om indholdet i den her buket af forskellige lovændringer, som vi behandler i dag. Det er rigtigt, at det nok ikke kommer til at skabe kæmpe overskrifter i det ganske land, men som den tidligere ordfører, ordføreren for Radikale Venstre, sagde, er det en ny tilgang fra den nye regering. Vi går jo hele tiden de forskellige love igennem for at se, om vi kan gøre det bedre, nemmere, billigere og mere fleksibelt og give kommunerne og borgerne mere frihed, og det her forslag er jo så en del af det. Jeg vil nævne nogle få ting.

Med lovforslaget bliver der mulighed for at give et særligt vederlag til næstformænd i udvalgene nedsat af kommunalbestyrelser. Det har været et ønske fra kommunerne, som vi nu imødekommer. Dermed får de mulighed for at tilpasse sig den enkelte kommunes struktur, organisationsform og opgavefordeling. Det må de altså selv beslutte lokalt.

Derudover indførte vi jo pr. 1. juli i år en dispensationsadgang, der giver regionerne mulighed for at nedsætte stående udvalg. Det var et stort ønske fra regionernes side, og det betyder, at regionsråd med økonomi- og indenrigsministerens godkendelse kan fastsætte bestemmelser om vederlag som i kommunerne, herunder vederlag til næstformænd. Så er der blevet nævnt det her med diæterne, det kommer der også fleksibilitet ind omkring.

Med lovforslaget foreslås det desuden, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at beslutte, at en ansøgning om at brevstemme i hjemmet inden for de gældende frister skal kunne indgives med en senere frist end den nuværende. Det handler om princippet om fleksibilitet.

I overensstemmelse med almindelig praksis foreslår vi, at enhver frit kan brevstemme i enhver kommune her i landet, og som Socialdemokraternes ordfører sagde, naturligvis kun i én kommune ad gangen.

Med lovforslaget øger vi valghandlingens kvalitet og sikkerhed, ved at man skal udspørges om sin fødselsdato; det giver en øget sikkerhed.

Herudover foreslår vi at lovfæste grundsætningen om valghandlingens neutralitet – det skulle jeg lige have oversat tidligere på dagen, da vi havde et godt og oplysende møde – sagt på almindeligt dansk: Vi skriver ind i loven, at der ikke må være forstyrrelser, når borgerne skal stemme. Ud over valgagitation kan der f.eks. være forstyrrende mediedækning og andet.

Vi foreslår også en modernisering af sprogbrugen i valgloven. Det var også noget, vi blev oplyst om i dag. Når vi i flæng bruger folkeregisteret som begreb, kan det give noget tvivl om, om det er det fysiske sted, hvor folkeregisteret ligger, eller om det er selve betegnelsen for det sted, hvor dataene er opsamlet osv. Så fra nu bruger vi den mere præcise betegnelse CPR eller den konkrete myndighed, der udøver en beføjelse efter loven.

Alt i alt kan man sige, at den her buket af mindre, men vigtige lovændringer falder i god tråd med den modernisering, fleksibilitet og de øgede frihedsgrader til kommunerne, som vi ønsker.

Til den mere generelle diskussion om at sætte kommunerne fri, vil jeg sige, at forslaget netop falder ind i forbindelse med diskussionen om, at de steder, hvor det giver mening, og de steder, hvor lovgivning ikke er nødvendig, fjerner vi den.

Så det er en rigtig fin buket, og i SF er vi naturligvis meget positive både over for lovforslaget i sin helhed og over for delelementerne, og jeg ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Og så giver jeg ordet til Enhedslistens ordfører, hr. Lars Dohn.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Jeg skal starte med at rose regeringens arbejde med det her. Jeg vil bare nævne en enkelt ting i forbindelse med ordvalget, nemlig at man bruger »kan«-bestemmelser i stedet for »skal«-bestemmelser. Det er udtryk for respekt for det kommunale selvstyre, og det er vi rigtig glade for. Det skal jo ikke være sådan, at kommunerne og regionerne bliver styret i detaljen herinde fra dette hus.

Jeg nævner det, fordi det altså er sjældent, det sker. Der har jo været en tendens til, at man fremfor at vise tillid har kørt en detailstyring over for de enkelte kommunalbestyrelser.

I den her sammenhæng betyder det jo, at f.eks. næstformændene i de stående udvalg, som i mange tilfælde løfter en stor opgave, vil der være mulighed for at betale et vederlag for det, mens man i de kommuner, hvor næstformanden måske mere er næstformand af navn end af gavn, kan vælge at beholde den praksis, som eksisterer i dag.

Det gælder også for fastsættelsen af størrelsen af diæter i forbindelse med valghandlinger. Og der er også forslaget om, at kommunalbestyrelsen kan sætte en senere frist for, hvornår borgere, der ønsker at brevstemme derhjemme, skal ansøge kommunen om det. Det giver større mulighed for den enkelte kommune til at planlægge valghandlingen.

På samme måde som det gælder initiativerne på valgområdet, bakker vi også op om og synes, det er sund fornuft, at man fremover skal kunne brevstemme i andre kommuner end ens egen. Den tid, hvor åen eller noget andet begrænsede ens faren rundt i landet, er jo ovre, og da danskerne arbejder og opholder sig andre steder end i deres hjemkommune, er der rigtig god fornuft i, at man kan afgive sin stemme der, hvor man opholder sig.

Vi synes også, det er fornuftigt, at vælgerne skal identificere sig med deres navn i forbindelse med valghandlingen.

Så alt i alt er det et lovforslag, som giver mere valgfrihed til kommunerne og til den enkelte borger, og derfor støtter Enhedslisten forslaget.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Troels Christensen – nej, hr. Villum Christensen. Hr. Villum Christensen, ikke at forveksle med hr. Troels Christensen.

Kl. 14:43

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Jeg er jo ikke Venstremand.

I fravær af vores kommunalordfører kan jeg oplyse, at Liberal Alliance altid bifalder initiativer over for kommunerne, som handler om forenkling og større frihed.

I det hele taget tror vi på, at vi generelt gør kommunerne en stor tjeneste, hvis vi blander os så lidt som muligt. Kommunerne er i dag så store, at de sagtens kan finde ud af at organisere sig selv og organisere sig hensigtsmæssigt, også når det handler om de her forhold om vederlag til politiske udvalg m.v.

Vi mener, at byrådene skal have mest mulig frihed til at udfylde den økonomiske ramme, som er fastsat på området, og det er jo vigtigt at sige her, at vi bliver inden for den samme økonomi. Det er netop den retning, vi ser at lovforslaget går i: større frihed, mere enkelhed.

Det samme ser vi omkring smidiggørelse af valghandlingen og de procedurer for indkaldelse af stedfortrædere og andre ting, vi kan læse i lovforslaget.

Det går altså klart i den retning, som vi bifalder, og derfor kan vi sagtens støtte det her forslag.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. *Villum* Christensen. Og så giver jeg ordet til hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, formand. Det Konservative Folkeparti kan også støtte lovforslaget. Vi synes, det er rigtig godt, at der nu bliver mulighed for at fordele honorarerne mere rimeligt i de enkelte byråd.

Jeg synes også, at vi kunne sætte en dagsorden om efterfølgende at se, om vi nu også lønner vores byrådsmedlemmer rigtigt. Det ved jeg at ministeren egentlig også mener. Så må vi se, om vi kan samle et flertal for det.

Vi har fået større kommuner, og det er blevet mere kompliceret. Man har brug for at bruge mere tid for at sætte sig ordentligt ind i tingene, og det synes jeg også vi skal lønne de folk ordentligt for.

Men en anden dagsorden er, at vi også synes, at det er glimrende, at man udvider mulighederne for at kunne brevstemme overalt i landet. Det synes vi er rigtig godt. Så på alle måder synes vi egentlig, at indholdet af det her lovforslag fint matcher den konservative linje, så vi bakker op om det.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Og så er det økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne sige tak for både den meget konstruktive og gode modtagelse, som lovforslaget har fået. Jeg synes, det er meget præcist noteret, at det netop er en buket af lovforslag, som giver flere frihedsgrader til kommunerne.

Der er jo åbenlys forskel på de 98 kommuner, og der er ikke noget, der tilsiger, at man ikke kan tilrettelægge valget fuldstændig sikkert og konkret, også inden for de frihedsgrader, som her bliver givet. Og lige præcis den balance er vigtig for regeringen. Vi giver en lang række frihedsgrader, men samtidig står vi sammen om det, der vel er kernen i vores demokrati, nemlig at man kan stemme i ro og fred og hemmelighed, og at vi er sikre på, hvem der stemmer.

Derfor giver de to ting om, at man bliver spurgt om sin fødselsdato, så der bliver sikkerhed om identiteten hos den, der stemmer, og at der ikke er forstyrrende elementer, når man så faktisk skal ind og sætte sit kryds og måske har brug for et øjebliks eftertanke om, hvor krydset skal sættes, en meget god balance, synes jeg. For i takt med, at vi giver større frihedsgrader, er der stadig væk helt grundlæggende

de ting, som skal være på plads, herunder selvfølgelig det, der er afgørende for stemmehemmeligheden og roen omkring det at stemme.

Jeg har meget stor tillid til, at det her kan håndteres og udfoldes lokalt, sådan at vi får en højere kvalitet, også i tilrettelæggelsen af valget, og at borgerne vil bruge de muligheder, der er, for at brevstemme forskellige steder, og at det også giver en anden mulighed for faktisk at tilrettelægge kommunalvalget, som vi bl.a. har set Københavns Kommune eksperimentere med.

Jeg står naturligvis til rådighed for yderligere spørgsmål i udvalgsbehandlingen og ser frem til den.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Istjeneste. (Nyordning af Statens Istjeneste og indførelse af beredskab for isbrydning i danske farvande).

Af forsvarsministeren (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 26.10.2012. Omtrykt).

Kl. 14:48

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Lad mig starte med at sige, at jeg her i dag også taler på vegne af Det Konservative Folkeparti, da den konservative ordfører ikke kan være til stede i salen.

Vi synes fra Venstres side, det er et godt forslag, som forsvarsministeren nu har fremsat. Det er vigtigt at anerkende, at det her forslag jo er et forslag, der udspringer af det forsvarsforlig, der løber over perioden fra 2010 til 2014.

Det er omvendt også vigtigt at kvittere for, at lovforslaget nu bliver fremsat, og at der på stort set alle punkter er tale om et rigtig godt forslag. Det vil vi fra Venstres side gerne kvittere for.

Forslaget lægger jo op til, at de administrative omkostninger for erhvervet bliver mindre, og det synes vi er rigtig godt. I en tid, hvor dansk erhvervsliv er presset, er det selvfølgelig også helt afgørende, at man er i stand til at levere nogle løsninger, der hjælper dansk erhvervsliv, og som dermed også hjælper vores havne.

Som Danske Havne skriver til Forsvarsudvalget, er der jo tale om, at man skærer omkostningerne ned fra ca. 20 mio. kr. om året til ca. 6 mio. kr. Det er et skridt i den rigtige retning. Derfor skal forsvarsministeren også vide, at vi i de forhandlinger, der nu starter i forbindelse med udvalgsbehandlingen, selvfølgelig vil se positivt på lovforslaget.

Men der er ikke noget, der er så godt, at der ikke også er nogle enkelte tidsler, og sådan er det jo også med forsvarsministerens lovforslag. Vi vil derfor under udvalgsbehandlingen, som vi også har gjort forsvarsministeren opmærksom på, selvfølgelig gerne se på det med vestkysthavnene og på det, som man fra vestkysthavnens side har sendt til Forsvarsudvalget, nemlig hvor de siger, at de føler, at de med denne ordning bliver dårligere stillet, end tilfældet har været under den tidligere ordning.

Det er vi sådan set enige med dem i, og derfor vil vi også, når vi får lejlighed til det under udvalgsbehandlingen, gerne have dette spørgsmål belyst. Men det er håbet og også troen, at forsvarsministeren er villig til at lave en imødekomme, sådan at der ikke er nogen havne, der bliver stillet dårligere, end de var tidligere.

Med det vil jeg sige, at Venstre ser frem til udvalgsbehandlingen. Vi vil så for en gangs skyld tillade os at komme med en ros, nemlig en ros for, at forsvarsministeren har fremsat et lovforslag, der er godt. Lad os håbe, at det er udtryk for en ny politik fra regeringens side.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Ros er tilladt. Og så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Nogle vil måske sige, at det er det første offer for klimaforandringerne, at vi ikke længere har behov for de store statslige isbrydere. En kendsgerning er det i hvert fald, at det er længe siden, de har været ude og bryde is, hvilket de ellers er skabt til, så det er jo et stykke danmarkshistorie, som vi lægger i graven i dag.

Det er selvfølgelig også en historie, der handler om, at det har betydet rigtig meget ikke mindst for det område, jeg selv kommer fra, idet de statslige isbrydere har været hjemmehørende i Frederikshavn igennem mange, mange år. Når man kommer kørende ind til Frederikshavn og kommer forbi Lumskebugten, kan man se, at de store isbrydere stikker op over anlægget, men det kommer de så ikke til at gøre længere.

Hvad en brugt isbryder koster, ved jeg faktisk ikke, men der skal i hvert fald ske noget andet, som ministeren også har lagt op, og det støtter vi selvfølgelig fuldt og helt.

Men det er selvfølgelig også vigtigt at sige, at hvis der kommer en isvinter, vil der stadig være behov for, at varerne kan nå frem til byerne og havnene i både Limfjorden, Smålandshavet og forskellige andre steder, hvor det er mest sandsynligt, at isen vil opstå i fremtiden. Af den årsag beholder vi også ismeldetjenesten, således at vi har et godt overblik, når og hvis der skal sættes ind.

Men det, der er meningen med det her, er jo, at den udgift, som der har været betalt igennem tiden, og som nu reduceres fra 20 mio. kr. til ca. 6 mio. kr., skal fordeles. Derfor synes jeg faktisk godt om det forslag, som Danske Havne er kommet med, for de har foreslået en solidarisk fordeling, således at det er vareejerne, der skal betale, jeg tror det er 7 øre pr. ton. Færgedriften er undtaget, så det er jo vareejerne, der kommer til at betale.

Jeg har selvfølgelig også godt lagt mærke til, at nogle af de havne, der ikke har bidraget tidligere, synes, at det skal de heller ikke nu. Det må vi jo prøve at se på under udvalgsarbejdet hvordan kan være. Men det havde selvfølgelig været nemmere, hvis de danske havne havde været fuldstændig enige om, hvordan og hvorledes det her skulle være.

Der er jo lavet et godt forarbejde, og det har været en lang proces, som var en del af det sidste forsvarsforlig, hvor vi netop skulle kigge på, om vi havde behov for statsisbryderne. Det er vi så blevet enige om at vi ikke har, og derfor skal der findes frem til en ny ord-

ning på området, således at havnene selv klarer isbrydningen inde i havnen og ud til indsejlingen; andre steder skal der være et beredskab, og der må man så entrere med folk, der har forstand på det.

På den måde er vi sikre på, at vi ikke behøver at have så stor en kapacitet som hidtil, og at vi får noget, der er mindre omkostnings tungt, også for erhvervslivet. Så alle burde jo være glade for, at vi i fremtiden kan løse opgaven for færre midler, hvilket selvfølgelig også hænger sammen med, at de skibe, der sejler i dag, har meget større motorkraft og er forstærket, således at de også selv kan bryde is; det har været en af begrundelserne fra mange havnes side, at behovet ikke er det samme som tidligere.

Så med de ord skal jeg give opbakning fra Socialdemokratiet.

Jeg skulle hilse fra Det Radikale Venstre og fra SF og sige, at de også støtter lovforslaget.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører og for denne forenkling af debatten. Så er det fru Marie Krarup, der taler for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Marie Krarup (DF):

Tak for ordet. Dansk Folkeparti ser også positivt på lovforslaget. Det gør vi af forskellige årsager.

Først og fremmest synes vi, at det er vigtigt, at Forsvaret koncentrerer sig om sin kerneopgave, og den er at forsvare Danmark. Men selvfølgelig kan Forsvaret også yde støtte til det civile samfund, når der er brug for det. Her viser det sig altså, at man ved en udlicitering, ved et samarbejde mellem offentlige og private udbydere, kan spare mange penge og lette udgifterne for erhvervslivet i Danmark. Det kan vi ikke se andet end positive ting i.

Så vi ser helt klart positivt på forslaget, men vi synes også, som det er blevet anført af andre, at det er et problem, at man i betalingen inddrager havne, som tidligere ikke har betalt til isbrydning, fordi der simpelt hen ikke er is i de havne – det er de vestjyske havne, jeg her tænker på.

Det skævrider landet, at der er nogle områder, der pludselig pålægges større udgifter, mens andre jo så dermed lettes. Det er imod vores tanker om, at man skal have et Danmark i balance, og at man skal tænke på at behandle yderområderne ordentligt og med respekt. Så i det arbejde, som kommer i udvalget, vil vi lægge vægt på, at de havne, der tidligere ikke har betalt til eller haft problemer med isbrydning, heller ikke skal betale i den nye ordning.

Men generelt ser vi positivt på forslaget.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Vi går straks videre til Enhedslistens ordfører, hr. Nikolaj Villumsen, idet den socialdemokratiske ordfører, så vidt jeg husker, talte på både Radikale Venstres og Socialistisk Folkepartis vegne. Værsgo.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak, formand. Det er jo en effektiv behandling, vi har i dag, må man sige.

I Enhedslisten har vi nogle bekymringer i forbindelse med det forslag, som ligger her.

Først og fremmest er vi bekymrede over at gå væk fra en offentlig operatør og over til en privat operatør. Vi har tit set, at udliciteringer har ført til dyrere og dårligere service, selv om politikerne ideologisk tror, at det at flytte det fra offentligt til privat vil være bedre.

I det her tilfælde er der jo tale om isbrydere af ældre dato. Derfor kan der også godt være saglige årsager til at lave en forandring. Men jeg ser meget frem til at få en forklaring fra ministeren om, at det reelt vil blive billigere, og at vi vil have en lige så stor driftssikkerhed ved at lave forandringen.

Vi har desværre haft nogle uheldige episoder med brug af private firmaer på lige præcis isbrydningstjenestens område. I vinteren 2010 blev der brugt bl.a. filippinske søfolk uden arbejds- og opholdstilladelse i et af de private firmaer, man havde lejet, og disse søfolk blev selvfølgelig groft udnyttet og underbetalt.

Det har Enhedslisten gjort ministeren opmærksom på, og for os er det helt afgørende, at det her forslag ikke resulterer i undergravelse af løn- og arbejdsvilkår. Så vi håber, vi kan få opbakning i udvalgsarbejdet til et ændringsforslag, der slår fast, at private operatører skal overholde danske løn- og arbejdsvilkår.

Forslaget bygger på en præmis, som jeg med grønne briller synes er lidt konkurrenceforvridende. Hvorfor skal havnene betale for isbrydning, når lastbilerne ikke betaler for saltning af vejene? Det er jo sådan, at lige præcis godstransport med skibe er det allermost miljørigtige, vi har. Så man kan spørge, om ikke det burde være sådan, at det var en offentlig opgave at sikre bedst mulige vilkår for gods-transport med skibe, da de forurener klart mindst i forhold til de andre transportformer, vi har.

Sådan er det ikke, og det kan man sige er o.k., men jeg må så sige, at jeg undrer mig over, at lige præcis de vestjyske havne skal betale. De er altid isfri, men dør modsat andre havne med langt større tilsandingsproblemer, uden at de andre havne bidrager til at betale for lige præcis at løse deres problemer. Er det rimeligt? Det synes jeg klart ikke det er.

Her kan man også forvente, at der vil komme et ændringsforslag fra Enhedslisten, som jeg håber vil få opbakning.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så går vi til Liberal Alliances ordfører, hr. Villum Christensen.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Midt i svære forsvarsforhandlinger kan det være en hel lettelse at få præsenteret et sådan forholdsvis enkelt forslag, som vi ser her.

I lighed med de fleste andre partier ser Liberal Alliance meget positivt på dette med at lade staten træde et skridt tilbage til fordel for en orden, hvor det bliver private aktører, der på baggrund af beredskabskontrakter løser isbryderopgaverne i de danske farvande. Det bliver billigere, og det bliver efter vores opfattelse langt mere effektivt sammenlignet med den eksisterende orden.

Jeg skal ikke gentage meget af det, der allerede er sagt, men blot notere mig, at denne form for offentligt-privat samarbejde, hvor man kan trække på ydelser fra den private skibsfart, når der er behov, i virkeligheden sagtens kunne give inspiration til de enorme beredskabsopgaver, der arbejdes med i Arktis i øjeblikket. Næsten lige meget hvor mange ressourcer, der sættes ind, vil de enorme afstande betyde, at de indsatser, man gør, vil virke som en dråbe i havet.

Det kunne være rigtig interessant, at vi også her involverer det blå Danmark – og så kigger jeg på ministeren. Jeg ved, at eksempelvis Danmarks Rederiforening meget gerne vil i dialog med staten på samme måde, som tilfældet har været her, hvor de meget konstruktivt er gået ind i den her sag. Jeg ser meget store potentialer for ressourcebesparelser og vil her gerne tage initiativ til at få belyst disse forhold, hvilket jeg er sikker på forsvarsordførerne også vil være med til.

I forhold til den her sag og finansieringsmodellen, som har været omtalt, finder jeg det helt naturligt at følge den indstilling, vi har fået

fra Danske Havne. Alle organisationer har jo nogle interesseremodsetninger – det er jo ligesom det, de er til for at klare – og jeg synes bestemt, at vi skal tiltræde, at problemer med vind og vejr løses solidarisk.

Med disse bemærkninger vil vi støtte forslaget.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det forsvarsministeren, som også er isbryderminister.

Kl. 15:02

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Spørgsmålet er, om jeg kan overtale statsministeren til at gøre det til en del af porteføljen sådan mere i titlen, men det må vi tage et andet sted.

Først og fremmest vil jeg sige tak til samtlige partier for de positive meldinger om lovforslaget. Alle partier, sådan som jeg hørte det, er umiddelbart positive.

Der er selvfølgelig nogle spørgsmål, som skal afklares. Jeg har noteret mig de bemærkninger, der er faldet om de indsigelser, der har været fra vestkysthavnene. Jeg synes, at vi i udvalgsprocessen må arbejde med, hvordan de kan sikres.

Jeg havde gerne set – og i forbindelse med forslaget står vi i øvrigt i en meget omfattende drøftelse med det maritime erhverv – at der havde været den solidaritet havnene imellem, sådan at man havde kunnet bakke op om den samlede løsning, al den stund at isbrydning jo er et sted, hvor der er nogle, der kommer til at betale uden nødvendigvis at få noget ud af det.

Vi ved, at de områder, hvor der navnlig vil være behov for isbrydning, vil være Smålandsfarvandet, det vil være Det Sydfynske Øhav, det vil være Limfjorden vest for Aalborg, og det vil være Aalborg og Hals Barre-området, hvor der er behov for det. Ikke desto mindre kommer nogle af de store havne jo til også at betale, selv om de måske ikke så tit vil have brug for det. Det drejer sig om Københavns Havn, Aarhus Havn og andre af de store havne.

Sådan er systemet, så det er svært at skabe den der fuldstændige millimeterretfærdighed. Men jeg synes ikke, at det skal forhindre, at vi tager den problematik, der er rejst, alvorligt og prøver at se, om vi i udvalgsarbejdet kan finde en løsning, som kan tilfredsstille de forskellige og modstridende interesser, der åbenbart findes blandt de danske havne.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg synes, at der er grund til at notere, at det her er et fremragende eksempel på, hvordan et offentligt-privat samarbejde kan føre til forbedringer. Det er i det her tilfælde jo først og fremmest forbedringer, som betyder, at det er billigere for erhvervet at få lavet isbrydning i de danske farvande. Det giver alt andet lige en bedre konkurrencekraft for den del af vores erhvervsliv, hvilket alle partier jo ønsker sig.

Så er det rigtigt, at når man laver sådan et offentligt-privat samarbejde, skal man selvfølgelig, som det også blev påpeget, sikre sig, at der er den driftssikkerhed, som skal til. Det sikrer man sig i kontrakten, og det kan vi sagtens håndtere.

Så er der selvfølgelig, som der altid er, når man laver konkurrenceudsættelse, spørgsmålet om løn- og arbejdsvilkår, og de skal selvfølgelig følge de regler, der gælder for området.

Grundlæggende vil jeg takke for partiernes positive og velvillige indstilling over for forslaget, og jeg glæder mig til at finde en løsning, som også kan rumme de vestjyske havne, under udvalgsbehandling.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til forsvarsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:06

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag, den 6. november 2012, kl. 13.00 med henblik på anden behandling af lovforslag om akutjob.

Umiddelbart i forlængelse heraf forventes afholdt et nyt møde med tredje behandling af lovforslaget om akutjob. Og derefter går vi til den ordinære tirsdagsdagsorden.

Der afholdes således to møder på tirsdag.

Jeg henviser til de dagsordener, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:07).
